

СПРАВКА

за отразяване на постъпилите предложения от общественото обсъждане, проведено в периода 12.09.2022 г. до 12.10.2022 г., на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

ВНОСИТЕЛ	ПРЕДЛОЖЕНИЕ	ПРИЕМА / НЕ ПРИЕМА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО	МОТИВИ
<p>Държавна агенция за метрологичен и технически надзор</p>	<p>Във връзка с публикувания на интернет страниците на Министерство на регионалното развитие и благоустройството и на Портата за обществени консултации Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията на 12.09.2022 г. и с цел подобряване на качеството на извършваната надзорна дейност от страна на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) чрез Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“, представяме на Вашето внимание следните предложения за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ЗУТ):</p> <p>1. Предложение за промяна в чл. 148, ал. 5 от Закона за устройство на територията: Разрешението за строеж по чл. 148 от ЗУТ за основен ремонт или реконструкция на язовирни стени и съоръженията към тях, на основание ал. 5 на същия член да се издава, освен на възложителя и на собственика на имота и на собственика на язовира.</p> <p>Мотиви: действащата нормативна уредба на ЗУТ има необходимост да се създаде специален ред по отношение на язовирите, на които следва да се извършат основни ремонти и реконструкции на язовирните им стени и съоръженията към тях. Необходимо е да се предвидят и отделно текстове за язовирите - държавна и общинска собственост, за които на основание § 4в от ПЗР на Закона за водите (ЗВ) с Решение на Министерски съвет е определено основните ремонти и реконструкции да се извършват от възложител, различен от собственика на язовира, като с това се осигури изчерпателно посочване на всички участници в процеса на строителството (конкретно - извършване на основен ремонт или реконструкция на язовирни стени и съоръженията към тях) и взаимоотношенията между тях. Необходимо е в този процес да се предвиди участието на собственика на язовира и съоръженията към него през целия период на извършването на дейностите по ремонт или реконструкция. Идентифицирането и допълването на участниците със собственика на язовира при извършване на ремонтно-възстановителни дейности на язовирите с определен възложител, ще допринесе от една страна за осигуряване през целия период на строителството предотвратяване на аварийни ситуации, извършване на постоянен мониторинг на язовира от определените в ЗВ - собственик и оператор на язовира, и от друга ще внесе яснота за субектите спрямо, които ще се осъществява контролната дейност, съгласно правомощията на ДАМТН и реализирането на административнонаказателна отговорност.</p> <p>2. Предложение за промяна в Закона за устройство на територията, за вписване категория на строежа в разрешението за строеж: В разрешението за строеж би следвало да бъде вписана категорията на строежа по чл. 137, ал.1 от ЗУТ. Към момента, този извод се прави, въз основа на изискването в разрешението за строеж да се впишат всички фактически и правни основания за издаването му. Мотиви: Въз основа на коректно вписаната категория на строежа, ще бъде определен режимът на въвеждане в експлоатация - с разрешение за ползване или с удостоверение за въвеждане в експлоатация, което е в предмета на контрол от страна на ДАМТН.</p> <p>3. Предложение за промяна в чл. 224 от Закона за устройство на територията: Да се създаде текст, с който спирането и забраната за достъпа на строеж, представляващ основен ремонт и реконструкция на язовирна стена и съоръженията към нея, да позволява извършването на дейностите, предвидени по ЗВ, за осигуряването на мерките за безопасна техническа експлоатация и дейностите, възложени за изпълнение, съгласно ЗВ на техните собственици. Да се предвиди възможност при възникване на аварийна ситуация по време на изпълнение на ремонтните работи, достъп до строежа да имат, освен длъжностните лица, предвидени по ЗУТ, да имат и собственика на язовира и оператора, във връзка с изпълнение на дейностите, възложени им по Закона за водите. Мотиви: За предотвратяване на аварийни ситуации, наложително е да бъдат направени промени в Закона за устройство на територията и подзаконовата му нормативна уредба по отношение на язовирите - държавна и общинска собственост, за които по силата на акт на Министерски съвет е определено, основните ремонти или реконструкции на язовирните им стени и съоръженията към тях да се извършват от <i>възложител</i> по смисъла на Закона за устройство на територията, различен от собственика на язовира.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Във връзка с предложението следва да се отбележи и обстоятелството, че в действащата разпоредба на чл. 148, ал. 9, т. 1 от ЗУТ е посочено, че в разрешението за строеж се вписват всички фактически и правни основания за издаването му, което включва и посочването на категорията на строежа.</p> <p>Предложенията са извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не са подлагани на процедура по обществено обсъждане.</p>

	<p>Във връзка с чл. 224, ал. 5 от ЗУТ за спиране и забрана достъпа на строеж, е необходимо да се вземе предвид, че собственикът на строежа не може да осъществява безопасна техническа експлоатация на язовирната стена и съоръженията към нея, тъй като няма правомощията, съгласно изискванията на ЗВ на собственик и оператор на язовир.</p> <p>За пример посочваме писма с вх. №№ 85-00-705-(2)/25.11.2021 г. и 85-00-706-(2)/25.11.2021 г. в ДАМТН, в приложение на които са представени издадени Заповед № ДК-09-Я-1/27.09.2021 г. (наш вх. № 85-00-825/23.11.2021 г.) на началника на РДНСК Ямбол, на основание чл. 224, ал. 5 от ЗУТ за спиране и забрана достъпа на строеж: „Ремонт и възстановяване на язовирна стена „Малък манастир-2”ПИ № 46904.59.290, с. Малък манастир, общ. Елхово и нови съоръжения към нея¹⁴, намират се в землището на с. Малък манастир, общ. Елхово, област Ямбол и Заповед № ДК-09-Я- 2/27.09.2021 г. (наш вх. № 85-00-826/23.11.2021 г.) на началника на РДНСК Ямбол на основание чл. 224, ат. 5 от ЗУТ за спиране и забрана достъпа на строеж: „Ремонт на язовирната стена и нови съоръжения към нея за язовир „Пчела“, находящ се в землището на с. Пчела, общ. Елхово, област Ямбол.</p> <p>Дадените в т. IV и т. V в цитираните заповеди разпореждания и конкретно от заповедта, касаеща язовир „Пчела“, са следните: <i>по т. IV- „ Забранявам достъпа до строеж: ... Ремонт на язовирната стена и нови съоръжения към нея на Язовир „Пчела“, находящ се в поземлени имоти .... “/</i> <i>по т. V - „Разпореждам извършване на постоянен мониторинг на язовира, язовирната стена и съоръженията към нея от собственика на строежа, като при необходимост от предприемане на действия за предотвратяване на бедствия и аварийни ситуации да се уведомят незабавно РДНСК Ямбол и контролните органи. упражняващи контрол върху изпълнение мерките за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация</i></p> <p>Горепосочените предложения за изменение в Закона за устройство на територията са представени в писмен вид от страна на ДАМТН, както за разглеждане от Междуведомствена работна група, създадена по Заповед № РД-02-14-141/02.02.2022 г. на Зам. министър-председателя, Гроздан Караджов и министър на регионатното развитие и благоустройството, така и на вниманието на заместник - министъра на икономиката и индустрията с писмо наш изх. № 04-07-54/28.02.2022 г.</p>		
ksl	<p>В подкрепа на предложените промени, касаещи имоти, които са предвидени за озеленени площи</p> <p>Разпоредбата на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ е не само противоконституционна, а и не защитава обществения интерес. Прекомерният срок за изкупуване на терените за зелени площи насърчава строителството в новите квартали, където няма изградена нужната инфраструктура. Това води до презастрояването им, увеличаване на пътния трафик от тези квартали, влошаване на качеството на въздуха в градовете и повишена смъртност от заболявания, свързани с качеството на въздуха. Стимулиране на строителството там, където има изградена инфраструктура и относително висок процент зелени площи, ще бъде благоприятно за градовете и за гражданите. Ще намалее интересът на инвеститорите към новоизграждащите се квартали, което ще намали риска от презастрояването им и ще се повиши предлагането на жилища в близост до училища и детски градини, което ще доведе до спад в цените на жилищата, намаляване на пътния трафик, ще създаде удобна и хармонична среда за живот в градовете, в съответствие със съвременните разбирания за качествена градска среда, така както тя в момента е уредена от действащата нормативна уредба.</p>	Приема се.	
Сирма	<p>Несъгласие с премахването на специалната наредба за организацията на административното обслужване по</p> <p>В чл. 2а от действащия закон се предвижда общите правила за организацията на административното обслужване по този закон се определят с наредба, приета от Министерския съвет. С наредбата по ал. 1 се утвърждават образци на документи за всички административни услуги, извършвани при условията и по реда на този закон.</p> <p>Предлага се премахване на тази наредба и уреждане на общите правила за организация на административното обслужване по ЗУТ в Наредбата за административното обслужване.</p> <p>Предложението показва крайна некомпетентност и нежелание за подобряване на услугите по ЗУТ. В НАО не могат да бъдат уредени общи правила за организацията на тези услуги, срокове и процедури, а може единствено да се приложи един примерен образец на заявление.</p> <p>Предлагам параграф първи да отпадне.</p> <p>Обръщам внимание и на това, че съгласно § 85. от ПРЗ Наредбите по чл. 2а и 5а се приемат в едногодишен срок от влизането в сила на този закон. Този срок е изтекъл през февруари. Министерството не носи ли някаква отговорност за това беззаконие?</p>	Не се приема	<p>Със Заповед № РД-02-14-25/25.02.2022 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството е създадена междуведомствена работна група, със задача да подготви проект на наредба по чл. 2а от Закона за устройство на територията, в чийто състав участват и представители на Министерски съвет, ДНСК, НСОРБ и др. заинтересовани ведомства и браншови организации.</p> <p>На заседание, проведено на 15.03.2022 г. е възприета позицията, че образците на документи за всички административни услуги, извършвани при условията и по реда на ЗУТ следва да бъдат изменени и допълнени към образците на издаваните документи в Приложение № 6 към чл. 5а, ал. 2 от Наредбата за административно</p>

			обслужване.
Петър Николов	<p>Подкрепям и се присъединявам към забележките и предложенията в становището на Камарата на архитектите в България (КАБ), които са уместни и добре аргументирани. Категорично възразявам срещу меко казано скандалното, тотално погазващо и обезсмислящо конституционния и законов правен ред в държавата проектопредложение с преходна разпоредба към законопроекта да се регламентира статут като „търпими“ на незаконни (по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ) инфраструктурни строежи („маскирани“ под благовидния израз „строежи или части от тях...за които няма строителни книжа“). Както правилно е посочено в становището на КАБ практически се предлага „амнистиране“ (узаконяване) на всички незаконно извършени (без законово изискуемите проекти, разрешения и други документи) строежи на основни обекти на техническата инфраструктура (автомагистрала, пътища, мостове, тунели, ж.п. линии и ж.п. инфраструктура и съоръжения, язовири, други хидротехнически и защитни съоръжения, преносни проводни мрежи) на техническата инфраструктура и съоръженията към тях в областта на водоснабдяването, електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването и т.н.), които в общия случай са строежи от първа или друга висока категория (по смисъла на чл. 137 от ЗУТ), за период от повече от 20 г. назад във времето (от влизането в сила на ЗУТ на 31.03.2001 г. досега). Очевидно е, че се касае и основната цел (независимо от формално прокламираните цели в про-форма написаните мотиви, доклад и частична оценка на въздействието) на законопроекта е „амнистиране“ не само на станалите публично известни скандални и изцяло незаконни (вкл. с голяма степен на вероятност и по много други причини извън липсата на строителни книжа) строежи на пътища (в т. ч. автомагистрала) и язовири, но и на огромно количество други инфраструктурни строежи, по които са „усвоени“ (т.е. най-вероятно преимуществено откраднати) десетки или дори стотици милиарди левове публични средства на българските данъкоплатци. За всички хора (дори и за неграмотните такива) е ясно, че бурното и мащабно (поне на приказки и „голи“ обещания) строителство/ремонт на базисна инфраструктура през последните 20 години (за които се отнася планираната „амнистия“) в случаите, в които е било извършвано без строителни книжа (в т.ч. без проекти, строителни разрешения, актове и протоколи по време на строителството, авторски контрол, строителен надзор, въвеждане в експлоатация и т.н.) е извършвано по този начин изобщо неслучайно, а напълно съзнателно и умишлено, тъй като като всички (или почти всички) въпросни обекти на техническата инфраструктура се изграждат с публични средства от администрацията (държавна/общинска), която е не само възложител (инвеститор) на обектите, но и (чрез съответните предвидени в закона компетентни органи) одобрява, разрешава, контролира, въвежда в експлоатация тези строежи и налага законоустановените санкции (в т.ч. премахва незаконните строежи) при неспазване на изискванията на строителното законодателство. За целта са специално създадени/предвидени (с множество разпоредби на редица закони и подзаконовни нормативни актове) и издържани от данъкоплатците огромно количество органи на власт (органи на местно самоуправление), подпомагащи ги администрации и други структури/правни субекти (министерства, агенции и др. ведомства, с множество допълнителни административни структури към тях – служби, дирекции, териториални звена (администрации) и т.н., както и притежавани, управлявани и контролирани от държавата (предимно чрез съответните ресорни министри) директно или индиректно (чрез други компании/предприятия еднолична/мажоритарна държавна собственост) публични предприятия – като напр. „Автомагистрала“ ЕАД, ДП „Управление и стопанисване на язовири“, ДП „Национална компания „Железопътна инфраструктура““ (НКЖИ), „Държавна консолидационна компания“ (ДКК) ЕАД и всички еднолично или мажоритарно притежавани от него дружества (в т. ч. „Монтажи“ ЕАД и др.), които изграждат, разширяват, реконструират, модернизират, ремонтират, поддържат, управляват елементи (обекти) на посочената в обсъжданата проекторазпоредба техническа инфраструктура, „Български енергиен холдинг“ (БЕХ) ЕАД и всички еднолично или мажоритарно притежавани от него енергийни дружества (в т. ч. „Електроенергиен системен оператор“ (ЕСО) ЕАД, „Булгартрансгаз“ ЕАД, „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и др.), които изграждат, разширяват, реконструират, модернизират, ремонтират, поддържат, управляват елементи (обекти) на посочената в обсъжданата проекторазпоредба техническа инфраструктура, „Български ВиК холдинг“ ЕАД и всички еднолично или мажоритарно притежавани от него ВиК дружества, които изграждат, разширяват, реконструират, модернизират, ремонтират, поддържат, управляват елементи (обекти) на посочената в обсъжданата проекторазпоредба техническа инфраструктура и т.н., областни управители и областни администрации към тях, кметове на общини и общински администрации към тях, главни архитекти и подпомагащи ги администрации и др.) с компетенции и правомощия както в областта на планирането, изграждането (строителството), управлението, поддържането и ремонтването на обектите на</p>	Не се приема.	<p>Със създадения преходен параграф се установяват нови условия за търпимост, различни от условията за търпимост, регламентирани в § 16 от преходните разпоредби на ЗУТ и в § 127, ал. 1 от преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗУТ (обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г.), продиктувани от необходимостта за защита на обществен интерес.</p> <p>Липсата на правна уредба, която да урежда строежите или части от тях, представляващи елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 5 от ЗУТ, които отговарят на техническите правила и норми, но са изградени, реконструирани, ремонтирани без изискваните се строителни книжа - одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж води до невъзможност за регламентиране на необходимите ред и условия за определяне на статута им, а тяхното премахване е нецелесъобразно и икономически необосновано в случаите, в които същите са допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно действащия ЗУТ. Посочените строежи по естеството си са с предназначение за трайно задоволяване на обществени нужди и са изцяло публична собственост, като голяма част от тях представляват национални обекти и/или обекти с национално значение, както и обекти с първостепенно общинско значение. Поради това със законопроекта се предвижда преходна разпоредба, която да определи необходимите условия за</p>

<p>техническата инфраструктура, така и в областта на устройството на територията (устройственото планиране) и контрола по отношение инвестиционното проектиране и извършването на строителството (вкл. във връзка с одобряването на инвестиционните проекти, разрешаването и въвеждане в експлоатация на строителните обекти) и спазването на изискванията на строителното законодателство, както и на законодателството като цяло. Извън това във всяко министерство, както и в някои от второстепенните разпоредители с бюджет към министерствата (като напр. АПИ) са създадени и функционират инспекторати по Закона за администрацията (вкл. съществува Главен инспекторат в МС), както и завена за вътрешен одит (по Закона за вътрешния одит в публичния сектор, вкл. в някои от публичните предприятия) и системи за финансово управление и контрол (по Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор, вкл. във всички бюджетни организации и публични предприятия), като всички те следва допълнително да гарантират (посредством извършването на предварителен, текущ и последващ контрол, вкл. съставяне на актове за извършени административни нарушения, адекватни и ефективни системи за финансово управление и контрол, съответни одитни процедури, сигнализиране на други контролни органи (вкл. органи на прокуратурата) и т.н.) законосъобразното и целесъобразното осъществяване на компетенциите и правомощията от страна на съответните органи, подпомагащите ги администрации и подопечните им структури (вкл. публичните предприятия). Наред с това в законодателството са регламентирани и функционират и редица други външни (за съответните административни и други структури/субекти) контролни органи, които също имат за основна задача (и множество съответни правомощия) да обезпечат и гарантират законосъобразното осъществяване на дейността, правомощията и задълженията на обсъжданите органи, администрации и други структури/правни субекти и да превентират евентуални противоправни, вкл. корупционни практики (като напр. ДНСК, АДФИ, Сметна палата, ГИТ, КПКОНПИ, МВР и съответните му подопечни структури, ДАНС, органи на прокуратурата и следствието и т.н.). В допълнение, с редица изрични разпоредби както на Конституцията на Република България (напр.: чл. 105, ал. 1 – „Министерският съвет ръководи и осъществява вътрешната и външната политика на страната в съответствие с Конституцията и законите“; чл. 107 – „Министерският съвет отменя незаконосъобразните или неправилните актове на министрите“; чл. 109 – „Членовете на Министерския съвет полагат пред Народното събрание клетвата по чл. 76, ал. 2“; чл. 76, ал. 2 - „На първото заседание народните представители полагат следната клетва: "Заклевам се в името на Република България да спазвам Конституцията и законите на страната и във всичките си действия да се ръководя от интересите на народа. Заклех се.“; чл. 116, ал. 1 – „Държавните служители са изпълнители на волята и интересите на нацията. При изпълнение на своята служба те са длъжни да се ръководят единствено от закона и да бъдат политически неутрални“; чл. 139 ал. 2 – „В своята дейност кметът се ръководи от закона, актовете на общинския съвет и решенията на населението“; чл. 143, ал. 3 – „Областният управител осигурява провеждането на държавната политика, отговаря за защитата на националните интереси, на законността и на обществения ред и осъществява административен контрол“ и др.), така и на съответните устройствени и процесуални закони, регламентиращи статута, основните принципи при осъществяване/изпълнение на правомощията/задълженията и отговорностите на въпросните органи, администрации, структури/правни субекти и техни служители (напр.: чл. 2, ал. 1 от ЗА: „Администрацията осъществява своята дейност при спазване на следните принципи: 1. законност...“; чл. 2, ал. 2 от ЗА: „Администрацията осъществява своята дейност в интерес на обществото и в съответствие с Конституцията и с другите нормативни актове“; чл. 31, ал. 1 от ЗА – „Областният управител: 4. осигурява спазването на законността на територията на областта; 5. упражнява контрол по законосъобразността на актовете и действията на органите на местното самоуправление и местната администрация; чл. 33, ал. 3 от ЗА: ”В своята дейност кметът се ръководи от закона, от актовете на общинския съвет и от решенията на населението и осъществява административен контрол по изпълнението на административните актове“; чл. 4, ал. 1 от ЗДСл: “Държавният служител при изпълнение на своята служба се ръководи от: 1. закона и законосъобразните актове на органите на държавната власт...“; Чл. 14, ал. 2 и ал. 3 от ЗДСл: „Преди постъпването си на служба държавният служител е длъжен да положи клетва със следното съдържание: "Кълна се при изпълнение на държавната служба да спазвам и да се ръководя от Конституцията и законите на Република България и да изпълнявам добросъвестно служебните си задължения съобразно интересите на държавата." Полагането на клетва се удостоверява с подписването на клетвен лист.“; чл. 18 от ЗДСл: „Изпълнението на държавната служба се основава на принципите на законност, лоялност, отговорност, стабилитет, политическа неутралност и йерархична подчиненост.“; чл. 21, ал. 1 от ЗДСл: „Държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация.“; чл. 24, ал. 1 и 2 от ЗДСл: “Държавният служител е длъжен да изпълнява законосъобразните актове и заповеди на погорестоящите органи и държавни служители. Държавният служител не е длъжен да изпълни неправомерна заповед, издадена по установения ред, когато тя съдържа очевидно за него правонарушение.“; чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от ЗМСМА: „Общинските съветници и кметовете полагат следната клетва: „Заклевам се в името на Република България да спазвам Конституцията и законите на страната и във всичките си действия да се ръководя от интересите на гражданите от . . . . . община и да работя за тяхното благоденствие. Полагането на клетвата се удостоверява с подписването на клетвен лист.“; чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от АПК: „Административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона. Административни актове се издават за целите, на основанията и по реда, установени от закона.“; чл. 2 във връзка с чл. 3, ал. 1</p>		<p>регламентиране статута „търпимост“ на горепосочените строежи, в резултат на което същите няма да подлежат на премахване и забрана за ползване и ще се защити обществения интерес. Разпоредбата, която регламентира новите условия за търпимост е доразвита и предвижда, че след извършено заснемане, статут на търпимост ще получат само тези строежи, за които чрез извършено обследване по реда на чл. 176в от ЗУТ се докаже, че отговарят на съществените изисквания към строежите, установени в чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ. Също така предложенията в значителната си част не са предложения по законопроекта. Г-н Николов е изложил позицията си какви действия следва да се предприемат от административните органи, с което няма да се постигне трайно решение на констатирания проблем и няма да се удовлетвори публичния интерес от реализирането на тези категории техническа инфраструктура.</p>
---	--	---

от ЗФУКПС: чл. 2, ал. 1 – „Разпоредбите на закона се прилагат в организациите от публичния сектор“; чл. 2, ал. 2 - „По смисъла на този закон организации от публичния сектор са: 1. бюджетните организации по смисъла на Закона за публичните финанси, както и общинските предприятия по смисъла на Закона за общинската собственост; 7. държавните предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон; 8. търговските дружества, включително лечебните заведения, с над 50 на сто държавно и/или общинско участие в капитала; 9. търговските дружества, чийто капитал е изцяло собственост на дружествата по т. 8.; чл. 3, ал. 1 – „Ръководителите на организациите по чл. 2 отговарят за осъществяване на финансовото управление и контрол във всички ръководени от тях структури, програми, дейности и процеси при спазване на принципите за законосъобразност, добро финансово управление и прозрачност.“; чл. 5, ал. 2 от ЗФУКПС: „Финансовото управление и контрол се осъществяват чрез системи за финансово управление и контрол, включващи политики, процедури и дейности, въведени от ръководството на организациите по чл. 2, с цел да се осигури разумна увереност, че целите на организациите са постигнати чрез: 1. съответствие със законодателството, вътрешните актове и договори...“; чл. 6, ал. 1 от ЗФУКПС: „Ръководителите на организациите по чл. 2 отговарят за постигане целите на организациите, като управляват публичните средства по законосъобразен, икономичен, ефикасен и ефективен начин.“ и др.), императивно са регламентирани задължения за всички тях при осъществяване на правомощията/задълженията си да се ръководят на първо място от Конституцията и законите в страната. Министър-председателят, министрите, общинските съветници, кметовете и държавните служители дори полагат писмена клетва за това. В тази връзка, за да се стигне изобщо до обсъжданото незаконно строителство (а камо ли в такива огромни мащаби) от страна на държавата е необходимо всички тези (най-общо упоменати, без претенция за изчерпателност и абсолютна прецизност) органи, администрации и други структури/правни субекти активно (чрез превратно (и нерядко вероятно дори престъпно) упражняване на предоставените/възложените им власт/правомощия/отговорности в нарушение на закона) или пасивно (посредством законосъобразно неупражняване/неизпълнение на правомощията/задълженията/отговорностите им, т.е. незаконно (и нерядко вероятно дори престъпно) бездействие) да са съучаствали и/или съдействали за извършването му. (Аналогични разсъждения и изброявания на съответни множество отговорни органи, администрации и други структури/правни субекти могат да бъдат направени във връзка с незаконното строителство на елементи (обекти) на посочената в обсъжданата проекторазпоредба техническа инфраструктура и от общините.). Казаното дотук означава че през последните 20 г. (периода, за който се отнася „проектоамнистията“) е налице очеизваден саботаж и брутален отказ от страна на всички тези органи, на подпомагащите ги администрации, на другите, управлявани и контролирани от тях структури/правни субекти (еднолична или мажоритарна държавна или общинска собственост) и техните органи и служители изобщо да осъществяват правомощията/задълженията си (които са нормативно задължени под страх от отговорност, вкл. наказателна такава, да осъществяват) и да спазват, изпълняват и прилагат Конституцията на Република България и действащото законодателство (закона в широк смисъл). Предвид това предлаганата с обсъжданата проекторазпоредба горепосочена „амнистия“ (която е „амнистия“ на практика на всички тези противоконституционни, незаконни и в голяма част вероятно престъпни действия и/или бездействия) е равнозначна на пълно погаване, зачеркване и отричане на всички горепосочени конституционни и законови разпоредби (както и на още много други такива), които са доразвитие и конкретизация на основните начала (принципи от най-висш порядък) заложили в Конституцията, в т. ч.: на принципа на правовата държава по чл. 4, ал. 1 от КРБ („Република България е правова държава. Тя се управлява според Конституцията и законите на страната.“); на принципа на върховенство на Конституцията по чл. 5, ал. 1 от КРБ („Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат“); на принципа на непосредственото действие на разпоредбите на Конституцията по чл. 5, ал. 2 от КРБ („Разпоредбите на Конституцията имат непосредствено действие“). Приемането на предлаганото проектоизменение на ЗУТ, както и на каквото и да било друго допълнение/изменение в подобен смисъл би нарушило и противоречало не само посочените основни начала на КРБ, но и на всички регламентирани в законодателството в съответствие принципа на правовата държава и като негово конкретно проявление и продължение разпоредби (част от които бяха посочени по-горе, без каквато и да било претенция за изчерпателност). Както вече бе посочено съблюдаването на принципа на правовата държава изисква съответствие не само с конституционните разпоредби, имащи непосредствено действие, но и с всички останали законови разпоредби от действащото законодателство, които са съобразени с тях и чието спазване представлява допълнителна гаранция за това, че държавата действително (а не само на думи) е правова и се управлява според Конституцията и законите. Както е видно от изложеното по-горе основните начала на КРБ (вкл. принципите на правовата държава, на върховенството на Конституцията и на непосредственото действие на нейните разпоредби) важат в пълна сила и за народните представители, които също полагат конституционно предвидената клетва по чл. 76, ал. 2 от КРБ, че в името на Република България ще спазват Конституцията и законите на страната. Предвид това евентуалното приемане на обсъжданата „амнистираща“ проекторазпоредба, както и на всякаква/и друга/и подобна/и разпоредба/и би представлявало пряко нарушение и на този конституционен текст, а също така на чл. 67, ал. 2 от КРБ („Народните представители действат въз основа на Конституцията и законите в съответствие със своята съвест и убеждения“) и на чл. 86, ал. 2 от КРБ („Законите и решенията на Народното събрание са задължителни за всички държавни органи, организациите и гражданите“), включително предвид обстоятелството, че биха били нарушени и практически „мълчаливо“

отменени за обхванатите от „амнистията“ случаи, органи, администрации, публични предприятия, държавни и други служители и ръководители и други правни субекти (вкл. за участващите в незаконното строителство частноправни субекти – в т. ч. строителните фирми, извършили незаконното строителство) множество законови разпоредби (в т. ч. и почти целият ЗУТ), които са задължителни не само за всички тях (така както са задължителни за всички останали държавни органи, организации и граждани, които не попадат в обхвата на „амнистията“), но и за самото Народно събрание, което в качеството му на държавен орган също е конституционно задължено да спазва законите, които само е приело (като в този смисъл е и трайната практика на Конституционния съд). Повече от очевидно е също така, че с предлаганата „амнистия“ би се нарушило и друго основно начало на Конституцията – принципа (от най-висш порядък) на равенство пред закона и недопускане на дискриминация по чл. 6, ал. 2 от КРБ, след като спазването му на практика противоконституционно (вкл. в нарушение на чл. 86, ал. 2 от КРБ) се обявява за незадължително (тъй като нито изрично посочените в настоящото становище законови разпоредби, нито ЗУТ, нито множество други императивни правни норми от действащото законодателство, приети въз основа и в съответствие с КРБ и относими съгласно всичко изложено, са изрично отменени, нито биха могли да бъдат изрично отменени при спазване на Конституцията) само за „замесените“ в обхванатите от амнистията незаконни строежи лица, докато за всички останали законът (в широк смисъл) е и продължава да бъде задължителен, като при извършване на аналогично по вид незаконно строителство (по чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, т.е. без изискуемите строителни книжа) от тяхна страна (дори на една ограда, барбекю, навес, тоалетна, остъкляване на балкон, няколко висящи кабела по фасада на сграда или друг незначителен, особено на фона на мащабите на строителството на инфраструктурни обекти, строеж), същият се прилага в цялата му строгост и изграденото/поставеното подлежи на премахване (вкл. принудително), като допълнително по отношение на „замесените“ (отговорните за незаконното строителство лица според закона) се предприемат и налагат и всички възможни предвидени административни и други наказания и мерки. Това, освен че, както вече бе детайлно аргументирано, е явно противоконституционно, е и несравнима по размерите си емнация/потвърждение на масовото убеждение в населението, че „за кокошка няма прошка, а за милиони няма закони“ и би имало пагубно въздействие върху и без това почти отсъстващото правосъзнание (съзнание за спазване на Конституцията и законите в страната) в обществото. Същевременно предлаганата „амнистия“, както правилно е посочено в становището на КАБ, би освободила от отговорност (или най-малкото би осуетила и препятствала до голяма степен възможностите за търсене на такава) от всякакъв вид, в т.ч. дисциплинарна, административнонаказателна, наказателна, гражданска/имуществена (разбира се отново напълно противоконституционно и противозаконно) извършителите и съучастниците в незаконното строителство (т.е. всички „замесени“ в неговото възлагане, допускане, фактическо извършване, приемане, заплащане и т.н., вкл. всички контролни и други предвидени в КРБ и законите органи, служители и други лица, които са нарушили и/или не са изпълнили вменените/възложените им правомощия/задължения, както и всички юридически лица (фирми), техните ръководители, длъжностни и други лица/служители в тях, отговарящи за изпълнението на незаконното строителство и получили възнаграждения в значителни размери за това). Последното би подействало несравнимо демотивиращо и деморализиращо за всички органи, държавни, общински и други служители, организации, граждани, които спазват Конституцията и законите в страната (при това не само в областта на строителството, но и във всички други сфери на обществения живот) и би представлявало силен стимул за извършване на подобни или още по-мощни противоконституционни и противозаконни действия и за в бъдеще. Всичко това повече от очевидно допълнително би разрушило и без друго крехкия (доколкото изобщо го има) правов ред в държавата, още повече би ерозирало доверието в институциите и в държавата като цяло и би засилило усещането за несправедливост, безнаказаност и повсеместна корупция в държавата и обществото. Както много правилно е изтъкнато в становището на КАБ, „за съхраняване устоите на правовата държава ще трябва да се заплати твърде висока цена“ (тъй като премахването на незаконни строежи в посочения огромен мащаб вероятно би изглеждало нецелесъобразно не само за „замесените“, заинтересовани и вероятно в немалка степен престъпно обогатили се лица и зависимите от тях и от „обогатяването“ им техни служители, но и за други членове на нашето общество). Ако обаче не започнем да плащаме тази цена, масовата общественост никога няма да разбере, осъзнае, усети и приеме, че законът (в широк смисъл) не е просто „врата в полето“, която почти винаги може да бъде заобиколена (или дори направо изритана и разбита, както е в случая) от хората с власт, както и от „правилните“/„недосегаемите“ хора, които имат „правилния гръб/чадър зад/над тях“ и/или „правилните“ познанства, контакти и „връзки“, както и че Конституцията не е сбор от високопарни постулати (и занимание за остарели професори) без реална приложимост и ефект в действителността, нито членовете на обществото ще имат уважение към закона. Всъщност, без заплащане (или поне започване на заплащане) на подобна „висока“ цена (т.е. прилагане на Конституцията и законите в пълната им строгост по отношение на най-големите, „емблематични“ и в най-голяма степен ощетяващи бюджета, държавата и обществото закононарушения/престъпления, без оглед на положението в политическия и/или обществения живот, служебното положение и имущественото състояние на техните извършители и без значение колко се внушава от тях, от приближените до тях и/или от други заинтересовани по един или друг начин от запазване на съществуващото положение и на резултатите от незаконно/престъпно извършеното, че ще „спестим“ значителни средства като оставим незаконно извършеното и не търсим отговорност на извършителите) не само в

обсъжданата сфера, но и в другите сфери на обществения живот, в които масово се извършват подобни мащабни беззакония, цената която плащаме като народ и общество понастоящем и ще трябва да заплатим в бъдеще със сигурност ще бъде несравнимо по-висока, тъй като при отсъствието на правова държава страдат и практически деградират и се сриват всички системи, съставляващи устоите на държавата, нацията и обществото (правораздавателна, образователна, здравна, социална, икономическа, културна и т.н.), крайният резултат от което е демографската катастрофа, в която България се намира от десетилетия и която се ускорява неудържимо в нарастваща прогресия, както е очевидно от публикуваните наскоро резултати от последното преброяване на населението през миналата година. В тази връзка дори минимално „оттласкване от демографското дъно“ е невъзможно в държава, която все повече се погазват принципите на правовата държава (и другите производни на нея конституционно регламентирани основни начала), като всяко следващо тяхно погазване в перспектива води и генерира още по-голямо беззаконие и неравенство пред закона. Показателно в това отношение е, че видно от обсъжданата проекторазпоредба, както и от изложеното в настоящото становище и в становището на КАБ нито въведежданите с отменения ЗТСУ „амнистии“ („узаконяване“) на незаконни строежи, нито последните въведени такива с ПЗР на ЗУТ и ПЗР на ЗИДЗУТ са довели до спазване на закона и до намаляване на незаконните строежи през последните над 20 години (за които се отнася предлаганата със законопроекта поредна „амнистия“). Напротив, отсъствието на последователно и безусловно прилагане на принципите на правовата държава и неизбежно следващото от него чувство на безнаказаност, очевидно са довели до пълен произвол (незаконно строителство в нечувани мащаби от или със съучастието на самите държавни и други органи и техните администрации) и още по-голямо и демонстративно незачитане и погазване на Конституцията и законите в страната при това включително и основно от тези, които са конституционно и законово призвани и задължени да гарантират и контролират спазването му не само от самите тях, но и от гражданите и организациите, за което са им предоставени съответни властнически правомощия, с които те меко казано са злоупотребили. Наред с това подобни периодични „амнистии“, „обосновавани“ единствено с реално илюзорния и несъстоятелен предвид всичко изложено (както и предвид обстоятелството, че манипулативно пред „простолюдието“ се представят единствено големите изразходвани средства за незаконно построеното, които биха се „изгубили“, ако то бъде разрушено/премахнато, без обаче по никакъв начин да се анализира/отчита/калкулира/представя конкретна и достоверна информация от независими и необвързани с властта и/или със заинтересованите строителни фирми експерти: каква е действителната/реална цена на построеното, вместо обикновено надписаната в пъти такава; какво е реалното количество и качество на незаконно построеното и доколко, включително за какъв период от време, то е годно да бъде използвано ефективно, ефикасно и икономично според своето предназначение в съответствие с изискванията за неговата експлоатация и поддръжка; каква е реалната стойност на надписаното (откраднатото) и дали и по какъв начин то ще бъде възстановено в бюджета от незаконно/престъпно обогатилите се; какви са пропуснатите ползи/щетите за тези участници в строителството, които в нарушение на закона са били елеминирани от цялостния незаконен инвестиционен/строителен процес (в т.ч. архитекти, инженерипроектанти, строителен надзор и др.), както и какви са пропуснатите ползи и вредите от тяхното неучастие за обществото (вкл. във връзка с естетическия вид, функционалността, качеството и трайността на незаконно извършените строежи); кои/какви са всички преки и непреки ефекти (както финансови, така и нефинансови) и последици от всякакво възможно естество при вариант на запазване на всеки конкретен незаконно построен обект и при вариант на неговото премахване и изграждане наново по реда на закона, вкл. но не само с оглед на описаните негативни отражения върху все още спазващите Конституцията и законите органи, организации и граждани, върху правовия ред в строителния сектор, както и във всички други сектори на обществения живот, върху демографията и т.н.) аргумент за „спестяване“ на разходи чрез запазване на вече незаконно построеното, в което (макар и незаконно) са вложени значителни обществени средства, от една страна създават абсолютна непредвидимост (отново в пълно нарушение на основните принципи, заложили както в КРБ, така и в законите, от които следва да се ръководи администрацията като цяло в осъществяването на своята дейност и при упражняване на предоставените ѝ правомощия) дали, доколко и в кои случаи органите на власт, подпомагащата ги администрация и всички други подопечни на тях структури/субекти изобщо занапред ще спазват Конституцията и законите, от втора страна, създават впечатление у последните, че е напълно нормално да не прилагат и да погазват закона като извършват незаконно строителство, както и очакване у тях, че рано или късно ще има следваща „законова амнистия“, която ще санира и прикрие незаконно извършеното и престъпно заграбеното, а от трета страна, създават усещане и обосноваване (макар и неопределено и непредвидимо във времето) очакване в останалите членове на обществото (органи, организации, граждани), че законът ще продължи да се прилага избирателно само по отношение на „будалите“, т.е. тези които не са приближени до властта, не са си осигурили нейното благосклонно отношение и/или не са се съгласили да участват в съответните вероятно силно корупционни „схеми“, които за всеки нормален гражданин е ясно, че в общия случай „стоят“ зад обсъжданото незаконно строителство в огромни мащаби, както и зад мащабните „усвоявания“ на средства във всички други сектори и сфери на обществения живот. Това от своя страна би мотивирало една част от все още „неопетнените“ органи, организации, граждани да преминат „на другия бряг“, т.е. на страната на незаконното строителство, схемите и корупционните практики, друга част от тях (които са по съвестни) - да продължат „да се бият с мелници“ и да мизерстват (тъй

като при понастоящем съществуващите в страната корупционни мащаби, за чието още по-голяма увеличаване предлаганият законопроект успешно би допринесъл) спазването на Конституцията и закона при извършването на каквато и да било дейност гарантира единствено никакви или минимални доходи, хиляди главоболия, болести и преждевременна смърт, а трета част (които са съвестни, но не биха искали да причиняват всичко това както на себе си, така и на децата си) – да емигрират от корупционното и демографско блато, в което все по-усилено се превръща България (независимо от ведрите празни приказки, на вече незаконно обогатилите се политици, „предприемачи/инвеститори“, държавни служители, собственици, ръководители и служители на обвързани с и/или „намазали“ вече от порочните/престъпните схеми организации/фирми и други подобни, каква демократична и правова държава е тя). Финалният резултат, който е лесно прогнозируем и предвидим (независимо от всички формални, напълно откъснати от реалността, голословни стратегии и други планови документи, които се блъват на конвейер, както от Брюксел, така и у нас, предвиждащи илюзорно и непостижимо светло бъдеще) е, че в нетолкова далечно бъдеще населението на България не само още повече ще се „стопа“, но и ще бъде с такава числова, възрастова, здравна, образователна, културна, етническа и т.н. характеристика и структура, че практически ще блокират изцяло или до-голяма степен всички обществени системи (икономическа, здравна, социална, пенсионна, образователна, правосъдна, културна и т.н.). Без спешно предприемане на реални и решителни стъпки за налагане на правовата държава (в конституционно и законово регламентираните ѝ измерения) с всички предоставени именно за тази цел от Конституцията и законите правни средства няма да бъдат постигнати нито другите прогласени в КРБ цели и принципи, нито ще бъде гарантирано спазването дори на основните конституционни права на гражданите и изпълнението на техните основни конституционни задължения. Във връзка с изложеното дотук и за да не бъде за пореден път всичко скрито от широката общественост и „заметено под килима“ (на принципа „станалото станало, нека да гледаме напред“) от самозабравилата се и очевидно възприемаща се като самодостатъчна администрация: 1). ПРЕДЛАГАМ включената в законопроекта противоконституционна преходна разпоредба, предвиждаща регламентиране на статут като „търпими“ на незаконни (по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ) инфраструктурни строежи да отпадне изцяло, както и да не бъде включвана (в същия или в друг вид) в каквито и да било бъдещи законопроекти. 2). Вместо това ПРЕДЛАГАМ (вкл. предвид посочените в настоящото становище конституционни и законови разпоредби, в т.ч. принципите и изискванията за откритост, достъпност, отговорност, отчетност, предвидимост на дейността на администрацията, която следва да бъде осъществявана в интерес на обществото) да бъде събрана в максимално кратък срок (ако все още не е) и публично да бъде представена и огласена пълна, конкретна, достоверна, систематизирана, разбираема и изчерпателна информация (без лични данни) за всеки един финансиран с публични средства (независимо дали негов възложител е министерство, агенция, община, публично предприятие или друга административна структура/правен субект) незаконен строеж на инфраструктурен обект или на част от такъв обект, който би попаднал в предлаганата „амнистия“ (т.е. извършен е без строителни книжа), вкл. напр. (без претенция за изчерпателност и абсолютна прецизност) относно: 2.1. Законното (правното) основание и реда, по който е възложен незаконният строеж (в т. ч. възложен ли е по ЗОП и по кой конкретен текст от този закон, а ако не е по ЗОП, на какво конкретно законово основание е изключено прилагането на ЗОП); 2.2. Органа/структурата/юридическото лице, което е възложило незаконния строеж; 2.3. Категорията на незаконния строеж по ЗУТ; 2.4. Съставяни ли са/одобрявани ли са/издавани ли са изобщо никакви строителни книжа по ЗУТ във връзка извършването на незаконния строеж (вкл. във връзка с проектирането, одобряването, разрешаването, изпълнението на строителството, въвеждането в експлоатация и разрешаването на ползването на строежа и т.н.) и ако да, какви конкретно, кога и от кого; 2.5. Лицето (юридическото лице), на което е възложено изпълнението на незаконния строеж; 2.6. Предмета (вкл. вида, количеството, качеството) на възложения незаконен строеж; 2.7. Датата на възлагане на изпълнението на незаконния строеж, датата на влизане в сила на договора за изпълнение и срока за изпълнение; 2.8. Дължимата от възложителя цена/възнаграждение (без ДДС и с ДДС) по договора с изпълнителя на незаконния строеж; 2.9. Схемата за плащане по договора за незаконния строеж (в т.ч. размер, срок и условия за заплащане на аванс, междинни плащания и/или окончателно плащане); 2.10. Налице ли е превъзлагане на изпълнението на незаконния строеж или на част от него от изпълнителя на друго/и лице/а и ако да на кое/кои лице/лица каква конкретна част (с предмет, стойност и срок за изпълнение) е превъзложена и на какво конкретно законово (правно) основание и по какъв ред (в т. ч. превъзложено ли е по ЗОП и по кой конкретен текст от този закон, а ако не е по ЗОП, на какво конкретно законово основание е изключено прилагането на ЗОП); 2.11. Наличие, вид и размер на предоставени от изпълнителя/подизпълнителя/те гаранции по договора/те за изпълнение/подизпълнение на незаконния строеж (вкл. за възстановяване на предоставения аванс, за изпълнение на възложеното/превъзложеното незаконно строителство и др.); 2.12. Каква част от възложения незаконен строеж на обекта реално е изпълнена по всеки един от договорите, с които незаконният строеж е възложен/превъзложен и кога (на кои дати); 2.13. Каква част (вкл. като предмет и стойност в лева с и без ДДС) от възложения незаконен строеж на обекта е приета от възложителя (и от кой възложител конкретно) като изпълнена в съответствие с договора по всеки един от договорите, с които незаконният строеж е възложен/превъзложен и кога (на кои дати); 2.14. Каква част (вкл. като предмет и стойност в лева с и без ДДС) от възложения незаконен строеж на обекта не е приета от възложителя (и от кой възложител конкретно) за изпълнена в съответствие с

договора по всеки един от договорите, с които незаконният строеж е възложен/превъзложен и кога (на кои дати); 2.15. Каква част (какъв конкретен размер в лева с и без ДДС) от уговореното възнаграждение е заплатена по всеки един от договорите, с които незаконният строеж е възложен/превъзложен и кога (на кои дати); 2.16. Откъде конкретно, кога и по каква конкретна законова процедура са осигурени изплатените средства по всеки един от договорите, с които незаконният строеж е възложен/превъзложен; 2.17. Наложени ли са и ако да какви конкретни договорни санкции (задържане на гаранция, удържане на неустойка и/или др.), в какъв конкретен размер и кога (на кои дати) по всеки един от договорите, с които незаконният строеж е възложен/превъзложен; 2.18. Извършвани ли са изобщо такакви проверки от компетентни вътрешни и/или външни органи/звена (в т. ч. инспекторати по ЗА, звена за вътрешен одит по ЗФУКПС, горестоящи спрямо възложителя органи/структури, АОП, ГИТ, АДФИ, Сметна палата, ДНСК, КПКОНПИ, МВР и съответните му подопечни структури, ДАНС, органи на прокуратурата и следствието и др.) по отношение на спазване на законодателството при възлагането, изпълнението на сключения/те договор/договори и/или извършването на незаконния строеж. Ако да, колко на брой, кога и какви конкретно проверки са извършвани и от кои компетентни органи/звена. Какви са резултатите от всяка една проверка, в т. ч. има ли констатации за незаконосъобразни действия/бездействия и ако да какви конкретно, има ли издадени/връчени: становища, доклади или други документи за резултатите от всяка една проверка; препоръки; предписания; актове за установяване на нарушения; наказателни постановления; заповеди и/или други конкретни документи/актове в зависимост от характера на извършените проверки и правомощията на съответните органи/звена и ако да какви конкретно, кога и от кого; 2.19. Имало ли е образувани граждански, административни, административнонаказателни и/или наказателни производства и/или дела и има ли понастоящем неприключили такива във връзка с възлагането, изпълнението на сключения/те договор/договори и/или извършването на незаконния строеж. А да, колко на брой и какви конкретно, кога, на какво законово основание и от кого (вкл. по искане, инициатива, сигнал и т.н. на кого) е образувано всяко от тях, кога и с какъв резултат е приключило всяко от тях, кои от тях все още не са приключили и на какъв конкретен етап се намират. 3). ПРЕДЛАГАМ въз основа на информацията по предходната точка (и на съответните документи, от които е извлечена) да бъде извършен (ако все още не направено) цялостен независим, компетентен и конкретен анализ, който да изведе, систематизира и групира закононарушенията (в т.ч. както официално констатираните такива при проверки от контролни органи/звена, така и установените допълнително въз основа на анализа на информацията/документацията и действащото законодателство) по видове и по участвали в извършването/проверяването им субекти, напр.: по нормативни актове; по конкретни разпоредби от съответния нормативен акт, които са нарушени; по честота на нарушенията (от най-често извършвани към по-рядко извършвани); по субекти (министерства/министри, агенции/директори, общини/кметове, други административни структури/органи на власт, публични предприятия, строителни фирми и др.), които са ги извършили, вкл. по брой и по стойност (в лева с и без ДДС) на незаконните строежи, които всеки отделен субект е възложил/изпълнил; по брой на извършваните проверки по отношение на всеки от незаконните строежи и на всеки от участвалите в извършването им субекти (от най-много проверяваните към наймалко проверяваните); по контролни органи/звена, които са извършили най-голям брой проверки (от най-активните към най-пасивните); по брой на констатираните закононарушения и по брой на наложените санкции/мерки (вкл. в зависимост от вида им, размера им и реалното им изпълнение) в резултат от проверките за всеки незаконен обект и за всеки възложител (общо за всички възложени от него обекти) и изпълнител (общо за всички изпълнени от него обекти); по брой на констатираните нарушения, в резултат на проверки от контролни органи/звена и по брой на установените допълнително нарушения, въз основа на анализа на информацията/документацията и действащото законодателство; по брой на установените допълнително нарушения, които не са констатирани и/или са били неправилно квалифицирани (вкл. като нарушения при наличие на данни за извършено престъпление, за което е следвало да бъдат сезирани органите на прокуратурата, което не е сторено) при извършените проверки от контролни органи/звена; по брой подадени сигнали от извършилите проверката органи/звена до други компетентни органи (вкл. органи на прокуратурата) и т.н. и т.н. Т.е. идеята е чрез предлагания анализ и систематизация на закононарушенията да се идентифицират слабите/проблемните/рисковите структури/звена/органи/служители в цялата система на администрацията (в широк смисъл, в т.ч. в контролираните от нея публични дружества), вкл. в контролните органи/звена, както и причините за извършването, допускането, неотстраняването на дискутираното незаконно строителство в такива грандиозни мащаби, както и на вредните последици от него. 4). ПРЕДЛАГАМ въз основа на резултатите от извършените действия по предходната точка да бъде изготвен цялостен съобразен с Конституцията и действащото законодателство подход (план) за действие, който да гарантира предприемане в най-спешен порядък на действия за търсене на отговорност от всякакъв вид (в т.ч. дисциплинарна, административнонаказателна, имуществена, наказателна) и санкциониране с цялата строгост на закона на нарушителите (независимо дали са бивши и/или настоящи органи на власт, държавни, общински и/или други служители, ръководители и/или служители в публични предприятия, в контролни органи/звена и/или в строителни фирми и т.н.), за премахване на незаконните строежи, както и за възстановяване в бюджета на възможно повече от незаконно „усвоените“ огромни публични средства, като се започне от най-големите нарушители (с оглед на събраната, анализирана и систематизирана информация) и от „знаковите“ и най-мащабни незаконни строежи, така че да бъде показана на цялото

	<p>общество действителна (а не само на приказки) воля за прекратяване и изкореняване на изложените в настоящото становище порочни и в немалка част вероятно престъпни практики и за налагане на принципите на правовата държава, т.е. за управление на страната според Конституцията и законите, чийто разпоредби са последователни, предвидими, стабилни и създават/гарантират правна сигурност и справедливост. Единствено по този начин би могло да се превентират очевидно все повече разрастващите се незаконно строителство, административен (вкл. нередко престъпен) произвол и корупционни практики, ощетяващи бюджета с милиарди, както и да се постави поне някакво начало на зараждане на доверие в управлението и закона (в широк смисъл), което да мотивира съзнание за необходимост от неговото доброволно спазване. В заключение, моля преди да предлагате подобни очевидно противоконституционни промени внимателно да се запознаете и с практиката на Конституционния съд на Република България, в която съдът възприема, че „разбирането за правовата държава включва както принципа за правната сигурност (формалния елемент), така и принципа за справедливостта (материалния елемент). Един от основните компоненти на правовата държава във формален смисъл е правната сигурност на законодателните решения, изискваща последователност, предвидимост и стабилност на законите разпоредби. В този смисъл е утвърдено схващането, че "законосъобразността на държавното управление е конституционно изискване, което го прави предвидимо, а това е предпоставка за правната сигурност", както и че "правната сигурност и стабилност са характеристики на правовата държава, която изисква трайно и последователно законодателно регулиране на обществените отношения". Предвидимостта на правното регулиране е признак на правната сигурност, а оттук – и на самата правова държава. Трайно установена в практиката на Конституционния съд е позицията, че принципът за правовата държава детерминира и пряко засяга упражняването на публичната власт от всички държавни органи, включително и от законодателя при осъществяването на неговата дейност. В този смисъл е безспорно, че преценката за съответствие на акт на Народното събрание с принципа на правовата държава не може да бъде ограничена единствено и само до съобразяването му с Конституцията, като се пренебрегне съответствието му с общата законова рамка. Правова държава означава упражняване на държавна власт на основата на Конституцията и в рамките на закони, които материално и формално ѝ съответстват. Законосъобразното осъществяване на държавното управление е важен конституционен принцип, съобразяването с който го прави предвидимо за всички останали правни субекти, а това е важна предпоставка за реализиране на правната сигурност като основен компонент на принципа на правовата държава. Правовата държава "във формален смисъл" е държава на правната сигурност, където съдържанието на правния ред е ясно и недвусмислено определено и функционират механизми и институции, които гарантират спазването на правните предписания. В тази рамка класически компонент на правовата държава е принципът на законността: всички носители на държавна власт в държавата трябва да се подчиняват на действащото право. Спазването му гарантира недопускането на произвол в държавата. Свързано със законосъобразността на държавните дейности е изискването за тяхната предвидимост, последица от което е правната сигурност. Правовата държава означава еднакво подчиняване на всички правни субекти на правото. Следователно законът трябва да е в състояние да ръководи поведението на всеки. Равенството на всички пред закона е основен принцип на демократичната правова държава“.</p>		
<p>КАБ</p>	<p>На основание чл. 5, т. 6 от Закона за камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране (ЗКАИИП) Управителният съвет (УС) на Камарата на архитектите в България (КАБ) изразява становище в рамките на обществена консултация от 12.09.2022 г. на Портала за обществени консултации на Министерски съвет по законопроекта за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за устройство на територията (ЗУТ):</p> <p>1. Общи бележки</p> <p>УС на КАБ подкрепя по-голямата част от проекта. Възражава срещу няколко конкретни разпоредби, които са принципно неприемливи. Предложеният нов текст на чл. 87, ал. 1 се нуждае от по-ясна редакция в съответствие с чл. 9, ал. 1 от ЗНА. Във връзка с промените в чл. 87 от ЗУТ намираме за необходимо да се обезпечи прилага-нето на чл. 84, ал. 4 от ЗУТ в разумен срок от въвеждането в експлоатация на обществени канализационни мрежи за съответната територия. С изменението на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ е необходимо напълно да се уредят последиците от Решение № 14/2020 г. по к.д. № 2/2020 г. на Конституционния съд на Република България, поради което допълваме направеното предложение в проекта.</p> <p>2. Бележки по конкретни предложения</p> <p>2.1. Към § 4</p> <p>2.1.1. В предложеният нов текст на чл. 87, ал. 1 от ЗУТ, както и в действащата му редакция, са съчетани няколко различни хипотези – обща и специална норма и не особено удачни препратки към други норми, което не е добра нормотворческа практика. Предлагаме и създаване на нова ал. 8 поради необходимостта от обезпечаване прилагането на чл. 84, ал. 4 от ЗУТ с подробни мотиви, изложени по-долу. Без да променяме смисъла на предложението, с което принципно изразяваме съгласие, предлагаме нова редакция на § 4 от проекта:</p> <p>„§ 4. В чл. 87 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Текстът на ал. 1 добива следната редакция:</p> <p>„(1) В населени места и селищни образувания или в части от тях без канализация битовите отпадъчни води в имоти, предвидени с подробен устройствен план за ниско застрояване, се заустват и пречистват в съоръжения за пречистване на образуванията в имотите</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Изменението на чл. 87 е отпаднало от законопроекта.</p>

	<p>отпадъчни води.“</p> <p>2. Създават се нови алинеи 2 и 3: „(2) По изключение за жилищни сгради с до три жилища и вилни сгради битовите отпадъчни води могат да се заустват във водоплътни изгребни ями. (3) Санитарно-хигиенните и екологичните и техническите изисквания към съоръженията за пречистване на образуваните в имотите отпадъчни води се определят с наредбата на министъра на регионалното развитие и благоустройството за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации.“</p> <p>3. Алинеи 2-7 стават съответно алинеи 4-7.</p> <p>4. Създава се нова ал. 8: „(8) Собствениците на имоти по ал. 1 и 2 са длъжни да премахнат съществуващите съоръжения за пречистване и водоплътни изгребни ями и да се присъединят към изградените мрежи и съоръжения по чл. 84, ал. 4 в срок от една година от въвеждането им в експлоатация. При неизпълнение в този срок се забранява ползването на сградите по реда чл. 224а, а съоръженията за пречистване или водоплътните изгребни ями се премахват по реда чл. 225а.“</p> <p>2.1.2. Мотиви</p> <p>Разделянето на хипотезите на предложения текст на ал. 1 дава необходимата яснота на нормативния акт. Препратките към чл. 41 и чл. 47, ал. 2 са излишни, доколкото тези текстове са задължителни за всички случаи на изграждане на водоплътни изгребни ями. Подзаконовият акт, към който е следващата препратка, е действаща наредба на Министъра на регионалното развитие и благоустройството, издадена въз основа на общата му компетентност по § 18, ал. 1 от ДР на ЗУТ, и определя на законово ниво задължителна част от съдържанието ѝ. Възможността за заустване на отпадни води в съоръжения за пречистване и във водоплътни изгребни ями следва да се разглежда винаги като временно извънредно решение – до изграждане на обществена канализационна мрежа, с оглед на нормата на чл. 84, ал. 4 от ЗУТ. По тази причина предлагаме в текста на чл. 87 да се създаде нова ал. 8 като способ за обезпечаване на заустването на сградите в обществената канализационна мрежа след въвеждането ѝ в експлоатация, което е задължително в нормално устроена урбанизирана територия.</p> <p>2.1.3. Предложената нова ал. 8 в чл. 87 изисква създаване на преходна норма за заварените от нея случаи:</p> <p>„§ ... (1) В заварени случаи на заустване на отпадъчни води в пречистватели съоръжения или водоплътни изгребни ями при наличие на въведена в експлоатация обществена канализационна мрежа, собствениците на имотите са длъжни да се присъединят към обществената канализационна мрежа и да премахнат пречиствателното съоръжение или водоплътна изгребна яма в едногодишен срок от влизане в сила на този закон. (2) При неизпълнение в определения срок на задължението по предходната алинея се забранява ползването на сградите по реда чл. 224а, а съоръженията за пречистване или водоплътните изгребни ями се премахват по реда чл. 225а.“</p> <p>2.2. Към § 7, т. 1, б. „б“</p> <p>УС на КАБ вече е изразявал становище по повод аналогично предложение за изменение на закона и счита, че текстът следва да отпадне от проекта. По същество се предвижда нов вид временен строеж на инфраструктурен обект, който да обслужва преместваеми обекти или рекламни елементи. Разрешения за поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи се издават освен на собственика на терена или сградата и на трети лица въз основа на облигационни правоотношения. Кръгът на възможните титуляри на разрешения за поставяне е много по-широк от този на разрешенията за строеж (чл. 161, ал. 1 от ЗУТ). Лицето, което добие правото да постави преместваем обект въз основа на договор за наем например, няма да има качеството на възложител по смисъла на чл. 161, ал. 1 от ЗУТ по отношение на разрешението за строеж за необходимата инфраструктура, което се изисква според направеното предложение. Освен това, временният характер на разрешението за строеж е обвързан изцяло с действието на разрешението за поставяне, което пък от своя страна в преобладаващите случаи се основава на развитие на облигационни правоотношения. Въвеждането на разрешение за строеж за необходимата инфраструктура за поставяне на преместваеми обекти и рекламни елементи увеличава в неадекватна степен административната тежест, без да създава желаните гаранции за съответствие на изграденото с основните изисквания към строежите. Много по икономично решение е проектната документация на временните външни връзки по чл. 56, ал. 3 от ЗУТ да е част от проектната документация на преместваемия обект или рекламен елемент и да е предмет на разрешението за поставяне с всичките му условия.</p> <p>2.3. Към § 8</p> <p>2.3.1. Вече гласуваният на първо четене от последното Народно събрание законопроект за изменение на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ (сигн. № 47-254-01-91) има друго регламентиране на последствията от обявения за противоконституционен текст от Конституционния съд. В същия дух е и законопроектът на Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ) от предходния служебен кабинет с министър арх. Комитова, с който също беше направен опит за уреждане последствията от Решение № 14/2020 по к.д. № 2/2020 г. Безспорно и в приетия на първо четене проект ЗИД на ЗУТ, и в този на предходния служебен кабинет, за начало на срока в чл. 208, ал. 1 от ЗУТ е посочен моментът на намеса в частната собственост с общ или подробен устройствен план. В мотивите към проекта, предложен сега от МРРБ, се твърди, че „безспорно“ началният момент би трябвало да е влизането в сила на подробния устройствен план, но всеки знае, че този „безспорен“ срок може да бъде незначително дълъг след влизане в сила на общия план, с който също пряко се ограничават правата на собственост. Това предложение в ЗИД на ЗУТ не отговаря изчерпателно на принципите, залегнали в основата на правовата държава и поради това е недостатъчно в контекста на практиката на Европейския съд по правата на</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Липсата на регламент, касаещ реализиране на временните връзки, води до безконтролното им разполагане и не гарантира изпълнението им в съответствие с основните изисквания към строежите, а именно: опазване здравето и живота на хората, безопасност и достъпност при въвеждането на строежите в експлоатация.</p> <p>Съгласно разпоредбата на чл. 205, ал. 1 от ЗУТ, недвижими имоти – собственост на юридически и физически лица, могат да бъдат отчуждавани по реда на ЗДС и ЗОС, въз основа на влезли в сила подробни устройствени планове.</p>
--	---	---	--

<p>човека и Европейското право. Празнотата в ЗУТ и липсата на регламент за срокове, свързани с прилагането на влезли в сила общи устройствени планове осуетява опитите за реално уреждане последствията от обявения за противоконституционен текст в закона. Собствениците на имоти отредени за озеленяване само с общ устройствен план, без действащ подробен, който може да се забави неопределено или изобщо да не се изработи, приеме или влезе в сила, ще бъдат дискриминирани, безсрочно блокирани, без право да ползват имотите, едновременно с това и без-срочно данъчно задължени.</p> <p>Естествено възниква въпроса за конституционните права когато чрез законодателство по казуса се посяга пряко или косвено върху частната собственост, когато под формата на „загриженост“ за обществения интерес се стига до действия или бездействия на държавата и общините, които засягат недопустимо конституционните права на собствениците.</p> <p>Със създаването на чл. 103а от ЗУТ Народното събрание недвусмислено уреди прякото действие на общите устройствени планове спрямо правата на собствениците на засегнатите имоти, без да развие докрай последиците от това. В ал. 3 от текста се предвиди 6-месечен срок за служебно откриване на административните производства за прилагане на общите устройствени планове чрез създаване на нови подробни устройствени планове или чрез изменение на съществуващи такива. Законодателната идея обаче, остана непълна, доколкото този срок е инструктивен – без каквито и да било последици както за компетентния орган, така и за заинтересуваните лица. Считаме, че общият 5-годишен срок по чл. 208, ал. 1 е достатъчен за одобряване на нов или за изменение на съществуващ подробен устройствен план и за откриване на отчуждително производство.</p> <p>С оглед на изложеното, предлагаме от текста в проекта на ЗИД на ЗУТ да отпадне думата „подробен“.</p> <p>2.3.2. Тази промяна в чл. 208, ал. 1 от ЗУТ изисква в Преходни и заключителни разпоредби на проекта да се създаде нова преходна норма: § ... По отношение на поземлени имоти, попадащи в територии със заварени общи устройствени планове, в съответствие с които не са одобрени нови подробни устройствени планове или техни изменения, срокът по чл. 208, ал. 1 започва да тече от датата на влизане в сила на този закон.“</p> <p>2.4. Към Преходни разпоредби 2.4.1. Първата преходна разпоредба (§ 9)</p> <p>УС на КАБ категорично възразява срещу приемането на тази преходна разпоредба поради противоречието ѝ с чл. 4, ал. 1 и чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България (КРБ), т.е. на основни принципи на правовата държава. Разпоредбата не предлага трайно уреждане на определен вид обществени отношения, а по-скоро има потенциал да насърчи различни форми на противоправно поведение в строителния сектор в бъдеще.</p> <p>Законопроектът предвижда „строежи, за които няма строителни книжа“ след изпълнение на административна процедура да станат търпими, т.е. да добият определен правен статут. Изразът „строежи, за които няма строителни книжа“ се ползва в § 16 от ПЗР на ЗУТ1 и в § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ2, където е уредено установяването на търпимост на такива строежи. И в двата цитирани случая се има предвид начална липса на книжа, а не липса, която се дължи на загубване или погиване на съществуващи книжа и става дума за документация изискуема по закон за започване и въвеждане в експлоатация на строежите. В нашето законодателство началната липса на строителни книжа винаги е приравнявана на незаконно строителство. От тази гледна точка, предмет на законопроекта са извършени незаконни строежи по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3, 5 и 9 от ЗУТ.</p> <p>Ако тези строежи са били извършени преди 31.03.2001 г., те могат да получат удостоверение за търпимост по реда на § 16 от ПЗР на ЗУТ или на § 127 от ПЗР на ЗИДЗУТ от 2012 г., което означава, че предмет на законопроекта са незаконни строежи по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3, 5 и 9 от ЗУТ извършени след 31.03.2001 г.</p> <p>Незаконното строителство е форма на противоправно поведение, а незаконният строеж е обективиран негов израз. Към него в пълна сила е приложим основният правен принцип, че никой не може да черпи права от собственото си неправомерно и/или не-добросъвестно поведение. Извършителят подлежи на санкция, а строежът на премахване за негова сметка.</p> <p>За съжаление, нашето законодателство дълго време допускаше изключения от този основополагащ правен принцип чрез множество „амнистии“ на незаконни строежи чрез института на узаконяването им, уреден в отменения Закон за териториално и селищно устройство (ЗТСУ) и във влезлия в сила на 31.03.2001 г. ЗУТ. Както „амнистиите“ на незаконните строежи, така и тяхното узаконяване, не доведоха до трайно уреждане на обществени отношения, а единствено до ескалация на феномена незаконно строителство. След 1990 г. до влизането в сила на ЗУТ общините издаваха актове за узаконяване съизмерими по брой с издадените разрешения за строеж.</p> <p>Изхождайки именно от необходимостта за спазване на принципа <i>peto auditur propriam turpitudinem allegans</i>, с изменение на ЗУТ от 2003 г.3 институтът узаконяване на незаконни строежи беше премахнат от нашето право. Запази се института за установяване на търпимост, но само за строежи извършени преди 31.03.2001 г.4 От тази дата не се отстъпи и при създаването на § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ през 2012 г.</p> <p>С § 184 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ от 2003 г.5 беше уредена възможността за узаконяване на незаконни строежи извършени до влизане в сила на този закон, т.е. до 25.07.2003 г. След тази дата узаконяване е невъзможно. Уместно, разпоредбите за узаконяване на строежи в § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ от 2012 г. се разпростират само върху строежите по § 184 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ от 2003 г.6.</p> <p>Липсата на възможност за узаконяване или за предоставяне на статут на търпими строежи успешно играе ролята на превенция срещу незаконното строителство като форма на противоправно поведение.</p> <p>В конкретния случай очевидно става дума за инфраструктурните обекти с голяма обществена значимост (пътища, жп-линии, язовири), за които се установи, че са изградени без строителни книжа. В мотивите към законопроекта това е премълчано. Всъщност, изложените мотиви изобщо не обосновават необходимостта от въвеждане на търпимост за всички инфраструктурни обекти от изброените видове. Предложената разпоредба излишно обхваща голям кръг строежи, което отклонява вниманието от действителната причина за създаването</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е във връзка с промяната в чл. 208, която също не се приема с гореизложените мотиви.</p> <p>Със създадения преходен параграф се установяват нови условия за търпимост, различни от условията за търпимост, регламентирани в § 16 от преходните разпоредби на ЗУТ и в § 127, ал. 1 от преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗУТ (обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г.), продиктувани от необходимостта за защита на обществения интерес.</p> <p>Липсата на правна уредба, която да урежда строежите или части от тях, представляващи елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 5 от ЗУТ, които отговарят на техническите правила и норми, но са изградени, реконструирани, ремонтирани без изискващите се строителни книжа - одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж води до невъзможност за регламентиране на необходимите ред и условия за определяне на статута им, а тяхното премахване е нецелесъобразно и икономически необосновано в случаите, в които същите са допустими по правилата и нормативите, действали по време на</p>
---	---	---

	<p>й. Строежът на значима обществена инфраструктура без строителни книжа е особено явление, при което естествено се предполага противоправна, вероятно и престъпна обвързаност между изпълнителите и представители на държавни и общински институции. Предложеният законопроект дава възможност не само извършителите да не бъдат наказани, но и да бъдат вземзедени за направеното. Това са причините да твърдим, че предложената преходна норма е в явно противоречие с чл. 4, ал. 1 и чл. 6, ал. 2 от Основния закон, тъй като дерогира основни принципи на правовата държава и създава недопустима неравнопоставеност в обществото. Констатираното незаконно строителство на публични инфраструктурни обекти е в голям обем и от значим обществен интерес, което предизвиква сътресения в строителния бранш и в обществото. За обикновеният гражданин в случая, прилагането на действащия закон, който предвижда единствено премахване на тези незаконни строежи, е възможно да изглежда нецелесъобразно – за съхраняване устоите на правовата държава ще трябва да се заплати твърде висока цена. Откровеният подход към проблема е той да бъде назован коректно, а не да остане извън мотивите и привидно извън предложеното решение. Ако все пак се реши, макар и в противоречие с Конституцията, да се подходи към въвеждане на търпимост, то предметът на специалната (извънредна) норма трябва да се ограничи само до конкретни обекти на обществената инфраструктура от висока категория, а извършителите трябва да бъдат санкционирани заради необходимата задължителна превенция срещу подобни противоправни деяния в бъдеще. Това решение обаче, ще е нестабилно, а противоречието с вече посочените конституционни текстове ще има и неприемлив негативен ефект върху правната ни система и култура.</p> <p>2.4.2. Втората преходна разпоредба (§ 10)</p> <p>Тази преходна норма е излишна, тъй като предложената нова редакция на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ не новира заварените срокове, а те и без това са с начало датата на влизане в сила на съответния подробен устройствен план. Удачно е вместо нея, да се възприеме текстът на преходната норма, предложена по-горе в т. 2.3.2.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>извършването им или съгласно действащия ЗУТ. Посочените строежи по естеството си са с предназначение за трайно задоволяване на обществени нужди и са изцяло публична собственост, като голяма част от тях представляват национални обекти и/или обекти с национално значение, както и обекти с първостепенно общинско значение. Поради това със законопроекта се предвижда преходна разпоредба, която да определи необходимите условия за регламентиране статута „търпимост“ на горепосочените строежи, в резултат на което същите няма да подлежат на премахване и забрана за ползване и ще се защити обществения интерес. Разпоредбата, която регламентира новите условия за търпимост е доразвита и предвижда, че след извършено заснемане, статут на търпимост ще получат само тези строежи, за които чрез извършено обследване по реда на чл. 176в от ЗУТ се докаже, че отговарят на съществените изисквания към строежите, установени в чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ. С новата търпимост се цели да удовлетвори публичния интерес като се създадат нормативни условия такива строежи на техническата инфраструктура да бъдат завършени и въведени в експлоатация.</p> <p>Новата редакция на разпоредбата на чл. 208, ал. 1 действително действа занапред и не новира заварените срокове. Поради това е наложително създаването на преходна разпоредба за уреждане на заварените случаи, с оглед на точно и ясно прилагане на новия регламент по чл. 208, ал. 1 от ЗУТ.</p>
<p>МОСВ</p>	<p>Във връзка с публикувания за обществено обсъждане проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ЗУТ), предоставям на Вашето внимание следното становище по компетентност, за съобразяване с изискванията на екологичното законодателство:</p> <p>Текстът на чл.87, ал.1 от действащия ЗУТ и в проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗУТ, определя битовите отпадъчни води от имоти, находящи се в населени места и селищни образувания или в части от тях без канализация, да се „заустват и пречистват в</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Изменението на чл. 87 е отпаднало от законопроекта.</p>

	<p>съоръжения за пречистване на образувания в имотите отпадъчни води“, които следва да отговарят на редица изисквания, в т.ч. на „екологичните изисквания“, не е в съответствие с изискванията на екологичното законодателство.</p> <p>Действащият текст на чл.87, ал.1 от ЗУТ, въвеждащ в допълнение към в ползването на водоупътни изгребни ями и „съоръжения за пречистване на образувания в имотите отпадъчни води“ в населени места и селищни образувания или в части от тях без канализация, не е обсъждан и не е съгласуван с Министерството на околната среда и водите.</p> <p>Законосъобразното отвеждане и заустване на битови отпадъчни води от имоти, находящи се в населени места и селищни образувания или в части от тях без канализация, съобразно екологичното законодателство, е заустване на битовите отпадъчни води във водоупътни изгребни ями до изграждането на канализационна система за агломерацията в пълен обхват и съответно присъединяването по реда на чл.84 от ЗУТ на всички сградни канализационни инсталации от недвижимите имоти, в териториалния обхват на канализационните мрежи и съоръжения, при спазване изискването на чл. 125а от Закона за водите.</p> <p>Във връзка с гореизложеното, с оглед изпълнение на изискванията на националното и европейско екологично законодателство за опазване чистотата на водите в населените места и селищни образувания, предлагам да отпадне въведената в чл.87, ал.1 от ЗУТ възможност за заустване на битовите отпадъчни води в „съоръжения за пречистване на образувания в имотите отпадъчни води“, като остане разпоредбата за заустването във водоупътни изгребни ями, до изграждане на канализационна система в урбанизираната територия.</p>		
Таня Димитрова	<p>Във връзка с публикувания проект на ЗУТ, бих искала да изразя становище в частта по изменение на чл. 87, ал. 1 от същия закон, като след битовите отпадъчни води се добавят и производствени отпадъчни води.</p> <p>Мотив: Поради липса на канализационна система в голяма част от населените места възниква проблем по отношение третирането на формираните производствени отпадъчни води, основно от мандри, кланици, цехове за преработка на месо, дестилерии др. Съгласно разпоредбата на Чл. 132 от Закона за водите - Лицата, от стопанската дейност на които се образуват отпадъчни води, са длъжни да изградят необходимите пречиствателни съоръжения в съответствие с изискванията за <u>заустване във водния обект</u>, когато на съответната територия няма изградена канализационна система.</p> <p>Възниква основен проблем със заустването на пречистените отпадъчни води във воден обект, тъй като на територията и в близост няма повърхностен воден обект или обекта попада в границите на защитена зона от НАТУРА 2000, където съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 от НАРЕДБА № 2 ОТ 8 ЮНИ 2011 Г. ЗА ИЗДАВАНЕ НА РАЗРЕШИТЕЛНИ ЗА ЗАУСТВАНЕ НА ОТПАДЪЧНИ ВОДИ ВЪВ ВОДНИ ОБЕКТИ И ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ИНДИВИДУАЛНИТЕ ЕМИСИОННИ ОГРАНИЧЕНИЯ НА ТОЧКОВИ ИЗТОЧНИЦИ НА ЗАМЪРСЯВАНЕ, където не се разрешава издаването на разрешително по Закона за водите.</p> <p>В чл. 46, ал. 4, т. 2 от Закона за водите е посочено, че за обекти, формиращи битово-фекални отпадъчни води в границите на населените места и селищните образувания без изградена канализационна система; за тези обекти се прилагат разпоредбите на Закона за устройство на територията.</p> <p>Много инвеститори се възпрепятствани да реализират своите инвестиционни намерения, защото нормативната уредба по отношение третирането на формираните производствени отпадъчни води не е регламентирано.</p> <p>Надявам се някой да погледне сериозно на проблема с формираните производствени отпадъчни води и тяхното събиране и отвеждане.</p>	Не се приема.	Изменението на чл. 87 е отпаднало от законопроекта.
Българска асоциация на застрахователните брокери и Българска асоциация за външна реклама (получено на хартиен и по електронна поща)	<p>Уважаеми дами и господа,</p> <p>Моля да имате предвид нашето становище по публикувания в Портала за обществени консултации проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (публикуван и на интернет страницата на МРРБ на 12.09.2022г.):</p> <p>По отношение на предложението за нова чл. 147, ал. 1, т. 18 и нова чл. 147, ал. 2, т. 4:</p> <p>Считаме, че въвеждането на режим на разрешение за строеж на временните връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на преместваемите обекти по чл.56, ал. 1ЗУТ и рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи по чл. 57, ал. 1ЗУТ е утежняващо задължение за собствениците на тези обекти и елементи, което им създава допълнителна административна тежест без правна и икономическа обосновка за необходимостта от това утежнение. В тази връзка моля да имате предвид следното:</p> <p>1/ Налице е смесване на правата на субектите-участници в процеса по разрешаване поставянето на преместваемите/рекламните обекти и елементи, създаване на небалансирана обвързка между тях, както и смесване на правни термини. „Възложител“ по чл.161 ал.1 ЗУТ е субект, който е носител на вещни права - право на собственост или ограничено вещно право върху имот, в който ще бъде осъществен строеж. Собствениците на преместваеми обекти в преобладаващия случай са страна по облигационно-правна връзка със собственика на имота, в който ще бъде поставен преместваемия обект/рекламен елемент, т.е. те не са възложител на строеж.</p> <p>Собственикът на имота/носителят на ограничено вещно право ще има качеството „възложител“ по отношение на временните връзки и в негова полза ще бъде издадено разрешението за строеж, като същевременно собственик на преместваемия обект или на рекламно-информационния елемент е друго лице. Последният ще е зависим от действията на първия, както в процедурата по издаване на разрешението за поставяне, така и при въвеждането на преместваемия обект в експлоатация предвид факта, че временните връзки са</p>	Не се приема.	Липсата на регламент, касаещ реализиране на временните връзки, води до безконтролното им разполагане и не гарантира изпълнението им в съответствие с основните изисквания към строежите, а именно: опазване здравето и живота на хората, безопасност и достъпност при въвеждането на строежите в експлоатация.

разрешени на собственика и това разрешение следва да бъде реализирано от него. Така ще се удължи във времето и утежни с допълнителни процедури производството по издаване на крайния акт - разрешението за поставяне, поради усложнените отношения между участниците.

2/ В голяма част от имотите, в които се поставят преместваеми обекти, има площадкова вътрешна за имота мрежа, която е с изградени постоянни външни връзки с мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура (ВиК, ток, газ, топлофикация и т.н.), и която обичайно позволява хранването на преместваемия обект с вода, ток или газ от тази изградена в имота инфраструктура. Такива са случаите в имотите на големите хранителни и други търговски вериги, ритейл паркове и т.н., които имат изградени площадкови мрежи, проектирани така, че да могат да поемат и допълнителен товар от евентуални нови консуматори. Например, повечето такива обекти имат трафопостове, които са тяхна собственост и измерват консумираната електрическа енергия на страна средно напрежение. **За собственика на имота няма проблем да захрани допълнителни мощности в определен диапазон и това не е свързано с одобрение или съгласуване с експлоатационното дружество.**

Издаването на такова разрешение за строеж би означавало да се изисква например, при поставяне на един преместваем обект на паркинга на един супермаркет да се преминава през цялата съгласувателна процедура за прокопаване на канали и свързване към касети и трафопостове, които са разположени извън имота при условие, че има възможност обектът да се захрани от трафопоста, изграден от собственика на имота, за което не се изисква одобрение от съответното електроразпределително дружество. Експлоатационното дружество ще трябва да захрани обекти от собствената си мрежа и да осигури свободни мощности и трасе, при положение, че такива са вече налични в имота.

В резултат на това само би се забавил търговския оборот (една съгласувателна процедура може да отнеме повече от 6 месеца) и **биха се увеличили многократно разходите на бизнеса** (с минимум 10-15 хил. лв. на проект), което би могло да обезсмисли стопанската инициатива.

3/ Разходите по издаване на разрешенията за строеж за временни връзки и тяхното реализиране-поначало за сметка на собственика на преместваемия обект/рекламен елемент не кореспондират и със сročността на разрешенията за поставяне, тъй като от финансова гледна точка ще се окажат прекомерни и икономически нецелесъобразни.

4/ Следва да се има предвид също, че промените в закона ще доведат до **изключително голяма тежест за администрацията** като се има предвид огромният брой на преместваемите обекти и рекламни съоръжения на територията на страната.

Приветстваме идеята изграждането на временните връзки към мрежите за електрическа енергия и другата техническа инфраструктура да бъде регулирано с цел осигуряване **безопасността на населението** и предотвратяване на инциденти. Въпреки това считаме, че регулацията би могла да се извърши като вместо изискване на отделно разрешение за строеж, **да се поставят изисквания към документацията, която се прилага за издаване на разрешението за поставяне на съответния обект, например представяне на проект за присъединяване към съответната инсталация и начин за хранване.**

В чл. 56, ал. 2 от ЗУТ е предвидено, че условията и редът за издаване на разрешението за поставяне на обектите, за одобряването и за изискванията към схемата и проектната документация се определят с наредба на общинския съвет. Вместо отделно разрешение за строеж на временните връзки и отделно разрешение за поставяне на преместваем обект, считаме за целесъобразно **с оглед ограничаване на административната тежест** да се предвиди **само една единна процедура по разрешаване поставянето на преместваемия обект**, в която да се проверят и изискванията за изграждане на временните връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, като **това следва да се предвиди от всеки общински съвет чрез промяна в приетите наредби на основание чл. 56, ал. 2 ЗУТ.**

С оглед гореизложеното, считаме, че от проекта следва да отпаднат предложените нови разпоредби на чл. 147, ал. 1, т. 18 и чл. 147, ал. 2, т. 4.

Вместо това предлагаме в чл. 56, ал. 2 да се добави следното ново изречение второ:

„Ако за функционирането на тези обекти е необходимо изграждане на временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, към проектната документация се включва документация, изготвена от съответен проектант - чертежи, схеми, изчисления и указания за изграждането на такива временни връзки, съобразно изходните данни и условия за присъединяване на съответните експлоатационни дружества.“

Ако все пак приемете, че в ЗУТ следва да се предвиди отделно разрешение за строеж на временните връзки, то в проекта за изменение и допълнение на закона следва да се има предвид, че:

- (1) **не съществува легална дефиниция на понятието „временни връзки“ в ЗУТ и такава следва да бъде предвидена с оглед яснота и конкретика на понятието;**
- (2) **да се посочи, че издаването на разрешение за строеж за временни връзки е необходимо само ако в имота няма изграден друг обект, свързан с мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура или когато съществуващите връзки не могат да обслужват преместваемия обект/рекламния елемент.**
- (3) **следва да се укаже изрично какъв е режимът на вече изградените и съществуващи временни връзки към обекти, за които има издадено разрешение за поставяне. Затова предлагаме в преходните и заключителни разпоредби на проекта да се предвиди отделен параграф, който да гласи:**

„§ ... Временните връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1, за които обекти е издадено разрешение за поставяне до влизане в сила на настоящия закон, не подлежат на премахване или забрана за ползване и за тях не се издава разрешение за строеж.“

Надяваме се нашето становище да бъде взето под внимание, особено като се има предвид, че промените в закона ще засегнат хиляди фирми (повечето от които представители на малкия и среден бизнес), които извършват дейността си посредством стотици хиляди

	<p>преместваеми обекти, билбордове и други рекламни съоръжения на територията на цялата страна.</p>		
<p>Държавна консолидационна компания ЕАД (получено на хартия и по електронна поща)</p>	<p>Във връзка с общественото обсъждане на Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията, в частност предвидената със законопроекта правна възможност за определяне на статута „търпимост“ на строежите или части от тях, представляващи елементи на техническата инфраструктура, които отговарят на техническите правила и норми, но са изградени, реконструирани или ремонтирани без изискващите се строителни книжа - одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж, Ви информирам за следното:</p> <p>Съгласно § 4в, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Закона за водите (ЗВ), ремонтите и реконструкциите на язовири - държавна и общинска собственост, с изключение на тези, възложени на концесия, за които в концесионния договор е предвидено извършването на ремонтно-възстановителни дейности от страна на концесионера, могат да се възлагат от търговско дружество със сто на сто държавно участие, определено от Министерския съвет.</p> <p>Съгласно алинея втора на същия член, Министерският съвет, по предложение на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), одобрява списък на язовирните стени и съоръженията към тях на язовирите по ал. 1, на които трябва да се извърши основен ремонт или реконструкция.</p> <p>С решение на Министерски съвет (РМС) № 495/13.07.2018 г. е определено „Държавна консолидационна компания“ ЕАД (ДКК), като търговско дружество със 100 % държавно участие, което да възлага ремонти и реконструкции на язовири - държавна и общинска собственост, по смисъла и реда на § 4в от ПЗР на ЗВ.</p> <p>С цитираното Решение № 495 от 13.07.2018 г., допълнено с Решение № 698 от 04.10.2018 г. на Министерски съвет, е одобрен предложението от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор списък от 416 язовирни стени и съоръженията към тях на язовирите, на които трябва да се извърши основен ремонт или реконструкция.</p> <p>В §4в, ал. 3 от ПЗР на ЗВ изрично е регламентирано, че целта на подобни ремонтни дейности е да осигури сигурност, дълготрайност и ефективност на язовирните стени и съоръжения.</p> <p>В Списъка по алинея втора от ЗВ, съответно приложение към РМС №495/13.07.2018 г. са описани установени от ДАМТН неизправности за всеки един от язовирите, включени в него, които дават основание да бъдат идентифицирани като „спешни“, т.е аварийни и застрашаващи здравето и живота на хората от съответните близки населени места. Следователно компетентните държавни институции - ДАМТН и МС са приели, че по отношение на язовирите, включени в Списъка следва да се извършат спешни/аварийни ремонтно-възстановителни дейности с оглед тяхното обществено значение и възможността да бъдат предотвратени бедствени положения заради техническата неизправност на язовирните стени и съоръженията към тях.</p> <p>При условията и реда, описани по-горе, към настоящия момент между „Държавна консолидационна компания“ ЕАД (ДКК), като възложител и „Монтажи“ ЕАД, като изпълнител, са подписани редица договори по възлагане ремонта и реконструкцията на язовирните стени и съоръженията към тях за язовири на територията на страната, нуждаещи се от най-спешен ремонт. Предметът на договорите включва дейности по проектиране и изпълнение на строително-монтажни работи, в т.ч. изготвяне анализи на техническото състояние, съставяне на технически паспорт, изготвяне на технически проект, за които вече са извършени сто процента авансови плащания с държавни средства, за изпълнение на ремонт или реконструкция на язовирна стена и съоръженията към нея за съответните обекти, които дейности също са авансово платени.</p> <p>В изпълнение на сключените договори има изготвени и одобрени от Експертен съвет към ДКК технически проекти, проведени са съответните съгласувателни процедури (Басейнови дирекции, становища от съответните РИОСВ, становища от Регионалните дирекции по горите).</p> <p>За язовирните стени и съоръженията към тях, като вид техническа инфраструктура, обхваната от предложението параграф, е налице съществуваща нормативна уредба: Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. Наредбата отчита, че язовирите крият значителен риск от наводнение, от увреждане на имущество и от човешки жертви, и затова определя, че аварийна ситуация е не само тази, при която е настъпила авария, но и ситуацията, при която има опасност от настъпване на авария.</p> <p>По време на изпълнение на неотложните аварийни и възстановителни работи за язовирите се предприемат съответните действия, необходимите строителни книжа да бъдат окомплектовани и да бъдат предоставени от собственика след приключване на ремонтните дейности.</p> <p>Сега действащата нормативна уредба предвижда (чл.148,ал.6 от ЗУТ), че при бедствени и аварийни ситуации разрешения за строеж по изключение могат да се издават по частични работни проекти. Строителните книжа могат да се комплектуват и по време на изпълнението на неотложните аварийни и възстановителни работи или след изпълнението им и се предават на органа, компетентен да издаде разрешението за строеж.</p> <p>В случаите на чл. 148, ал. 6 от ЗУТ не е задължително започването на строителните дейности да бъде предхождано от разрешение за строеж, което е продиктувано от спешността и аварийността на обекта.</p> <p>С приемане на предложението параграф (първият от Преходните разпоредби на проекта), съгласно който към обектите на техническата инфраструктура са включени язовирите (чл. 64, ал. 1, т. 9), ще се игнорира съществуващата нормативна уредба и законни строежи, извършени в условия на аварийна ситуация, ще бъдат обявени за търпими.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Със създадения преходен параграф се установяват нови условия за търпимост, различни от условията за търпимост, регламентираните в § 16 от преходните разпоредби на ЗУТ и в § 127, ал. 1 от преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗУТ (обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г.), продиктувани от необходимостта за защита на обществените интереси.</p> <p>Липсата на правна уредба, която да урежда строежите или части от тях, представляващи елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 5 от ЗУТ, които отговарят на техническите правила и норми, но са изградени, реконструирани, ремонтирани без изискващите се строителни книжа - одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж води до невъзможност за регламентиране на необходимите ред и условия за определяне на статута им, а тяхното премахване е нецелесъобразно и икономически необосновано в случаите, в които същите са допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно действащия ЗУТ. Посочените строежи по естеството си са с предназначение за трайно задоволяване на обществени нужди и са изцяло публична собственост, като голяма част от тях представляват национални обекти и/или обекти с национално значение, както и обекти с първостепенно общинско значение. Поради това със законопроекта се предвижда преходна разпоредба, която да определи необходимите условия за регламентиране на статута „търпимост“ на горепосочените строежи, в резултат на което същите няма да подлежат на премахване и забрана за</p>

	<p>По своята същност търпимият строеж е незаконен.</p> <p>Съгласно константната практика на ВКС, търпимостта има доказателствена тежест единствено и само при прехвърлителна сделка. Поради това, при всяко едно последващо административно производство /обикновено инициирано след подадена жалба/ насочено към прогласените за търпими строежи, административният орган и съдът не са обвързани от удостоверението за търпимост и самостоятелно преценяват дали конкретният строеж може да се счете за търпим.</p> <p>Търпимият строеж не подлежи на въвеждане в експлоатация. По този начин не може да се гарантира неговата безопасност и съответно е спорна отговорността по гаранционните срокове, както и дали такива ще бъдат признавани. Създават се редица затруднения в работата на държавните органи, натоварени с контрола върху техническото състояние на язовирните стени и техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях.</p> <p>В предложения параграф се смесват понятия от действащия към момента ЗУТ /търпимост, проект-заснемане, одобряване на последващ инвестиционен проект/, което води до сериозни противоречия. Всички тези действия по ЗУТ са условия за узаконяване, а не за прогласяване на търпимост.</p> <p>Обявяването на търпимост на обектите на техническата инфраструктура, включени в Решение № 495 на Министерския съвет от 13 юли 2018 г. би довело до усложнения при осчетоводяването им, включването им в активите на експлоатационни дружества и ползватели. Експлоатирането им би било изключително затруднено, а експлоатацията е основата цел на тези обекти - задоволяване на обществените потребности.</p> <p>С оглед гореизложеното, Ви моля да вземете предвид изложените от нас съображения и да прецените възможността, евентуално чрез въвеждане на допълнителна разпоредба, и при така предложената редакция на разглеждания параграф, да се гарантира изпълнението на заложените в договорите за строително-ремонтни дейности гаранции за изпълнение в съответните гаранционни срокове, при еквивалентни условия и ред на процедурата за въвеждане в експлоатация на обекта, осъществявана по общия ред.</p>		<p>ползване и ще се защити обществения интерес.</p> <p>Разпоредбата, която регламентира новите условия за търпимост е доразвита и предвижда, че след извършено заснемане, статут на търпимост ще получат само тези строежи, за които чрез извършено обследване по реда на чл. 176в от ЗУТ се докаже, че отговарят на съществените изисквания към строежите, установени в чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ.</p>
<p>Транспортна индоор и аутодор рекламна асоциация</p>	<p>ТРАНСПОРТНА ИНДООР И АУТДООР РЕКЛАМНА АСОЦИАЦИЯ (ТИАРА) е организация, която изразява и защитава интересите на български компании, осъществяващи дейността си в областта на външната реклама. Като доказана професионално и социално отговорна организация, ТИАРА цели създаването на правна среда, която е адекватна на обществената зрялост и нужди на българския рекламен пазар.</p> <p>Като асоциация, която подпомага развитието на външната реклама в България и изгражда ефективна комуникация с отговорните държавни и общински институции с настоящото и в рамките на нормативно определения срок за обществено обсъждане, Ви представяме становище на ТИАРА относно горепосочения проект, като си позволяваме да направим съответните коментари.</p> <p>Внесенят проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ЗИД на ЗУТ), включва и изменение на чл. 56, ал. 3, чл. 147, ал. 1 и ал. 2. Изменението и допълването на цитираните разпоредби е мотивирано със случаи на трагични инциденти при реализиране на захранване с временни връзки на преместваеми обекти по чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. С проекта се предлага допълнение на чл. 147, като в ал. 1 се създава нова т. 18, с която се регламентира временните връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1, да се реализират с издаване на разрешение за строеж. Съответно с изменението в ал. 2 се определят изискванията за издаване на разрешение за строеж за временните връзки. В мотивите е посочено, че с измененията ще се гарантира в по-голяма степен завишаването на контрола върху издадените строителни книжа, с оглед изпълнението на основните изисквания към строежите, а именно: опазване здравето и живота на хората, безопасност и достъпност при въвеждането на строежите в експлоатация.</p> <p>В ЗИД на ЗУТ с § 2 и § 7 се предвиждат следните изменения и допълнения:</p> <p>§ 2. В чл. 56, ал. 3 след думите „ нормалното им функциониране“ се добавя „по реда на чл. 147, ал. 1, т. 18“.</p> <p>§ 1. В чл. 147 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>б) създава се т. 18:</p> <p>„т. 18. временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1.“</p> <p>2. АLINEЯ 2 се изменя така:</p> <p>„(2) Разрешението за строеж по ал. 1 се издава по заявление на възложителя и след представяне на документите по чл. 153, ал. 1, както и на:</p> <p>4. становище на правоспособен проектант за присъединяване към съответната мрежа, придружено от необходимите чертежи, схеми и изчисления и указания за изпълнението им и документ с предоставени изходни данни и условия за присъединяване от експлоатационните дружества към мрежите на техническата инфраструктура - за строежите по ал. 1, т. 18.“</p> <p>Следва да се има предвид, че единствено разпоредбата на чл. 57 от ЗУТ регламентира поставянето на рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи върху недвижими имоти. Разпоредбата предвижда поставянето им да се извършва само и единствено въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет.</p> <p>Рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи могат да се поставят и в чужди поземлени имоти и сгради, като издаването на разрешението е поставено под условие, а именно предоставяне на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или на сградата, или въз основа на писмен договор за наем на заетата от съоръжението площ. Ако такива съоръжения се поставят върху сгради - етажна собственост, разрешението за поставяне се издава въз основа на изрично писмено съгласие на етажните собственици или писмен договор за наем с етажните собственици на заетата от съоръжението площ. Съгласието и договарянето за наем се оформят по реда на Закона за управление на етажната собственост. ЗУТ предвижда всички издадени разрешения за поставяне да се публикуват в Единния</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Липсата на регламент, касаещ реализиране на временните връзки, води до безконтролното им разполагане и не гарантира изпълнението им в съответствие с основните изисквания към строежите, а именно: опазване здравето и живота на хората, безопасност и достъпност при въвеждането на строежите в експлоатация.</p>

публичен регистър по устройство на територията по чл. 5а.

В § 5 в т. 80 и т. 81 от Допълнителни разпоредби на Закон за устройство на територията е дадена легална дефиниция на „Преместваем обект“ и на „Рекламен елемент“.

По смисъла на закона:

„Преместваем обект“ е обект, който **няма характеристиките на строеж** и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж., а **„Рекламен елемент“*** е **преместваем обект** със самостоятелна или полусамостоятелна конструкция, който се закрепва временно върху терен, сграда или друг обект, при необходимост и с фундамент, **и служи за извършване на реклама.**

СТАНОВИЩЕ:

Считаме, че с проектът на ЗИД на ЗУТ не следва да се въвеждат ограничения, които биха могли да доведат до нарушаване на принципа на свободната стопанска дейност. Целта на законът следва да улесни и насърчи извършването на стопанската дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол, осъществявани върху нея. Законът не следва да води до ограничаване на конкуренцията и да въвежда неоправдани ограничения и тежести. Норми в закона, с които се налагат възпрепятства издаването на разрешение за поставяне на преместваем обект и го поставят в зависимост от издаване на разрешение за строеж на временни връзки ограничават правото на свободна стопанска инициатива.

Вярваме, че приемането на предложенията направени с проекта по § 2 и § 7 ще доведе до нежелани последици, както за Всички общини в страната, така и за бизнеса като цяло.

Проектът за ЗИД на ЗУТ създава правен хаос и поставя повече въпроси отколкото дава решения.

Разпоредбата на чл. 56, ал. 3 от ЗУТ в редакцията ѝ преди предлаганото изменение изрично предвижда, че преместваеми увеселителни обекти, преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности, за временно обитаване при бедствия и такива свързани с отбраната и сигурността на страната могат да се свързват с временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, когато това е необходимо за нормалното им функциониране.

Чл. 57 от ЗУТ не предвижда свързване с временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура за рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи. Въпреки това с ЗИД на ЗУТ с изменението на чл. 147, ал. 1, нова т. 18 се предвижда издаване на разрешение за строеж за временни връзки към мрежите и съоръженията иа техническата инфраструктура и за обектите по чл. 57, ал. 1, и то **без изключения**. Логично се поставя въпросът: Задължително ли е издаване на разрешение за строеж при поставяне на рекламни елементи в хипотезите на ал. 3, ал. 4 и ал. 5 на чл. 57 от ЗУТ?

Следващият въпрос, който възниква и няма отговор с предложени проект на ЗИД на ЗУТ е: Кой следва да поиска издаване на разрешение за строеж за временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура? С предложеното изменения на ал. 2 на чл. 147 ЗУТ е предвидено: „Разрешението за строеж по ал. 1 се издава по заявление на възложителя и след представяне на документите по чл. 153, ал. 1, както и иа: становище на правоспособен проектант за присъединяване към съответната мрежа, придружено от необходимите чертежи, схеми и изчисления и указания за изпълнението им и документ с предоставени изходни данни и условия за присъединяване от експлоатационните дружества към мрежите на техническата инфраструктура - за строежите по ал. 1, т. 18.“

От така предложената редакция на чл. 147, ал. 2 от ЗУТ може да се приеме, че разрешение за строеж в хипотезата на чл. 57, ал. 3 от ЗУТ следва да поиска възложителят в лицето на собственика на чуждия поземлен имот или сграда, т.е. един път законът от него изисква съгласие или писмен договор за наем и в следващия път го задължава да иска издаване на разрешение за строеж, като представи всички документи по чл. 153, ал. 1 от ЗУТ, както и на становището по т. 4 на чл. 147, ал. 2 на ЗУТ. **Нелогично е титулярът на разрешението за поставяне и този на разрешението за строеж на временни връзки да са различни лица.**

Почти всички общини в страната отдават по наем част от имоти публична общинска собственост за разполагане на рекламни елементи. Отдаването под наем се извършва чрез търг или конкурс. С предложената редакция всички общини автоматично стават адресати на новата редакция на разпоредбата на ал. 2 на чл. 147 от ЗУТ.

Аналогичен е проблема и в хипотезата на ал. 4 на чл. 57 от ЗУТ, в която автоматично за възложител следва да се приеме Етажната собственост на сградата.

Не на последно място възниква въпросът: Кое разрешение следва да се издаде първо - разрешението за поставяне на рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи или на разрешението на строеж на временни връзки? Съгласно разпоредбата на чл. 266, ал. 1 на Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община **„Влязлото в сила разрешение за строеж се вписва в разрешението за поставяне на преместваемия обект или рекламен елемент.“**

Разпоредбата на ал. 2 на 266 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, предвижда, че: „Когато преместваемият обект или рекламният елемент се разполагат в поземлен имот, в който има обект, който е присъединен към съответните мрежи на техническата инфраструктура, вместо указания за начин на присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура се

	<p>представят заверени копия на сключеният договор за присъединяване за обекта, одобрените (съгласувани) проекти и документа за въвеждане в експлоатация на съответните мрежи и съоръжения в обекта и поземления имот, както и документ, доказващ наличието на свободна мощност/капацитет. В този случай разрешение за строеж не се издава, а одобрените проекти за необходимите допълнителни площадкови мрежи в рамките на имота, ако за свързването на инсталациите на новия обект се налага изграждането на такива, се вписват в разрешението за поставяне. <i>“ Приемането на предложенията по § 7 на ЗИД на ЗУТ автоматично ще направи разпоредбата неприложима, като противоречаща на ЗУТ.</i></p> <p>Разпоредбата на чл. 57 от ЗУТ предвижда поставянето на рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи да се извършва въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет. Наредбите могат да предвиждат различен ред за издаване на разрешения за поставяне. Разрешенията за поставяне винаги са с определен срок. Не става ясно, какво става с разрешението за строеж след изтичане на срока на разрешението за поставяне, както и в хипотезите, когато разрешението е отменено или има заповед за премахване на елемента.</p> <p>Отново обръщаме внимание, че ЗУТ изрично посочва, че преместваемите обекти нямат характеристика на строежи, както и че в закона няма легална дефиниция на понятието „временни връзки“.</p> <p>Предложените изменения и допълнения на ЗУТ само увеличават административната тежест. Не допринасят за цялостно уреждане начина и реда за изграждане на временни връзки към обектите по чл. 57 от ЗУТ, поради което считаме, че предложените нови разпоредби на чл. 147, ал. 1, т. 18 и чл. 147, ал. 2, т. 4 следва да отпаднат от Проект на Решение на Министерски съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията.</p> <p>В заключение бихме искали отново да подчертаем, че рекламата, включително външната реклама, е законна стопанска дейност с изключително голяма добавена стойност за всички други бизнеси, както в световен мащаб, така и в България. През годините на своето съществуване компаниите от този сектор на икономиката ни непрекъснато доказват, че представляват един социално отговорен бизнес посредством въвеждането и утвърждаването на високи професионални и етични стандарти на основата на конструктивен диалог с държавата и общините!</p> <p>Вярваме, че изразеното становище от ТИАРА във връзка с Проект на Решение на Министерски съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията ще бъдат задълбочено обсъдени и взети под внимание.</p> <p>В случай на бъдат сформирани работни групи по разглеждане и обсъждане на проекта на ЗИД на ЗУТ настояваме ТИАРА да бъде поканена да вземе участие.</p>		
<p>Овергаз Мрежи АД</p>	<p>„Овергаз Мрежи“ АД многократно е вземало участие в процесите по подобряване на нормативната уредба в областта на регионалното развитие и инвестиционното проектиране. Стремехът ни винаги е бил да се създаде благоприятна среда за инвеститорите, изграждащи и експлоатиращи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, както и да се улесни достъпът на обществото ни до модерна и надеждна инфраструктура.</p> <p>В тази връзка и в рамките на текущото обществено обсъждане на ЗИД на ЗУТ, публикуван на портала за обществени консултации на 12.09.2022 г. представяме част от нашите предложения за допълване на нормативните текстове, както и предложения за прецизиране на някои от предложените изменения.</p> <p>В проекта се предлага въвеждане на преходна и заключителна разпоредба, която да регламентира и придаде статут на търпим строеж на изчерпателно изброени елементи на техническата инфраструктура, така, както са дефинирани в чл. 64 на ЗИД на ЗУТ. Притеснително е обстоятелството, че в мотивите към ЗИД на ЗУТ липсва обосновка на причините този статут да се предостави не на всички елементи на техническата инфраструктура, а само на някои от тях. Липсва също така някакъв общ белег, по който да бъдат групирани и така да се аргументира нуждата само за част от тези елементи да е налице правната възможност, предоставена им от закона, да бъдат обявени за търпими. При липса на ясни критерии, както в ЗИД на ЗУТ, така и в мотивите към него, въз основа на кои характеристики на отделните видове елементи (изброени в чл. 64, ал. 1, т. 1-т. 9) на техническата инфраструктура се прилага различно правно третиране, така предвиденият текст застрашава принципите на равенство и еднакво третиране, въведени с Конституцията на Република България.</p> <p>По притеснителен обаче е подходът, възприет в това предложение за нова преходна разпоредба на закона. Съдебната практика е константна в становището си, че „търпимите строежи“ не са законни и не могат да бъдат приравнявани на такива. По тази причина, търпимите строежи, също, както незаконните, подлежат на премахване.</p> <p>От друга страна, и в допълнение на предходния абзац, прави впечатление, че „търпимостта“ на строежите – елементи на техническата инфраструктура се предлага да се въведе само за тези елементи, които на практика се извършват от или със средства на публичната власт и представляват държавна/публична собственост. Внушението, което този законодателен подход може да остави е, че самата публична власт, която е призвана да бъде основният пазител на законността в държавата се опитва да „узакони“ собственото си неизпълнение на закона. Това до голяма степен подкопава основни принципи на правовата държава и със сигурност, доверието на гражданите у самата публична власт, каквито критики самият Конституционен съд също многократно е отправял в решенията си¹.</p> <p>В тази връзка, предлагаме първата преходна разпоредба от ЗИД на ЗУТ да се заличи.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Със създадения преходен параграф се установяват нови условия за търпимост, различни от условията за търпимост, регламентирани в § 16 от преходните разпоредби на ЗУТ и в § 127, ал. 1 от преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗУТ (обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г.), продиктувани от необходимостта за защита на обществения интерес.</p> <p>Липсата на правна уредба, която да урежда строежите или части от тях, представляващи елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 5 от ЗУТ, които отговарят на техническите правила и норми, но са изградени, реконструирани, ремонтирани без изискващите се строителни книжа - одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж води до невъзможност за регламентиране на необходимите ред и условия за определяне на статута им, а тяхното премахване е нецелесъобразно и икономически необосновано в случаите, в които същите са допустими по правилата и</p>

	<p>Отделно и едновременно с горното, представяме на вниманието Ви предложения за изменение на действащия Закон за устройство на територията, които вярваме, че не само ще оптимизират процесите по строителство на мрежи и елементи на техническата инфраструктура, което през последните години става все по-наложително, и ще отговорят на обществената необходимост от ефективно и своевременно благоустройство на териториите, но и ще допринесат за премахване на неоправданата финансова и административна тежест върху експлоатационните предприятия, които строят и осъществяват дейността си чрез съответната инфраструктура.</p> <p>Приложените текстове касаят само част от нормативната уредба, която по наше мнение, следва да се модернизира и същите ще продължим да надграждаме и доразвиваме с цел постигане на хармонична и последователна нормативна рамка в процесите по инвестиционно проектиране и строителство.</p> <p>§ 1. Чл. 64, ал. 2 се изменя, както следва: Чл. 64, ал. 2 „Елементите на техническата инфраструктура се предвиждат за изграждане с устройствени планове. Неразделна част от общите и подробните устройствени планове са план-схемите на елементите на техническата инфраструктура, в които се определят видът и размерите на съоръженията и разположението на съответстващите им сервитутни зони.</p> <p>Мотиви: Предложеният текст унифицира терминологията на два специални закона (ЗУТ и Закона за енергетиката), както и режима за възникване на законни сервитути в полза на енергийните предприятия, а именно по силата на закона и след предвиждането им в ОУП или ПУП. В съответствие с чл. 66 от ЗЕ "Видът и местоположението на енергийните обекти и на площите на засегащите поземлени имоти, включени в границите на сервитутите по този закон, се определят в общи и подробни устройствени планове". Промяната цели да внесе яснота в института на законния сервитут и момента на възникването му, а именно: с влизането в сила на съответния устройствен план.</p> <p>§ 2. Към текста на чл. 64, ал. 4 се добавя изразът „освен ако са налице специални правила в този закон или специален закон, които изключват приложението на общите“ и разпоредбата придобива следната редакция:</p>	<p>Не се приема</p>	<p>нормативите, действали по време на извършването им или съгласно действащия ЗУТ. Посочените строежи по естеството си са с предназначение за трайно задоволяване на обществени нужди и са изцяло публична собственост, като голяма част от тях представляват национални обекти и/или обекти с национално значение, както и обекти с първостепенно общинско значение. Поради това със законопроекта се предвижда преходна разпоредба, която да определи необходимите условия за регламентиране статута „търпимост“ на горепосочените строежи, в резултат на което същите няма да подлежат на премахване и забрана за ползване и ще се защити обществения интерес.</p> <p>Разпоредбата, която регламентира новите условия за търпимост е доразвита и предвижда, че след извършено заснемане, статут на търпимост ще получат само тези строежи, за които чрез извършено обследване по реда на чл. 176в от ЗУТ се докаже, че отговарят на съществените изисквания към строежите, установени в чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ.</p> <p>Предложенията са извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не са подлагани на процедура по обществено обсъждане.</p>
--	---	---------------------	---

„Проектирането и строителството на обектите на техническата инфраструктура се извършват по общия ред, определен в този закон, освен ако са налице специални правила в този закон или специален закон, които изключват приложението на общите.“

Мотиви:

Разпоредбите на ЗУТ касаят основно строителството на сгради/площадкови обекти. Изискванията относно разполагането и функционирането на техническата инфраструктура, от своя страна, са уредени в редица специални закони (ЗЕ, ЗВ, ЗЕСМФИ), които на практика не се отчитат от общия закон, какъвто се явява ЗУТ. Предложеното изменение цели синхронизиране на нормативната уредба, касаеща изграждането и експлоатирането на техническа инфраструктура.

§ 3. В чл. 70, ал. 2 след израза „техническа инфраструктура“ се добавя „и техните сервитутни зони“ и текстът придобива следната редакция:

„Местоположението на подземните и надземните улични мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура и техните сервитутни зони се определя с общите и подробните устройствени планове при спазване на съответните технически правила и нормативи.“

Мотиви: Предложената промяна следва логиката на направените предложения, трасетата и сервитутите на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура да се означават в съответния устройствен план.

§ 4. Текстовете „съгласно одобрени по общия ред проекти“ и „проектите“ се заличават и текстът придобива следната редакция:

Чл. 98а. Газоснабдяването на урбанизирани територии се осъществява чрез изграждане на газоразпределителна мрежа в съответствие с предвижданията на общите и/или подробните устройствени планове и специализираните план-схеми към тях. При липса на общи и подробни устройствени планове за малки населени места и селищни образувания изграждането на газоразпределителна се осъществява в съответствие със специализирана план-схема, одобрена по реда на чл. 128.

Мотиви: ЗУТ, като общ закон, регламентиращ строителството и устройството на територията, третира по еднакъв начин строителството на линейни обекти на техническата инфраструктура и строителството на останалите видове строежи (преимуществено сгради). На практика, изграждането на мрежи на техническата инфраструктура има специфики, които частично са отразени в съответните специални закони. Предложеното изменение е с оглед синхронизиране на текстовете на общия и специалните закони.

§ 5.1 В чл. 98б, ал. 1 изразът „разрешение за изграждане на такъв вид енергиен обект“ се заменя с думата „лицензия“. Разпоредбата се допълва със следното изречение: „Изграждането на газоразпределителни мрежи, техните елементи и прилежащите им съоръжения започва след уведомяване на органа по чл. 148, ал. 3, т. 2 и прилагане на извадка от действащ общ устройствен или подробен устройствен план или одобрена план-схема по реда на чл. 128 с означение на трасето на предвидените за изграждане мрежи и техните елементи и прилежащи им съоръжения и на засегнатите от предстоящото изграждане имоти.“ и текстът придобива следната редакция:

Чл. 98б. (1) Уличните газоразпределителни мрежи, техните елементи и прилежащите им съоръжения се изграждат от и за сметка на юридическото лице, получило лицензия по реда на Закона за енергетиката. Изграждането на газоразпределителни мрежи, техните елементи и прилежащите им съоръжения започва след уведомяване на органа по чл. 148 и прилагане на извадка от действащ общ устройствен или подробен устройствен план или одобрена план-схема по реда на чл. 128 с означение на трасето на предвидените за изграждане мрежи и техните елементи и прилежащи им съоръжения и на засегнатите от предстоящото изграждане имоти. Уведомяването се извършва в срок не по-малък от 7 дни преди започване на конкретното строителство. Изграждането на газоразпределителни мрежи, техните елементи и прилежащите им съоръжения се извършва в съответствие с инвестиционен проект със съдържание и в обем, отговарящ на нормативните изисквания.

Мотиви: Предложеното изменение цели да облекчи режима на изграждане на техническа инфраструктура (като възприетият подход е удачен и за други мрежи и елементи на техническата инфраструктура) по примера на други държави – членки, където за изграждането на такава инфраструктура е въведен уведомителен режим и/или института на „мълчаливото съгласие“. Правилото при изграждането на елементи на техническата инфраструктура е те да се полагат в рамките на публична собственост – пътища и улици при съобразяване правилата на Наредба 8 за правила и норми за разполагане на технически проводи и съоръжения в населени места. Съгласно специалните закони, ползването на тези терени за изграждане на инфраструктура е безвъзмездно. Така законодателят е отчел необходимостта от насърчаване развитието на техническата инфраструктура и обществената значимост на процесите, касаещи изграждането ѝ, като до известна степен е гарантирал интереса на потребителите на тази инфраструктура за осъществяване на лесен достъп до нея. Това законодателно решение предлагаме да се доразвие чрез изложения подход, като се отчете обстоятелството, че разрешителния режим, действащ към настоящия момент, не е съобразен със спецификите на това строителство и ненужно утежнява процеса по изграждане и развитие на елементи на техническата инфраструктура.

§ 5.2. В чл. 98б, ал. 3 след думата „изграждат“ се изменя и допълва с текста „за сметка на техните собственици и се поддържат и ремонтират за сметка на техните собственици от лица, получили удостоверение за тази дейност по реда на чл. 36 от Закона за техническите изисквания към продуктите.“ и текстът придобива следната редакция:

„чл. 98б (3) Газопроводните инсталации в сгради се изграждат за сметка на техните собственици и се поддържат и ремонтират за сметка на техните собственици от лица, получили удостоверение за тази дейност по реда на чл.36 от Закона за техническите изисквания към продуктите.“

Мотиви: Допълнението на разпоредбата на ал. 1 доразвива принципа, залегнал в специалния на ЗУТ закон, а именно ЗЕ, като синхронизира текстовете, касаещи предвиждането и изграждането на енергийни обекти.

Изричният запис в ал. 3 синхронизира разпоредбите на двата специални закона (ЗУТ и ЗТИП) и подзаконовите актове по прилагането им и създава допълнителни гаранции за безопасна експлоатация на съоръженията и поддържането им в добро техническо състояние.

§ 6. В чл. 107, т. 1 след израза „територии за мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура,“ се поставя запетая и се допълва с текста „както и сервитутите на тези съоръжения и елементи на техническата инфраструктура,“ и текстът придобива следната редакция:

"Чл. 107. С общия устройствен план на град с неговото землище или на селищно образувание с национално значение се определят:

1. общата структура на територията, предмет на плана - жилищни територии; производствено-складови територии; територии за паркове и градини; територии за спорт и забавления; територии за обществено обслужване; територии с обекти на културно-историческо наследство; територии за курортно-туристическо и вилно строителство; територии за мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, както и сервитутите на тези съоръжения и елементи на техническата инфраструктура; земеделски територии; горски територии; територии за природозащита; нарушени територии за възстановяване; територии със специално, с друго или със смесено предназначение;"

Мотиви: С оглед изложените мотиви в § 3 по-горе, предлаганата промяна синхорнизира нормативните текстове, регламентиращи съдържанието на устройствените планове. Доразвива се залегналата с измененията на ЗУТ с ДВ бр. 1 от 2019 г. процедура за оптимизиране на процеса по създаване и функциониране на т.нар. "подземен кадастър".

§ 7. В чл. 108, ал. 2, в изречение второ изразът "*ако има такива*" се заменя с "и"

В чл. 108, ал. 2 изречение последно след изрече "се определят видът и техническите размери на мрежите и съоръженията" се допълва с текста "с прилежащите им сервитути" и текстът придобива следната редакция:

"чл. 108. (2) Подробният устройствен план се придружава от планове за вертикално планиране, планове-схеми за комуникационно-транспортната мрежа, за водоснабдяване, канализация, електрификация, от планове за паркоустройство и благоустройство, геоложки проучвания, газоснабдяване, топлоснабдяване, далекосъобщения и други, които се одобряват едновременно с подробния устройствен план като неразделна част от него. С плановете за регулация се определят напречните профили на улиците с предвиденото озеленяване и сервитутните ивици на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура в и извън уличната регулация. С план-схемите за мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура се определят видът и техническите размери на мрежите и съоръженията с прилежащите им сервитути."

Мотиви: Съгласно чл.2, ал.2 на Наредба № 16 от 9 юни 2004 г. за сервитутите на енергийните обекти „Видът и местоположението на енергийните обекти и на площите на служещите поземлени имоти, включени в границите на сервитутните зони, се определят в общите и подробните устройствени планове.“ Предложената промяна хармонизира двете уредбата на сервитутите и сервитутните зони, уредени в ЗУТ и в Наредба № 16. Предложените текстове ще оптимизират процесите по установяване местоположението на всички съществуващи (подземни) проводни.

§ 8. В чл. 108, ал. 3 в изречение второ след думата "инфраструктура" се допълва с текста "с прилежащите им сервитути" и текстът придобива следната редакция:

„чл. 108 (3) Когато се създават подробни устройствени планове за един или за група квартали, те се придружават от проект за вертикално планиране. В случай че с проекта се предвиждат промени в уличната мрежа, той се придружава от схема на уличната мрежа, от напречни профили на улиците, както и от схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура с прилежащите им сервитути, ако с новите предвиждания се засягат изградени подземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура на населеното място или на части от тях."

Мотиви: Както § 6.

§ 10 В чл. 116, ал. 2, след думата „чертежи“ се допълва с текста „в т.ч. и сервитутните зони на елементите на техническата инфраструктура“ и текстът придобива следната редакция:

Чл. 116. (2) Във връзка с изработването на специализираните карти на подземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура и на други подземни строежи общините и дружествата, които ги стопанисват и използват, са длъжни да оказват съдействие на съответните изпълнители на специализираните карти, като при поискване предават на изпълнителите пълни и точни схеми, скици, планове, чертежи, в т.ч. и сервитутните зони на елементите на техническата инфраструктура и при необходимост - документи за собственост, както и да посочват и означават върху терена точното местоположение на наличните подземни мрежи, съоръжения и строежи, включително и на водоземните съоръжения за подземни води.

Мотиви: Същите като по § 6

§ 11. В чл. 137, ал.1, т. 2 след текста „и чл. 147“ се добавя изразът „с изключение на мрежи и съоръжения, изградени по реда на чл. 98б“ и текстът придобива следната редакция:

„б. шеста категория - строежите по чл. 54, ал. 1 и 4 и чл. 147 с изключение на мрежи и съоръжения, изградени по реда на чл. 98б.

Мотиви: Направеното предложение цели да внесе яснота, че категорията на мрежите и съоръженията, посочени в т. 2 на същия член остава непроменена.

§ 12. В чл. 147, ал. 1, т. 2 след думата надзор, текстът се допълва с "*и строителство на мрежи и съоръжения след уведомяване по реда на чл. 98б, ал. 1.*„ и текстът придобива следната редакция:

„Чл. 147. (1) Не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за:

2. монтаж на инсталации, съоръжения и уредби и строителство на мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, с изключение на съоръженията с повишена степен на опасност, подлежащи на технически надзор от Главна дирекция "Инспекция за държавен технически надзор". „

Мотиви: В редица от предложените за изменение текстове е прокарана идеята за облекчаване строителството на мрежи и елементи на техническата инфраструктура, респективно намаляване на административната и финансова тежест върху дружествата, експлоатиращи тези мрежи и съоръжения. Аргументите в подкрепа на тази идея се съдържат в множество други специални закони и поднормативни актове, регулиращи дейността на експлоатационните дружества (в това число и строителството на експлоатираните от тях мрежи и съоръжения). Отчетена е и спецификата в устройственото планиране на територията, според която местоположението на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура е предварително установено по силата на възникналите законни сервитути и нормите,

	<p>установяващи местоположението им в уличното платно, съдържащи се в Наредба 8 за правила и норми за разполагане на технически проводи и съоръжения в населени места. В тази връзка целесъобразно и обществено оправдано е въвеждането на облекчен режим, отчитащ спецификите на строителството на подземните мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, който неминуемо ще доведе до облекчаване на финансовата тежест, не само върху експлоатационните дружества, но и върху потребителите на съответните услуги.</p> <p>§ 13. В чл. 148, ал. 5 след думата „имота“ се добавя изразът „след уведомяване на органа по ал. 2, респективно ал. 3, за намерението да се строи“ и текста придобива следната редакция:</p> <p>„Когато възложител е лице, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, разрешението за строеж се издава на възложителя и на собственика на имота след уведомяване на органа по ал. 2, респективно ал. 3, за намерението да се строи. Разрешение за строеж в съсобствен имот се издава при спазване на условията и реда на чл. 183.</p> <p>Мотиви: Синхронизиране на текстовете на закона с направените предложения в § 11 и 12.</p> <p>§ 14. Разпоредбата на чл. 151, ал. 2 се допълва със следното изречение „Разрешение за строеж на обекти на техническата инфраструктура може да не съдържа етапи (части) на строежа, но да се изпълнява на етапи за участъци от строежа, които след реализирането им могат да функционират самостоятелно.“ и се създава нова ал. 3, като текстът придобива следната редакция:</p> <p>„чл. 151 (2) Разрешението за строеж може да се издава и за отделни етапи (части) на строежите, които могат да се изпълняват и използват самостоятелно, а за жилищните сгради и за отделни етажи от сградата - при условие, че се завършва архитектурно-пространственото и фасадното оформяне на всеки етап от строителството. Разрешение за строеж на обекти на техническата инфраструктура може да не съдържа етапи (части) на строежа, но да се изпълнява поетапно за участъци от строежа, които след реализирането им могат да функционират самостоятелно.</p> <p>(3) Разрешение за строеж на обекти на техническата инфраструктура се издава за целия строеж, заявен с инвестиционното намерение.</p> <p>Мотиви: Спецификата в технологията на изграждане и функциониране на линейните мрежи на техническата инфраструктура и техните съоръжения и/или технологично свързаните техни части, както и техническата последователност на въвеждането им в експлоатация, налага същите да бъдат третираны като едно цяло, респективно да се разрешават като един строеж, дори когато се изграждат в повече от една община и/или област. В тази връзка в случаите, в които лица, за които специален закон е предвидил право да строят в чужд имот мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, могат да реализират инвестиционните си намерения за строителство, като им се издава едно разрешение за строеж за цялата територия, на която тези лица имат право да строят съответните мрежи и съоръжения. Разрешението за строеж следва да обхваща целия строеж, който е заявен в план-схемата, независимо от съществуването или не на вече изградена инфраструктура на съответната територия.</p> <p>При планиране строителството на елементи на техническата инфраструктура, особено на линейните им части, рядко може предварително да се определи на колко етапа ще се реализира съответната инфраструктура. В тази връзка целесъобразно и справедливо е да се предвиди изключение от сега действащото правило на чл. 151, ал. 2, при изграждането на техническа инфраструктура.</p> <p>§ 15. Създава се нов § 18 към Преходните разпоредби на ЗУТ със следния текст: „Разрешения за строеж на обекти на техническата инфраструктура, издадени преди 26.11.2012 г., и когато строежът е започнал преди тази дата, запазват своето правно действие до приключването на строежа“</p> <p>Мотиви: Така формулирани текстовете целят внасяне на яснота и елиминиране на различните и противоречиви тълкувания, относно валидността на разрешенията за строеж, издадени преди измененията на ЗУТ с ДВ бр. 82 от 2012 г. и с ДВ бр. 13 от 2017 г. С цитираните изменения не е предвидена преходна разпоредба, която да установи действието във времето на приетите текстове, което на практика и все по-често води до противоречивото им тълкуване и прилагане от страна на компетентните администрации.</p>		
<p>КИИП</p>	<p>Предложение на МРРБ:</p> <p>В чл. 87, ал. 1 се изменя така: „(1) В населени места и селищни образувания или в части от тях без канализация битовите отпадъчни води в имоти, предвидени с подробен устройствен план за ниско застрояване, се заустват и пречистват в съоръжения за пречистване на образуванията в имотите отпадъчни води. По изключение за жилищни сгради с до три жилища и вилни сгради битовите отпадъчни води могат да се заустват във водоплътни изгребни ями. Водоплътните изгребни ями следва да отговарят на изискванията на чл. 41 и чл. 47, ал. 2. Съоръженията за пречистване на образуванията в имотите отпадъчни води следва да отговарят на санитарно-хигиенните и екологичните изисквания, както и на техническите изисквания, определени в наредбата на министъра на регионалното развитие и благоустройството за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации.“</p> <p>Предложение: В изречение второ след думите с до три жилища съюза „и“ се заменя с „ , “ и след думите вилни сгради се добавя: „и къщи за гости по смисъл на „Закона за туризма“</p> <p>Текстът придобива следната редакция:</p> <p>В чл. 87, ал. 1 се изменя така: „(1) В населени места и селищни образувания или в части от тях без канализация битовите отпадъчни води в имоти, предвидени с подробен устройствен план за ниско застрояване, се заустват и пречистват в съоръжения за пречистване на образуванията в имотите отпадъчни води. По изключение за жилищни сгради с до три жилища и , вилни сгради и къщи за гости по смисъла на Закона за туризма битовите отпадъчни води могат да се заустват във водоплътни изгребни ями. Водоплътните изгребни ями следва да отговарят на изискванията на чл. 41 и чл. 47, ал. 2. Съоръженията за пречистване на образуванията в имотите отпадъчни води следва да отговарят на санитарно- хигиенните и екологичните изисквания, както и на техническите изисквания, определени в наредбата на министъра на регионалното развитие и благоустройството за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации.“</p> <p>МОТИВИ: По този начин ще се даде възможност на най-дребния туристически бизнес, най-често развиващ се от физически лица да продължи да се развива, а не допълнително да се натоварва и да се увеличава административната тежест. Видно от определението е, че</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Изменението на чл. 87 е отпаднало от законопроекта.</p>

	<p>„Къщата за гости" е с до десет стаи, което е еквивалентно на жилищна сграда с до три жилища.</p> <p>По смисъла на „Закона за туризма" това са: 27. (Доп. - ДВ, бр. 37 от 2018 г., в сила от 04.05.2018 г.) „Къща за гости" е жилищна сграда с ниска етажност в архитектурен стил, съответстващ на облика на селището и/или е обвързан с неговата история, която разполага с максимум 10 стаи за настаняване. Гостите ползват общи помещения, като: всекидневна, обзаведена кухня, трапезария или място за хранене и място за отдих в двора. Обектът се стопанисва от домакини, които живеят в същата жилищна сграда или в съседство и се грижат за обслужването и изхранването (минимум закуска) на гостите в условия, близки до домашните.</p>		
<p>Бистра Господинова</p>	<p>Предложените изменения и допълнения на Закона за устройството на територията са във връзка с Решение № 14 от 15 октомври 2020г. по к. д. № 2/2020г. на КС на РБ (обн. ДВ. бр.92 от 27 октомври 2020г.^ за обявяване на противоконституционността на разпоредбите на чл. 208, ал. 1 в частта "а за имоти, предвидени за озеленени площи по чл. 61, ал. 4 - петнадесет години" от Закона за устройство на територията.</p> <p>Подкрепяме тези изменения, но считам, че следва да бъдат допълнени, с оглед факта, че със същото решение е обявена противоконституционността и на чл. 215, ал. 6 от Закона за устройство на територията, а към настоящия момент, въпреки това, проблемите около действието на общия устройствен план по отношение на недвижими имоти, предназначени за публични мероприятия на държавата и общините, не са решени.</p> <p>На първо място, макар в изпълнение на решението на Конституционният съд, Народното събрание да приема изменение на ЗУТ - чл. 127, ал. 12 от ЗУТ (обнародвано в ДВ, бр. 16 от 2021г.), което предвижда възможността за обжалване на общите устройствени планове по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ от собствениците на недвижими имоти, непосредствено засегнати от неговите предвиждания, по отношение на правните последици, настъпили от прилагането на противоконституционната норма, въпреки задължението да ги уреди по силата на чл. 22, ал. 4 от Закона за Конституционния съд и решение № 3/2020г. по конст. д. № 5/2019г. на Конституционния съд, не е налице никакво законодателно разрешение на този въпрос.</p> <p>На следващо място, видно от мотивите на Решение № 14 от 15 октомври 2020г. по к. д. № 2/2020г. на КС на РБ (обн. ДВ. бр.92 от 27 октомври 2020г.^, в частта за обявяване на противоконституционността на разпоредбите на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ, е посочено следното:</p> <p>„Определеният в оспорения израз па чл. 208, ал. 1 ЗУТ срок от 15 години за започване на отчуждителното производство за имоти, отредени по влезлия в сила подробен устройствен план за озеленени площи по чл. 61, ал. 4 ЗУТ, противоречи на легитимните правни очаквания и създава правна несигурност, което противоречи на принципа на правовата държава. Това предполага своевременно отчуждаване на собствеността в полза на държавата или общините, за да бъде удовлетворен публичният интерес от реализиране на отчуждителното мероприятие (в случая изграждане на озеленени площи) в момент близък до одобряването на подробния устройствен план, срещу предварително предоставяне на равностойно обезщетение на собствениците.“</p> <p>Моля, да имате предвид, че проблемът с правата на собствениците на имоти, които по общ устройствен план, са предвидени за публични мероприятия, е още по-сериозен, тъй като по отношение на тях не е налице никакъв предвиден от закона срок, в който държавата или общината да извършат отчуждаване на имотите.</p> <p>Това е така, тъй като срокът за отчуждаване започва да тече от момента на влизане в сила на подробния устройствен план, по който се предвижда публичното мероприятие, но от друга страна не е налице никакво задължение за държавата или общините да възлагат и приемат такъв подробен устройствен план.</p> <p>Няма предвиден срок, в който държавата или общините да одобряват нов или изменят заварен подробен устройствен план на предвидено по общия устройствен план публично мероприятие и съответно няма предвидени правни последици при неспазването му. Срокът по чл. 103а, ал. 3, изр. второ от ЗУТ има само декларативна стойност и не е обвързан с никакви санкции от неспазването му. Отделно не е разгледана хипотезата на липса на предходен подробен устройствен план.</p> <p>С оглед това, собствениците на имоти, предвидени за публични мероприятия на държавата или общините се намират в „нормативен вакуум Пример за това е предвидения по общ устройствен план Приморски парк в гр. Варна, където от 2012г., когато е приет ОУП на община Варна, още няма изработен подробен устройствен план за парка и собствениците вече повече от 10 години на могат да получат обезщетение за имота си. За тях че няма и никакъв срок, след изтичането на който да могат да поискат изменение на плана. В предвидените от чл. 134, ал. 1 от ЗУТ хипотези няма такава, свързана с неизпълнение предвижданията на плана.</p> <p>С оглед това, настоящото предложение цели да бъде разрешен „нормативния вакуум“ по отношение правното положение на собствениците на недвижими имоти, засегнати от предвижданията на общия устройствен план, когато тези предвиждания се отнасят за изграждане на обекти - публична собственост на държавата и общините. Предлага се тяхното положение да следва това на собствениците на недвижими имоти, за които такива предвиждания са залегнали в подробен устройствен план.</p> <p>Ето защо, предлагам представения за обществено обсъждане проект за изменение и допълнение на ЗУТ да бъде допълнен със следните изменения:</p> <p>I. МОТИВИ:</p> <p>Настоящите изменения и допълнения на Закона за устройството на територията се предлагат във връзка с Решение № 14 от 15 октомври 2020г. по к. д. № 2/2020г. на РБ (обн. ДВ. бр.92 от 27 октомври 2020г.) за обявяване на противоконституционността на разпоредбите на чл. 215, ал. 6 от Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2.01.2001 г.; поел. изм., бр. 62 от 14.07.2020 г.), както и на основание чл. 22, ал. 4 от Закона за Конституционния съд, според която норма възникналите правни последици от обявления за противоконституционен акт се уреждат от органа, който го е постановил. В тази връзка е и Решение № 3 от 28 април 2020г. по к. д. № 5/2019г. на КС на РБ.</p> <p>Изменението на нормите на чл. 49, ал. 1 и чл. 51, ал. 3 от ЗУТ предвижда да се изравни правното положение на собствениците на недвижими имоти, засегнати от предвижданията на както на подробния устройствен план, така и на общия устройствен план, когато тези</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема</p>	<p>Решение № 14 от 15.10.2020 г. на Конституционния съд по к. д. № 2/2020 г. и новата разпоредба на чл. 127 ал. 12 от ЗУТ нямат обратно действие спрямо вече одобрени общи устройствени планове. Съгласно чл. 151 ал. 2, изр. последно от Конституцията на Република България, актът, обявен за противоконституционен, не се прилага от деня на влизането на решението в сила, т.е. решението на Конституционния съд действа занапред.</p> <p>Предвид същността на общия устройствен план като основен документ, предназначен да урежда устройствените въпроси за устойчиво развитие на територията на общината, процедурата по изменение на ОУП не би следвало да се провежда за отделна частна инициатива, а за групирани по общ признак случаи, свързани с конкретна необходимост при спазването на балансиран подход за развитие на всички видове територии, обхванати от ОУП.</p> <p>Предложенията са извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не са подлагани на процедура по обществено обсъждане.</p>

предвиждания се отнасят за изграждане на обекти - публична собственост на държавата и общините.

Предложението за изменение на чл. 55 от ЗУТ е с оглед избягване на колизията му с текста на чл. 49, ал. 1 от ЗУТ.

Предложението за отпадане на ал. 6 в текста на чл. 62 от ЗУТ е с оглед защита на конституционните права на лицата, като не се допуска ограничаване тяхното право на собственост, извън защита на висши конституционни ценности, така както е изисквано от Решение № 14 от 15 октомври 2020г. по кост. д. № 2/2020г. на КС на РБ.

Изменението на текста на чл. 103а, ал. 3 от ЗУТ визира да се изправи пропуск в предишната уредба, като се задължи административния орган да извърши всички необходими действия по реализация на общия устройствен план, включително в случаите, когато в случаите когато се касае за територии, за които няма заварен подробен устройствен план.

Измененията в текстовете на чл. 124 и чл. 134 от ЗУТ се предлагат отново с оглед уравниване правното положение на собствениците на недвижими имоти, засегнати от предвижданията на общия и подробния устройствен план, когато тези предвиждания се отнасят за изграждане на обекти - публична собственост на държавата и общините.

Изменението на чл. 199 от ЗУТ е предложено на същото основание.

Измененията на ПЗР на ЗУТ са в пряка връзка със задължението да се уредят правните последици от Решение № 14 от 15 октомври 2020г. по к. д. № 2/2020г. на КС на РБ за обявяване на противоконституционността на чл. 215, ал. 6 от Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2.01.2001 г.; поел. изм., бр. 62 от 14.07.2020г.).

II. ПРОЕКТ

С оглед изложените мотиви, с настоящото се предлагат следните изменения и допълнения:

1. Чл. 49, ал. 1:
Предлага се да отпадне „подробните“, а в т. 1 на алинеята да отпадне също „подробния“.

2. Чл. 50, т. 2, б. а:
Предлага се „60“ да се замени със „100“, а „80“ да се замени със 120.

3. Чл. 51, ал. 4
Предлага се нова алинея 4 със следния текст:
(4) Ал. 3 не се прилага, ако от влизане в сила на общия или подробен устройствен план, с който за територията е предвидено, но не е реализирано предназначението по чл. 61, ал. 2 или друго специфично предназначение по чл. 61, ал. 3, саизминали 5 години. Реализирането на предназначението по чл. 61, ал. 2 или друго специфично предназначение по чл. 61, ал. 3, за съответната територия се установява от данните на кадастралната карта, за което службата по ККР издава удостоверение.

4. Чл. 55
Предлага се след текста „могат да се използват“ да се добави „и“.

5. Чл. 62, ал. 6 Предлага се да отпадне.

6. Чл. 62а:
Предлага се нова алинея 6 със следния текст:
„(6) Алинеи 2 и 3 не се прилагат при промяна на предназначението на поземлени имоти и части от тях, предвидени в общите устройствени планове на урбанизираните територии за озеленени площи, които не са реализирани в срок от 10 години от влизане на сила на плана. В тези случаи промяната на предназначението се извършва по реда на глава седма, раздел IV.“

7. Чл. 103а, ал. 3:
Към чл. 103а, ал. 3, след последното изречение, се добавя следния текст:
„В случаите по ал. 1 когато няма заварен подробен устройствен план, в 6- месечен срок от влизането в сила на общия устройствен план органите по чл. 124а, ал. 1 - 4 издават разрешение за изработване на подробен устройствен план.“

8. Член 124, ал. 1 и ал. 4:
Към чл. 124, ал. 1 се добавя следния текст:
„В случаите на чл. 134, ал. 1, т. 9 предложението се прави от лицата по чл. 127, ал. 12.“
Предлага се нова ал. 4, със следния текст:
„Отказите за изменение на действащ общ устройствен план могат да се обжалват по реда на чл. 215, ал. 1 в 14-дневен срок от съобщаването им.“

9. Чл. 134, ал. 1 и ал. 4, т. 2:
Предлага се нова т. 9 в чл. 134, ал. 1, със следния текст:
„9. в срок от 5 години от влизане в сила на общия устройствен план няма одобрен подробен устройствен план за предвидените обекти - публична собственост на държавата и общините;“
Предлага се изменение на чл. 134, ал. 4, със следния текст:
„2. промяна на предназначението на терени, определени с подробните устройствени планове за озеленени площи, освен в случаите по ал. 1, т. 9 и ал. 2, т. 1 и по чл. 62а, ал. 2 - 5.“

10. Чл. 199, ал. 1 и ал. 2:
В чл. 199, ал. 1 предлага се да отпадне „подробен“.
В чл. 199, ал. 2 предлага се да отпадне текста „в зависимост от предвижданията на подробния устройствен план“.

11. Преходни и заключителни разпоредби
Предлага се следния текст:

	<p>§ Заповедите за одобряване на общи устройствени планове, издадени до влизане в сила на чл. 127, ал. 12, могат да бъдат обжалвани по реда на чл. 215, ал. 1 в 14-дневен срок от влизане в сила на този закон.</p> <p>§ Срокът по чл. 134, ал. 1, т. 9 се отнася и за влезли в сила до този закон общи устройствени планове.</p> <p>УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР,</p> <p>Моля, да допълните изготвените от Вас проект за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията, съобразно настоящите предложения.</p>		
<p>ЦЕТИН България</p>	<p>С настоящото „ЦЕТИН България“ ЕАД (ЦЕТИН) представя в законоустановения срок, становище по Проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ЗУТ) в частта му Преходни разпоредби относно създаването на правна възможност за определяне на статута „търпимост“ на строежите или части от тях, представляващи елементи на техническата инфраструктура, които отговарят на техническите правила и норми, но са изградени, реконструирани или ремонтирани без изискващите се строителни книжа – одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж.</p> <p>Предлагаме в ал. 1 на новия параграф от ПЗР на ЗИДЗУТ да бъде добавена и препратка към т. 6 на чл. 64, ал. 1 от ЗУТ, като посочената разпоредба придобие следната редакция:</p> <p><i>§... . (1) Строежи или части от тях, представляващи обекти на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3, 5, 6 и 9, започнати до влизане в сила на този закон, за които няма строителни книжа, но са били допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване или забрана за ползване.</i></p> <p>Мотиви: Подкрепяме необходимостта от изменение на действащия ЗУТ в посока предвиждането на разпоредби, които да регламентират статута на изградени, реконструирани или ремонтирани без изискващите се по ЗУТ строителни книжа строежи или части от тях, представляващи елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 от закона.</p> <p>Считаме обаче, че към изброените в посочената разпоредба обекти на техническата инфраструктура трябва да бъдат включени и обектите по чл. 64, ал. 1, т. 6 от ЗУТ – приемно-предавателни станции и останалата физическа инфраструктура, предназначена за разполагане на електронни съобщителни мрежи.</p> <p>Конкретните ни аргументи за така предложеното допълнение са следните:</p> <p>На първо място, изложените в мотивите на ЗИДЗУТ, в частична предварителна оценка на въздействието, както и в доклада към законопроекта аргументи на МРРБ са напълно относими и към приемно-предавателните станции и останалата физическа инфраструктура, предназначена за разполагане на електронни съобщителни мрежи. Посочените обекти представляват елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 6, във връзка с § 5, т. 31 от ДР на ЗУТ, като по този начин не се различават от другите обекти, за които предвидените в настоящия ЗИДЗУТ правила търпимост ще се прилагат.</p> <p>Така по отношение и на приемно-предавателните станции премахването е „<i>нецелесъобразно и икономически необосновано в случаите, в които същите са допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно действащия ЗУТ</i>“ (стр. 3 от мотивите на ЗИДЗУТ, респ. стр. 4 и 11 от частичната предварителна оценка на въздействието на законопроекта). Посочените обекти също по естеството си са с предназначение за „<i>трайно задоволяване на обществени нужди</i>“ (стр. 3 от мотивите, респ. стр. 4, 11 и 12 частичната предварителна оценка на въздействието).</p> <p>Предвид изложеното, в ЗИДЗУТ липсват мотиви за невключването и на приемно-предавателните станции и останалата физическа инфраструктура, предназначена за разполагане на електронни съобщителни мрежи, сред строежите, за които ще се прилага новият статут за търпимост.</p> <p>На следващо място, не считаме, обстоятелството, че изброените в законопроекта обекти са изцяло публична собственост (национални обекти, обекти с национално значение или с първостепенно общинско значение) за достатъчно обосновано от законова, а и от конституционна гледна точка.</p> <p>Понастоящем действащите правила за търпимост по ЗУТ не правят разлика в правния режим на строежите, а се прилагат еднакво (като видове обекти, процедури и срокове), както за обекти публична държавна или общинска, така и за такива частна собственост. В този смисъл, търпимите строежи по § 16, ал. 1 от ПЗР на ЗУТ (обн. ДВ, бр. 65 от 2003 г.), по § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗУТ (обн., ДВ, бр. 101 от 2015 г.), както и тези по § 184 от ПЗР на ЗИДЗУТ (обн., ДВ, бр. 65 от 2003 г.) не са диференцирани по никакъв начин от гл. т. титуляря на правото на собственост – държава, общини или частни физически и юридически лица, или пък според предназначението на обектите – за задоволяване на обществени потребности от национално или местно значение или за задоволяване на частни нужди.</p> <p>Допълнително, въведеното в законопроекта диференциране на правилата за търпимост на строежите не съответства на чл. 17, ал. 1 и 3 от Конституцията на Република България. Така, в редица свои решения Конституционният съд се е произнасял във връзка с тълкуването на чл. 17 от Конституцията, като е направил генералния извод, че „<i>частната и публичната собственост са равнопоставени и еднакво гарантирани и защитени от Конституцията</i>“, както и, че „<i>член 4 и чл. 17, ал. 1 от Конституцията гарантират и защитават правото на собственост. Гаранцията и защитата се отнасят до всички видове собственост (частната собственост на гражданите или юридическите лица, както и частната и публична собственост на общините и държавата)</i>“ (Решение № 19 от 12.X.1995 г. на КС на РБ по конст. д. № 17/95 г.). Допълнително посочваме и Решение № 14 от 15.10.2020 г. на КС на РБ по к. д. № 2 / 2020 г. („<i>разпоредбите на чл. 17, ал. 1 и 3 от Конституцията са гаранция, че правото на собственост се защитава от закона и че частната собственост е неприкосновена</i>“), както и Решение № 5 от 9.05.2006 г. на КС на РБ по к. д. № 1 / 2006 г. („<i>от чл. 17, ал. 1 от Конституцията произтича задължение за създаване от държавата на правни механизми, които осигуряват закрилата на</i></p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението не е относимо към предмета на уреждане на предлагания нормативен акт, тъй като строежите, регламентирани в законопроекта по естеството си са с предназначение за трайно задоволяване на обществени нужди и са изцяло публична собственост, като голяма част от тях представляват национални обекти и/или обекти с национално значение, както и обекти с първостепенно общинско значение.</p>

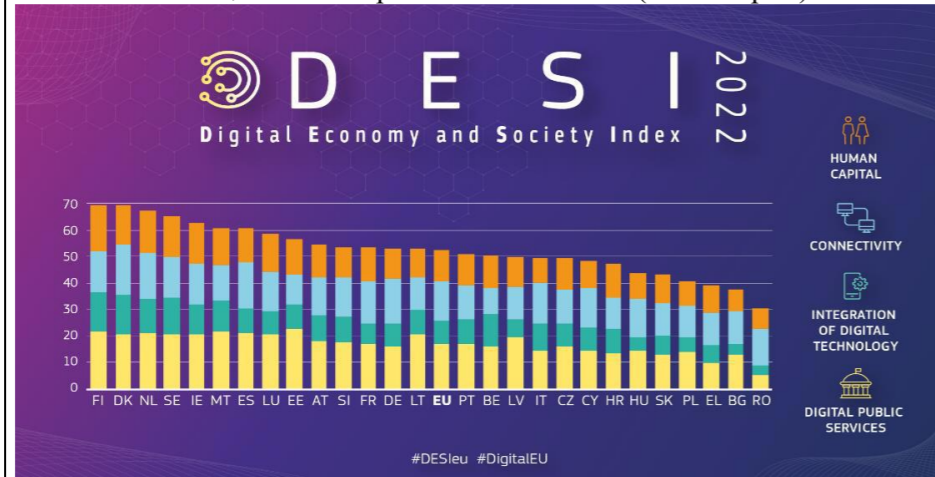
собствеността“).

На последно място, включването и на обектите по чл. 64, ал. 1, т. 6 от ЗУТ в новите правила за търпимост на строежите би била следващата логична стъпка след приемането на редица изменения в действащото законодателство – не само в ЗУТ, но и в Закона за електронните съобщения (ЗЕС), Закона за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура (ЗЕСМФИ), както и в подзаконовите актове по тяхното прилагане.

В тази връзка ще посочим само чл. 151, ал. 1, т. 16 от ЗУТ (новият облекчен законов режим за дейностите по **поддръжка, дооборудване и подобряване на приемно-предавателни станции**), чл. 51, ал. 1, т. 1 от ЗЕСМФИ (допустимостта на монтажа на елементи от електронни съобщителни мрежи в именно **търпима физическа инфраструктура по смисъла на ЗУТ**), § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗЕСМФИ (**търпимост на подводни линейни обекти на физическата инфраструктура, необходима за осъществяване на електронните съобщения, разположени върху морското дъно**) и т.н.

Всички горепосочени законодателни изменения са насочени именно към създаването на необходимите условия за развитие на свързаността и достъпа до електронни съобщителни мрежи, вкл. мобилни и безжични такива, както и отчитане интересите на гражданите за осигуряване на свързаност, достъпност и използване на електронни съобщителни услуги с максимални ползи по отношение на избора, цената и качеството на услугите.

е с особена важност и от гл. т. на поредните крайно негативни резултати на Република България в Годишния индекс на цифровата икономика и общество на Европейската комисия (DESI Report)1:

На основание всичко изложено дотук, предлагаме в ал. 1 на новия параграф от ПЗР на ЗИДЗУТ да бъде включена и препратка към т. 6 на чл. 64, ал. 1 от ЗУТ.

**Българска
камара „Пътища“**

Българска браншова камара „Пътища“ като организация в която членуват 85 компании от пътно-строителната индустрия в България изразява становище по предложената промяна на Закона за устройство на територията (ЗУТ), което касае инфраструктурни обекти попадащи в обхвата на дейността на фирмите членове на Камарата и сме пряко ангажирани към състоянието на пътната мрежа в страната.

В предложения законопроект за ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА по отношение на първия параграф § от преходните разпоредби, предвиждащ следното:

„§... . (1) Строежи или части от тях, представляващи обекти на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3, 5 и 9 започнати до влизане в сила на този закон, за които няма строителни книжа, но са били допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване или забрана за ползване.

(2) Наличието на условията по ал. 1 се удостоверява чрез всички доказателствени средства, допустими по Административнопроцесуалния кодекс.

(3) За строежите по ал. 1, които са завършени се изготвя проект-заснемане и се извършва обследване по реда на чл. 176в.

(4) Строителни и монтажни работи за незавършените строежи или за частите от тях по ал. 1 могат да се разрешат след одобряването на инвестиционен проект за незавършените части от строежа и издаване на разрешение за строеж по общия ред на този закон. В този случай към документацията се представя проект-заснемане на извършеното строителство и обследване по реда на чл. 176в. “

Предлаганият текст на заключителните разпоредби, ще задълбочи проблема с изграждането на АМ „Хемус“ Лот 4 и Лот5, като ще наложи същите да бъдат премахнати, поради следното:

1. Прогласяването на строежа за търпим не го прави законен, което пряко възпрепятства въвеждането му в експлоатация;
2. Търпимият строеж не подлежи на въвеждане в експлоатация. По този начин не може да се гарантира неговата безопасност и съответно е спорна отговорността по гаранционните срокове, както и дали такива ще бъдат признавани. Създават се обективна невъзможност да се въведе таксуване за преминаване през съответния пътен участък, също и до предявяване на имуществени вреди следствие на ПТП възникнало в този пътен участък;
3. Съгласно константната практика на ВКС, търпимостта има доказателствена тежест единствено и само при прехвърлителна сделка. Поради това, при всяко едно последващо административно производство /обикновено инициирано след подадена жалба/ насочено към прогласените за търпими строежи, административният орган и съдът не са обвързани от удостоверението за търпимост и самостоятелно

Приема се по принцип.

Разпоредбата е редактирана.

	<p>преценяват дали конкретният строеж може да се счете за търпим;</p> <p>4. Въвеждането на търпимост само за един вид строежи, изключвайки всички останали, би довело до основание за обжалване на тези промени пред Конституционния съд, тъй като по този начин, в противоречие с основни конституционни начала, конкретни обекти и конкретни лица се поставят в привилегировано положение. Законът, както посочва чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България трябва да е еднакъв за всички, а не да зависи от моментната политическа конюнктура. В противен случай се подкопават основите на правовата държава;</p> <p>Предложеният параграф се смесват понятия от ЗУТ /търпимост, проект-заснемане, одобряване на последващ инвестиционен проект/, които не са променени по своя смисъл в останалите членове на закона, което води до сериозни противоречия. Всички тези действия по ЗУТ са условия за узаконяване, а не за прогласяване на търпимост;</p> <p>На основание, гореизложеното и вече установени случаи в миналото считаме, че обявяването на изпълненото строителство на АМ „Хемус“ Лот 4 и Лот 5 за търпими, няма да промени статута и ще се наложи да се процедира по действащия ред и да се премахне изпълненото без значение, дали може да се използва от техническа гледна точка или не. Предвид голямото забавяне на проекта и множеството жертви на алтернативните трасета по пътища с номера 1-3 I и 1-4, предлагаме да се процедира по примера на АМ „Люлин“, където през 2010 г. обнародвано в бр. 50 на държавен вестник е публикувано решение на народното събрание за „приемане на Доклад на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Агенция „Пътна инфраструктура“ относно мерки за приключване на Проекта „Строителство на Автомагистрала „Люлин“ - Софийски околновъстен път - пътен възел „Даскалово“ в срока на финансовия меморандум“.</p> <p>Считаме, че чрез отделен акт на Народното събрание на основание чл.86, ал.1 от Конституцията на Република България, може да се приеме изключение за АМ „Хемус“ Лот 4 и Лот 5 по примера на АМ „Люлин“, като се запази качествено изпълнените СМР, без да се налага да се променя закона за устройство на територията.</p>		
<p>Българска асоциация на заведените</p>	<p>Моля да имате предвид нашето становище по публикувания в Портала за обществени консултации проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (публикуван и на интернет страницата на МРРБ на 12.09.2022г.):</p> <p>По отношение на предложението за нова чл. 147, ал. 1, т. 18 и нова чл. 147, ал. 2, т. 4:</p> <p>Считаме, че въвеждането на режим на разрешение за строеж на временните връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на преместваемите обекти по чл.56, ал. 1 ЗУТ и рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи по чл. 57, ал. 1 ЗУТ е утежняващо задължение за собствениците на тези обекти и елементи, което им създава допълнителна административна тежест без правна и икономическа обосновка за необходимостта от това утежнение. В тази връзка моля да имате предвид следното:</p> <p>1/ Налице е смесване на правата на субектите-участници в процеса по разрешаване поставянето на преместваемите/рекламните обекти и елементи, създаване на небалансирана обвързка между гях, както и смесване на правни термини. „Възложител“ по чл.161 ал.1 ЗУТ е субект, който е носител на вещни права - право на собственост или ограничено вещно право върху имот, в който ще бъде осъществен строеж. Собствениците на преместваеми обекти в преобладаващия случай са страна по облигационно-правна връзка със собственика на имота, в който ще бъде поставен преместваемия обект/рекламен елемент, т.е. те не са възложител на строеж.</p> <p>Собственикът на имота/носителят на ограничено вещно право ще има качеството „възложител“ по отношение на временните връзки и в негова полза ще бъде издадено разрешението за строеж, като същевременно собственик на преместваемия обект или на рекламно-информационния елемент е друго лице. Последният ще е зависим от действията на първия, както в процедурата по издаване на разрешението за поставяне, така и при въвеждането на преместваемия обект в експлоатация предвид факта, че временните връзки са разрешени на собственика и това разрешение следва да бъде реализирано от него. Така ще се удължи във времето и утежни с допълнителни процедури производството по издаване на крайния акт - разрешението за поставяне, поради усложнените отношения между участниците.</p> <p>2/ Разходите по издаване на разрешенията за строеж за временни връзки и тяхното реализиране-поначало за сметка на собственика на преместваемия обект/рекламен елемент не кореспондират и със срочността на разрешенията за поставяне, тъй като от финансова гледна точка ще се окажат прекомерни и икономически нецелесъобразни.</p> <p>3/ Следва да се има предвид също, че промените в закона ще доведат до изключително голяма тежест за администрацията като се има предвид огромният брой на преместваемите обекти и рекламни съоръжения на територията на страната.</p> <p>Приветстваме идеята изграждането на временните връзки към мрежите за електрическа енергия и другата техническа инфраструктура да бъде регулирано с цел осигуряване безопасността на населението и предотвратяване на инциденти. Въпреки това считаме, че регулацията би могла да се извърши като вместо изискване на отделно разрешение за строеж, да се поставят изисквания към документацията, която се прилага за издаване на разрешението за поставяне на съответния обект, например представяне на проект за присъединяване към съответната инсталация и начин за захранване.</p> <p>В чл. 56, ал. 2 от ЗУТ е предвидено, че условията и редът за издаване на разрешението за поставяне на обектите, за одобряването и за изискванията към схемата и проектната документация се определят с наредба на общинския съвет. Вместо отделно разрешение за строеж на временните връзки и отделно разрешение за поставяне на преместваем обект, считаме за целесъобразно с оглед ограничаване на административната тежест да се предвиди само една единна процедура по разрешаване поставянето на преместваемия обект, в която да се проверят и изискванията за изграждане на временните връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, като това следва да се предвиди от всеки общински съвет чрез промяна в приетите наредби на основание чл. 56, ал. 2 ЗУТ.</p> <p><i>С оглед гореизложеното, считаме, че от проекта следва да отпаднат предложените нови разпоредби на чл. 147, ал. 1, т. 18 и чл. 147, ал. 2, т. 4.</i></p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Липсата на регламент, касаещ реализиране на временните връзки, води до безконтролното им разполагане и не гарантира изпълнението им в съответствие с основните изисквания към строежите, а именно: опазване здравето и живота на хората, безопасност и достъпност при въвеждането на строежите в експлоатация.</p> <p>Също така, следва да бъде отбелязано, че в действащата разпоредба на чл. 56, ал. 3 от ЗУТ и сега изисква да се изградят временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, когато това е необходимо за нормалното им функциониране.</p>

	<p>Вместо това предлагаме в чл. 56, ал. 2 да се добави следното ново изречение второ:</p> <p>„Ако за функционирането на тези обекти е необходимо изграждане на временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, към проектната документация се включва документация, изготвена от съответен проектант - чертежи, схеми, изчисления и указания за изграждането на такива временни връзки, съобразно изходните данни и условия за присъединяване на съответните експлоатационни дружества.“</p> <p>Ако все пак приемете, че в ЗУТ следва да се предвиди отделно разрешение за строеж на временните връзки, то в проекта за изменение и допълнение на закона следва да се има предвид, че:</p> <p>(1) не съществува легална дефиниция на понятието „временни връзки“ в ЗУТ и такава следва да бъде предвидена с оглед яснота и конкретика на понятието;</p> <p>(2) да се посочи, че издаването на разрешение за строеж за временни връзки е необходимо само ако в имота няма изграден друг обект, свързан с мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура или когато съществуващите връзки не могат да обслужват преместваемия обект/рекламния елемент.</p> <p>следва да се укаже изрично какъв е режимът на вече изградените и съществуващи временни връзки към обекти, за които има издадено разрешение за поставяне.</p> <p>Затова предлагаме в преходните и заключителни разпоредби на проекта да се предвиди отделен параграф, който да гласи:</p> <p>„§ ... Временните връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1, за които обекти е издадено разрешение за поставяне до влизане в сила на настоящия закон, не подлежат на премахване или забрана за ползване и за тях не се издава разрешение за строеж</p> <p>4/ Следва да се вземе предвид и че, в проектозакона не е посочено за кои точно обекти ще се прилага. В разпоредбите на закона, следва да бъде уточнено, че същият ще се прилага само по отношение на новопоставените преместваеми обекти и съоръжения.</p> <p>Надяваме се нашето становище да бъде взето под внимание, особено като се има предвид, че промените в замона ще засегнат стотици хиляди преместваеми обекти, билбордове и други рекламни съоръжения на територията на цялата страна.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Разпоредбата е материалноправна и ще действа за напред, тоест няма да бъдат засегнати вече изградени временни връзки.</p>
<p>Ангел Буров</p>	<p>Уважаеми господин Министър-председател, уважаеми господин Министър на регионалното развитие и благоустройството,</p> <p>Изтъкнатите благородни мотиви и предложения за защита на правото на частна собственост в предложени проект на ЗИД на ЗУТ, без предложени насрещни мотиви и предложения за защита на други равностойни права заложи в Конституцията на Република България, ще създаде условия за обширна спекула с недвижимости, обслужваща тесен кръг от добре организирани потенциално облагодетелствани лица, за сметка на неорганизираното мнозинство от неколккратно по-широк кръг потенциално засегнати лица в българските градове.</p> <p>Въпросната спекула ще накърни в особено голяма степен правото на здравословна и благоприятна околна среда по кумулативен начин и в дългосрочен план, въздействайки отрицателно и в сходна посока с нанесените щети върху българските населени места, селищни образувания, граждани и потребители на тяхната среда от недалновидно осъществяването на възстановяване на земите в реални граници в обхвата на урбанизираните територии, както и последователното намаляване на дела на общинската и държавна собственост в тези територии, поради слабия контрол при нейното управление и системния дефицит на средства в общинските бюджети за градско развитие със силно изоставащо обезпечаване на публичната инфраструктура. Законодателната инициатива следва да отчете вече създадените и бъдещите нужди от създаване на публични блага с широк обществен достъп чрез качествен процес на планирана и регулирана урбанизация, която следва да осигурява устойчиво развитие, благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението, както и правото на здравословна и благоприятна околна среда в съответствие с установените стандарти и нормативи.</p> <p>Споделената от значителна част от общините на много големите, големите, както и на редица средни, малки и много малки градове невъзможност в рамките на следващите 5 години да осигурят необходимите средства за отчуждаване (след предварително и равностойно обезщетение), ще породи тежка институционална криза, както и изключително високо ниво на гражданско недоволство в обществото ни, живеещо и почиващо преобладаващо в тези градове на България. Тази невъзможност се дължи, както на действия и бездействия на органите на местно самоуправление и местната администрация - общините (предимно във връзка с продажбата на общинска собственост, твърде ниски местни данъци и такси свързани със строителството, кампанияната и непоследователна устройствена политика и загърбване на тази основополагаща за местната власт дейност и др.), така и на действия и бездействия на Държавата - законодателна, изпълнителна и съдебна власт (предимно във връзка с несъстояли се реформи относно въвеждането на специфични правила, нормативи и стандарти относно територии с особена териториално-устройствена и превантивна устройствена защита, твърде ограниченото изграждане на капацитет в планирането и управлението на устройството на територията в условията на пазарна икономика, твърде бавното провеждане на финансова децентрализация, отсъствието на национални финансови механизми за териториално-пространствено и градско развитие, липсата на системен контрол на изпълнението на стратегии и планове, неефективното и несправедливо разходване на публичните финанси извън основното им предназначение да създават и възпроизвеждат общи блага и др.). Тези действия и бездействия могат да бъдат основание за колективни иски в особено големи размери, заради щети причинени в следствие от тази невъзможност.</p> <p>Отчитайки настоящите ограничения и бъдещите рискове е необходимо много по-всеобхватно и прецизно разработване на балансирани законови и подзаконови разпоредби, стъпващи на задълбочена оценка на въздействието и варианти на нормативни решения, които да бъдат съставени от работна група с участието на представители на общините, професионалните организации и други заинтересовани лица, обвързвайки измененията в Закона за устройство на територията с по-широкия набор от граждански права, отвъд правото на частна собственост, при създаването на трайни нормативни възможности за отчуждаване на частна собственост за държавни и общински нужди (с</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p>

	<p>ударение върху зелени площи за обществено ползване, техническа инфраструктура и обществено обслужване в сферата на образованието и здравеопазването) след предварително и равностойно обезщетение, включително чрез развитие на преходни и заключителни разпоредби за изменение на Закона за публичните финанси, както и други специализирани закони свързани с държавната и общинска собственост, местното самоуправление и местна администрация, регионалното развитие, околната среда, здравето и др.</p> <p>Основни направления на нормотворчество в отговор на създалата се ситуация включват следните и други възможности:</p> <ul style="list-style-type: none"> - преосмисляне на условията за достигане на максималните показатели на застрояване за устройствените зони, определени в ЗУТ, ЗУЧК, ЗУЗСО, в Наредба № 7 от 22 Декември 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, както и в общите и специфични правила и норми за прилагане на ОУП с помощта на представителни и извадкови териториално-пространствени, иконометрични, социологически и екологични изследвания в националната територия, които да бъдат проведени в рамките на следващата година; - създаване на конкретни разпоредби в ЗУТ обвързващи възможностите за застрояване с капацитета на съществуващата и планирана публична инфраструктура; - определяне в ЗУТ на изисквания за разработване, както и определяне на обем и съдържание на рамкови програми към ОУП в Наредба № 7 за осъществяване на предвидени публични мероприятия, в т.ч. чрез разработването и прилагането на цялостни ПУП, чието изменение да бъде обвързано с приемането и изменението на средносрочните планове за развитие на общините (по настоящем ПИРО), както и на общинските бюджети; - въвеждане на задължително изискване към общините за изработване на насочващи публичните и частни инвестиции планове, обхващащи по-големи структурно обособени части от населените места и селищните образувания, обвързващи тяхното развитие, особено по отношение развитието на транспортните комуникации, зелената система и общественото обслужване (социална инфраструктура) определяне на правила, технико-икономически, здравни и екологични норми и стандарти за оразмеряване на социалната инфраструктура и зелената система в обхвата на цялостни ПУП в съответствие с ОУП и предвидените в тях устройствени режими и предназначения, начин и характер на застрояване, устройствени показатели; - въвеждане на изискване в ЗУТ при одобряване на ПУП от общинските съвети, проектите да бъдат придружавани от план-програма за действие и план-сметка, с което да се обезпечи своевременното прилагане на тези планове, в т.ч. своевременното започване на отчуждителните мероприятия в сроковете по чл. 208 от ЗУТ; - разграничаване и определяне на прагове на процентната част от площта на имотите отвъд заложения в чл. 16 на ЗУТ максимум от 25%, прехвърляна в полза на общината в случаите на територии с неприложена първа регулация по преходен устройствен план, необходима за изграждане на обектите на зелената система, на социалната и на техническата инфраструктура - публична собственост, съобразно коефициента на интензивност, плътността, процента на озеленяване, площта на необходимата земя (или площ на поземления имот) за съответен обект и други специфични устройствени показатели в съответните ОУП и ПУП; - определяне в ЗУТ на период на стабилност на всички приети цялостни планове, който да гарантира спазване на „обществения договор“ и баланса на публичните и частните интереси, при непрекъснато наблюдение и оценка на изпълнението им; въвеждане на изискване в определен срок (до една година) за създаване на дигитални и обществено достъпни „дежурни карти“ въз основа на националния (Единния публичен регистър по устройство на територията по чл. 5а от ЗУТ) и общински регистри на устройствените планове и на националния портал за достъп до пространствени данни (съгласно Приложение 3, т. 4 от Закона за достъп до пространствени данни - "Ползване на земята", в т.ч. настоящо и бъдещо), в които да се отразяват промените в ПУП и ОУП, както и да се следи за текущата степен на приложеност на плановете, промени в технико-икономическите показатели (баланс на територията), текущо натоварване спрямо нормативите за устройството на отделните видове територии и устройствени зони, техническите норми и стандарти и поемната способност на територията (въз основа на население, капацитет на инфраструктурата, реализирани площи на зелената система с широк обществен достъп) и др. 		
<p>Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“</p>	<p>Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (наричано по-долу ДПУСЯ) е образувано с изменения в Закона за водите (ЗВ) от 2018 г. Основният предмет на дейност на ДПУСЯ е „комплексно управление на язовири – публична и частна държавна собственост“ (чл. 139а, ал. 3). Предприятието управлява язовирите, чиято собственост общините са прехвърлили безвъзмездно на държавата по реда на чл. 19а и чл. 19б от Закона за водите (чл. 139а, ал. 6 от ЗВ) и язовирите, които са му предоставени за управление с акт на Министерски съвет (чл. 139а, ал. 5 от ЗВ). В допълнение ДПУСЯ осъществява организацията и техническата експлоатация по отношение на язовири, за които е налице спор или неяснота по отношение на собствеността (чл. 138б от ЗВ).</p> <p>Към настоящия момент на ДПУСЯ са предоставени за управление над 500 бр. язовири – публична държавна собственост. Язовирите, които се предоставят за управление на ДПУСЯ са строени доста преди влизане в сила на действащия Закон за устройството на територията (ЗУТ) и подзаконовата нормативна уредба – предимно в средата и втората половина на миналия век. Масово за язовирите, предоставени за управление на ДПУСЯ, в рамките на процедурите по прехвърлянето им в собственост на държавата и предоставяне за управление на ДПУСЯ, не са представени никакви строителни книжа. Налице са редица случаи, в които основни съставни елементи на язовирите (язовирни стени, преливници и др. съоръжения), съгласно легалната дефиниция на понятието (§ 1, ал. 1, т. 94 от ДР на ЗВ) са находящи се извън поземления имот, който е прехвърлен в собственост на държавата от общините, респективно който е предоставен за управление на ДПУСЯ. След приемането на язовири за управление от страна на ДПУСЯ се установява се, че по една или друга причина, масово строителни книжа за язовирите липсват, като такива не се пазят и намират и от компетентните държавни и общински органи.</p> <p>С оглед изложеното по-горе и предвид публикуването за обществени консултации на проект на Закон за изменение и допълнение на ЗУТ, с настоящото становище бихме искали да обърнем внимание на няколко основни момента, които считаме, че е важно да бъдат взети предвид при изготвянето на окончателния законопроект, отчитайки спецификата на язовирите, като</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Със създадения преходен параграф се установяват нови условия за търпимост, различни от условията за търпимост, регламентирани в § 16 от преходните разпоредби на ЗУТ и в § 127, ал. 1 от преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗУТ (обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г.), продиктувани от необходимостта за защита на обществения интерес.</p> <p>Липсата на правна уредба, която да урежда строежите или части от тях, представляващи елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 5 от ЗУТ, които отговарят на техническите правила и</p>

<p>строежи от първа степен на потенциална опасност с важно обществено значение.</p> <p>С предложените изменения в ЗУТ се предвижда, че обектите на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3, 5 и 9, в това число транспортна техническа инфраструктура – мостове, надлези и др. (т. 1), преносни проводни и съоръжения в урегулирани и неурегулирани територии (т. 2 и т. 3), хидромелиоративните преносни проводни (т. 5) и язовирите (нова т. 9), започнати до влизане в сила на този закон, за които няма строителни книжа, но са били допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване или забрана за ползване. В този смисъл, категорично, всички съществуващи язовири, в експлоатация и към настоящия момент, но без запазена строителна документация ще попаднат в обхвата на предвиденото допълнение и ще да бъдат категоризирани като търпими строежи.</p> <p><u>Принципното мнение на ДПУСЯ е, че би било неправилно да бъдат определяни като търпими строежи язовири – общинска и държавна собственост, за които по една или друга причини няма строителни документи.</u> Такива язовири по действащата към момента нормативна уредба се считат за първа категория строежи, т.е. с най-висока степен на сложност и значимост и с най-висок риск при експлоатацията. Търпимите строежи преди всичко НЕ са законни строежи, а да се счита, че почти всички язовири на територията на България са незаконни строежи, защото за същите няма или не са запазени строителни книжа е меко казано притеснително както по отношение на изграждането им, така и по отношение на ремонтите и безопасната им експлоатация. Ако язовирите се считат за търпими строежи, т.е. незаконни строежи още по-притеснителен от юридическа гледна точка би бил и начинът, по който общините прехвърлят безвъзмездно на държавата по законоустановения ред (чл. 19а и чл. 19б от Закона за водите) правото на собственост върху подобни язовири. При сключването на договорите за дарение от страна на общините не се представят удостоверения за търпимост. Същото е задължително, ако тези язовири се считат за търпими строежи, предвид разпоредбата на § 16 от Преходните разпоредби на ЗУТ. От друга страна, според чл. 30, ал. 1 от Закона за водите „<i>придобиването на правото на собственост върху водните обекти и водностопанските системи и съоръжения се извършва чрез правна сделка за земята, в която са разположени, или по наследство.</i>” Последното означава, че при прехвърлителната сделка е възможно въобще да не бъде описано самото съоръжение, респективно НЕ би било задължително представянето на удостоверение за търпимост за строежа (язовира), който се намира в поземления имот. Очевидно в материята е налице специфика, която следва да бъде взета предвид преди язовирите да бъдат определени на общо основание като търпими строежи, поради липсата на строителни документи.</p> <p><u>От друга страна, по отношение на язовирите е налице специална нормативна уредба - Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (наредбата по чл. 141, ал. 2 от Закона за водите).</u> По силата на цитираната наредба е уредено задължение на собствениците на съществуващите язовири, намиращи се в експлоатация, за които няма проектна документация да изготвят инвестиционен проект – заснемане, който да бъде одобрен по реда на чл. 145, ал. 5 от ЗУТ (чл. 106, ал. 1, т. 2 от наредбата по чл. 141, ал. 2 от ЗВ). Т.е. с приемането на съществуващата наредба, която урежда специфичната материя, касаеща язовирите, законодателят, отчитайки особеностите на въпроса е предвидил хипотезата за язовири в експлоатация да „няма проектна документация”. Не би следвало в тези случаи язовирите да се категоризират като търпими строежи. Считаме, че би следвало да се вземе предвид действащата специална уредба – наредбата по чл. 141, ал. 2 от ЗВ, с уговорката, че същата се нуждае от допълнение и уточняване. За посочените случаи се препраща към чл. 145, ал. 5 от ЗУТ, според която норма се изисква <i>когато одобрените инвестиционни проекти, по които е изпълнен строежът, са изгубени, те се възстановяват при необходимост от собственика с инвестиционен проект - заснемане на извършения строеж и представени документи по чл. 144, ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 2</i>” (документи за собственост, виза за проектиране в случаите по чл. 140, ал. 3 от ЗУТ и две копия от инвестиционния проект). В допълнение е уредено, че „<i>проектът-заснемане се одобрява от органа, компетентен да одобри инвестиционния проект за строежа, след представяне на разрешението за строеж или на други документи от издадените строителни книжа.</i>” Както бе споменато и по-горе за язовирите масово не са запазени никакви строителни книжа. В резултат на горното, тълкувайки буквално закона, за собствениците на язовири, включително за ДПУСЯ обективно не е налице възможност да представят всички изискуеми документи, за да бъдат одобрени по реда на чл. 145, ал. 5 от ЗУТ изготвените инвестиционни проекти – заснемане за язовирите, предоставени за управление на предприятието. В този смисъл е необходимо подобряване на посочените текстове от наредбата, но по-важното във връзка с конкретния проект на изменение на ЗУТ е, че видно от горното, по-скоро законодателят приема, че когато за язовири в експлоатация „няма проектна документация” същата би следвало да се счита за изгубена, отколкото да се прави заключението, че изобщо липсва такава и язовирите да се категоризират като търпими, т.е. незаконни строежи.</p> <p><u>Друг важен момент, който следва да бъде взет предвид при подготовката на окончателния проект на ЗИД на ЗУТ е фактът, че от определен момент във времето язовирите – общинска и държавна собственост се актуват съгласно изискванията на закона, т.е. те са описани в документи с материална доказателствена сила, което само по себе си означава, че няма как да са незаконно построени, респективно да са търпими строежи.</u> Съгласно становище и на ДНСК във връзка с наше писмо до Дирекцията съставеният „<i>акт за държавна собственост на строежа по реда на Наредбата за държавните имоти (обн. ДВ. бр. 79/1975, отн. ДВ. бр. 82/1996), действаща към момента на издаване на акта за държавна собственост, представлява безспорно доказателство за наличието на заварен строеж по смисъла на § 21 от Заключителните разпоредби на ЗУТ и за наличието на държавно приемане на строежа. В описаните случаи строежите не може да се считат за незаконни, тъй като за тях е било издадено разрешение за строеж (въз основа на което са преминали през държавно приемане)</i>”. Горното становище категорично следва да се има предвид при изготвянето на проекта на ЗИД на ЗУТ, въпреки спецификите, които съществуват при актуването на язовири. Цитираната наредба, от една страна касае имоти – държавна собственост. Язовирите, които се предоставят за управление на ДПУСЯ преимуществено са язовири, които в миналото са били общинска собственост, за тях съществуват актове за общинска собственост, но след измененията на Закона за водите с</p>	<p>норми, но са изградени, реконструирани, ремонтирани без изискващите се строителни книжа - одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж води до невъзможност за регламентиране на необходимите ред и условия за определяне на статута им, а тяхното премахване е нецелесъобразно и икономически необосновано в случаите, в които същите са допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно действащия ЗУТ. Посочените строежи по естеството си са с предназначение за трайно задоволяване на обществени нужди и са изцяло публична собственост, като голяма част от тях представляват национални обекти и/или обекти с национално значение, както и обекти с първостепенно общинско значение. Поради това със законопроекта се предвижда преходна разпоредба, която да определи необходимите условия за регламентиране статута „търпимост“ на горепосочените строежи, в резултат на което същите няма да подлежат на премахване и забрана за ползване и ще се защити обществения интерес.</p> <p>Разпоредбата, която регламентира новите условия за търпимост е доразвита и предвижда, че след извършено заснемане, статут на търпимост ще получат само тези строежи, за които чрез извършено обследване по реда на чл. 176в от ЗУТ се докаже, че отговарят на съществените изисквания към строежите, установени в чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ. Развитите от ДПУСЯ съображения, че всички язовири, които се управляват от държавното предприятие ще „бъдат категоризирани като търпими“ е неточно и необосновано. Направена е неправилна аналогия между случаите на възстановяване на загубени инвестиционни проекти за една група язовири и извършването</p>
--	--

ДВ. бр. 55 от 2018г. са прехвърлени безвъзмездно от общините на държавата. За същите са съставени и актове за публична държавна собственост по действащата към момента нормативна уредба, а не съгласно отменената наредба. От друга страна, съгласно цитираната наредба (чл. 77, ал. 6, т. 4 (т. 3 след изм. ДВ. бр. 34 от 27 април 1990г.)) до септември 1996г. водоемите въобще не се актуват. Този принцип е променен с нормативните актове, с които се отменя цитираната наредба и които уреждат материята след септември 1996г., а именно Правилникът за прилагане на Закона за държавната собственост (чл. 147, т. 7) и Правилникът за прилагане на Закона за общинската собственост (чл. 30, ал. 2, т. 4). Според чл. 30, ал. 2, т.4 от Правилника за прилагане на Закона за общинската собственост от септември 1996г. (момента на влизане в сила на правилника) до измененията с ДВ. бр. 70 от 25 август 2000г. за язовирите, общинска собственост се съставят актове по отношение на „територията на водоемите и прилежащите към тях плажове, кариерите и парковете с общинско значение, както и общинските сгради и постройки в тях“. Чак след измененията в чл. 30, ал. 2, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за общинската собственост, обнародвани в ДВ. бр. 70 от 25 август 2000г. се въвежда нормативно основание да се актуват язовирите, а НЕ територията на водоемите. С оглед на посочената нормативна уредба се налага изводът, че язовирите, които в миналото по силата на закон са станали общинска собственост следва да се актуват чак след приемането на Правилника за прилагане на Закона за общинската собственост, т. е. след септември 1996г. От септември 1996г. до август 2000г. актовете за общинска собственост е следвало да бъдат съставяни за поземлените имоти на водоемите. Актове за общинска собственост с обект язовир, според нормативната уредба е възможно да съществуват чак след 25 август 2000г. Очевидно е проблем, че нормативната уредба въобще не е изисквала до 1996г. за язовирите да се съставят актове за държавна и актове за общинска собственост, а до 2000г. за язовирите – общинска собственост са се актували териториите на язовирите, т.е. поземлените имоти. Въпреки това тези обстоятелства сами по себе си само доказват спецификите при строителството, актуването и въвеждането в експлоатация на язовири – държавна и общинска собственост. Тези специфики следва да бъдат взети предвид преди да се определят за търпими строежи всички язовири, за които няма строителни книжа.

Не на последно място следва да се вземе предвид трайната съдебна практика по отношение на търпимите строежи. В светлината на изложеното по-горе ще изброим няколко от важните съдебни решения във връзка с материята, както и ще синтезираме по-важни цитати от същите:

РЕШЕНИЕ № 129 ОТ 22.07.2014 Г. ПО ГР. Д. № 4880/2013 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

РАЗПОРЕДБАТА НА § 16 ПЗР НА ЗУТ Е НЕОТНОСИМА КЪМ ВЕЩНОПРАВНИТЕ ПОСЛЕДИЦИ ОТ НЕЗАКОННОТО СТРОИТЕЛСТВО. СТАТУТЪТ НА ТЪРПИМОСТ НЕ МОЖЕ ДА ПОРОДИ ЗА СОБСТВЕНИКА НА ТЕРЕНА ЗАДЪЛЖЕНИЕ ДА ТЪРПИ СЪЗДАДЕНОТО ОТ НЕЗАКОННИЯ СТРОЕЖ ОГРАНИЧЕНИЕ НА ПРАВОТО СИ НА СОБСТВЕНОСТ.

РЕШЕНИЕ № 240 ОТ 17.03.2009 Г. ПО ГР. Д. 111/2008 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС

НЕОСНОВАТЕЛНО СЕ ПОДДЪРЖА И СТАНОВИЩЕ, ЧЕ ЗА СЛУЧАЯ НАМИРА ПРИЛОЖЕНИЕ РАЗПОРЕДБАТА НА § 16, АЛ. 1 ОТ ПР НА ЗУТ, ТЪЙ КАТО ТЯ СЕ ОТНАСЯ ДО СТРОЕЖИ В СОБСТВЕН ИМОТ, ДОКАТО ОТВЕТНИЦИТЕ СА СТРОИЛИ В ЧУЖД ИМОТ. ОСВЕН ТОВА ЦИТИРАНАТА РАЗПОРЕДБА УРЕЖДА СТАТУТА НА СТРОЕЖИТЕ ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА ТЕХНИЧЕСКИТЕ ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ЗАКОННОСТ И ТЪРПИМОСТ, КОЕТО СЪГЛАСНО ТР № 31/84 Г. НЕ ЛИШАВА СОБСТВЕНИКА ОТ ВЪЗМОЖНОСТТА ДА ПРЕДЯВИ ИСКА ПО ЧЛ. 109 ЗС КОГАТО СТРОЕЖЪТ СЪЗДАВА ПРЕЧКИ ЗА ПОЛЗВАНЕТО НА ИМОТА МУ.

РЕШЕНИЕ № 401 ОТ 21.07.2009 Г. ПО ГР. Д. № 2770/2008 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ЦЕЛТА НА НЕГАТОРНИЯ ИСК Е ДА ДАДЕ ЗАЩИТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ СРЕЩУ ВСЯКО ПРЯКО ИЛИ КОСВЕНО НЕОСНОВАТЕЛНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ, ПОСЕГАТЕЛСТВО ИЛИ ВРЕДНО ОТРАЖЕНИЕ НАД ОБЕКТА НА ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ, КОЕТО ПРЕЧИ НА ДОПУСТИМОТО ПЪЛНОЦЕННО ПОЛЗВАНЕ НА ВЕЩТА СПОРЕД НЕЙНОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ. Т. НЕОСНОВАТЕЛНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ Е И ПОСТРОЯВАНЕТО НА СГРАДА ОТ ТРЕТО Лице, ПОПАДАЩА В ИМОТА НА ИЩЕЦА. БЕЗ ПРАВНО ЗНАЧЕНИЕ Е Дали СГРАДАТА Е ПОСТРОЕНА БЕЗ СТРОИТЕЛНИ КНИЖА, В ОТКЛОНЕНИЕ ОТ НАЛИЧНИТЕ СТРОИТЕЛНИ КНИЖА ИЛИ ПРИ СЪОБРАЗЯВАНЕ СЪС СТРОИТЕЛНИ КНИЖА, КОИТО ПРОТИВОРЕЧАТ НА СТРОИТЕЛНИТЕ ПРАВИЛА И НОРМИ.

УДОСТОВЕРЕНИЕТО ЗА ТЪРПИМОСТ ПО § 16 ОТ ПЗР НА ЗУТ УСТАНОВЯВА САМО БЛАГОУСТРОЙСТВЕНАТА ДОПУСТИМОСТ НА СТРОЕЖА В СЪОТВЕТНИЯ МУ ВИД ОТ ГЛЕДИЩЕ НА ОБЩЕСТВЕНИЯ ИНТЕРЕС. КОГАТО ОБАЧЕ ТАКЪВ СТРОЕЖ ЗАСЯГА ПРАВАТА НА ТРЕТИ ЛИЦА, СЪЩИТЕ МОГАТ ДА ПРЕТЕНДИРАТ НЕГОВОТО ПРЕМАХВАНЕ ПО РЕДА НА ЧЛ. 109 ОТ ЗС.

РЕШЕНИЕ № 301 ОТ 16.06.2010 Г. ПО ГР. Д. № 1221/2009 Г., Г. К., II Г. О. НА ВКС

ЗАВЗЕТИ ОТ ДЪРЖАВАТА ИМОТИ СЕ ВРЪЩАТ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ ИМ ЗАЕДНО С ДОПЪЛНИТЕЛНО ПОСТРОЕНОТО В ТЯХ ПО СИЛАТА НА ОБЩИЯ ПРИДОБИВЕН СПОСОБ НА ЧЛ. 92 ЗС - ПРИРАЩЕНИЕТО, КАТО СЛЕДВА ДА БЪДАТ СЪОБРАЗЕНИ ПРОМЕНЕТЕ В ИМОТА С ОГЛЕД ДОПУСТИМОСТТА НА ТЯХНОТО РЕСТИТУИРАНЕ, В КОЙТО КОНТЕКСТ СЛЕДВА ДА СЕ ИЗТЪЛКУВА И РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ. 2, АЛ. 6 ЗОСОИ, КОЯТО РАЗГРАНИЧАВА НЕЗАКОННИТЕ ОТ ЗАКОННИТЕ СТРОЕЖИ ИЛИ ДРУГИ ПРОМЕНИ, ИЗВЪРШЕНИ В ТАКИВА ИМОТИ КАТО УСЛОВИЕ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ СОБСТВЕНОСТТА ВЪРХУ ЗЕМЯТА, КОЕТО ПО АРГУМЕНТ НА ПРОТИВНОТО ИЗКЛЮЧВА РЕСТИТУЦИЯТА Й, КОГАТО В НЕЯ Е ОСЪЩЕСТВЕНА ЗАКОННО СТРОИТЕЛСТВО.

на нови строителни и монтажни дейности за друга група язовири. Предложеният нов режим за установяване на търпимост ще бъде изследван в хипотезите, в които при извършени от органите на Дирекцията за национален строителен контрол служебни проверки по реда на чл. 156 от ЗУТ за законосъобразност на издадените разрешения за строеж от главните архитекти на общини /райони/ и заповедите за допълването им по чл. 154, ал. 5 от ЗУТ, заедно с одобрените инвестиционни проекти, е установено, че се издават незаконосъобразни разрешения за строеж при условията на чл. 148, ал. 6 от ЗУТ, без наличието на доказателства към момента на издаване на строителните книжа да са възникнали и обявени бедствие и/или авария, по смисъла на чл. 2 от Закона за защита от бедствията и § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на Закон за защита при бедствия (ЗЗБ).

	<p align="center">ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 6 ОТ 10.05.2006 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 6/2005 Г., ОСГК НА ВКС</p> <p>1. КОГАТО НЕЗАКОННО ОТНЕТИ ИЛИ ОТЧУЖДЕНИ НЕ ПО УСТАНОВЕНИЯ ЗАКОНОВ РЕД ОТ ДЪРЖАВАТА, ОБЩИНИТЕ И НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ В ПЕРИОДА ОТ 9.09.1944 Г. ДО 1989 Г. НЕДВИЖИМИ ИМОТИ СА БИЛИ ЗАСТРОЕНИ И НЕ СЪЩЕСТВУВАТ ДО РАЗМЕРА, В КОЙТО СА БИЛИ ОТНЕТИ ИЛИ ОТЧУЖДЕНИ, СЕ ПРИЛАГАТ РАЗРЕШЕНИЯТА НА Т. 1 И Т. 2 ОТ ТР № 1/1995 Г. НА ОСГК НА ВКС ЗА ДОПУСТИМОСТТА НА РЕСТИТУЦИЯТА, АКО СТРОЕЖЪТ Е ЗАКОНЕН. КОГАТО СТРОЕЖЪТ Е НЕЗАКОНЕН, СЕ ПРИЛАГА ЧЛ. 2, АЛ. 6 ЗОСОИ КАТО СОБСТВЕНИЦИТЕ СЕ ОБЕЗЩЕТАВАТ ПО АДМИНИСТРАТИВЕН РЕД ОТ ОРГАНА ПО ЧЛ. 6, АЛ. 1 ОТ СЪЩИЯ ЗАКОН.</p> <p><u>Видно от цитираните решения на ВКС законността на строителството има важно значение при уреждането на отношенията между държавата и физически и юридически лица, върху чиито имоти са строени язовири, понастоящем – държавна и общинска собственост. Определянето на язовири, за които няма проектна документация като търпими, т.е. незаконни строежи, би могло да има като резултат редица неблагоприятни последици за общините и държавата.</u></p>		
<p>Гражданска платформа „Изправи се.БГ“</p>	<p>Уважаеми господин министър,</p> <p>Във връзка с провежданата процедура на обществени консултации относно проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията от гражданска платформа Изправи се.БГ изразяваме следното становище:</p> <p>Представените предложения за законодателни промени са опасни за развитието на урбанизираните територии, поставят въпрос възможностите на държавата и общините да провеждат градоустройствена политика и ще доведат до огромно презастрояване на големите градове, лишавайки ги от терени за озеленяване, за социални дейности като детски градини, училища, културни дейности, нужната инфраструктура.</p> <p>Предложените изменения в чл. 208 ал. 1, с които се дава срок от 5 години за отчуждаване на всички терени за благоустройствени дейности и една година от започване на отчуждителното производство, като така трикратно се намалява срокът за придобиване на терени за озеленяване, заплашва да остави за застрояване десетки хиляди декари терени, по настоящем отредени за озеленяване, за детски градини, образование или здравеопазване. За много от тях предложеният 5-годишният срок е вече изтекъл и общините ще се озоват в ситуация, при която без преходен период ще загубят възможност за реализиране на приетите общи и подробни устройствени планове.</p> <p>Предложените текстове не решават и проблема с обявяването на противоконституционна разпоредба на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ, доколкото собствениците на имоти, отредени за благоустройствени дейности според общите устройствени планове, няма да могат да се възползват от възможността изменение на съответния подробен устройствен план за отпадане на предвижданията в обществена полза без предварително изменение на общия устройствен план.</p> <p>Въпреки това заложените текстове непосредствено заплашват междублоковите пространства в жилищните комплекси в големите градове, които в голямата си част не попадат в зони за озеленяване съгласно Общия устройствен план. Това важи и за терените, отредени за образование и здравеопазване, които като терени за обществено обслужване няма нужда да преминават през процедура за изменение на ОУП. Именно допускане на строителство в такива терени създава напрежение през последните години и доведе до множество протести и обществено недоволство.</p> <p>Предложените законови промени следва да търсят комплексно решение на проблема с конфликта между обществения и частния интерес на собственици и инвеститори като балансират между задължението на държавата и общините да придобият в разумни срокове терените в обществена полза и проблема на допуснатата реституция в реални граници в урбанизираните територии. Вместо това предложените текстове ще доведат до ново напрежение между граждани и инвеститори като се лишават общините от възможностите си да защитават обществения интерес. За хиляди декари в големите градове заложения 5 годишен срок вече е изтекъл. Законните изменения не предвиждат преходен период, който да даде възможност на общините приоритетно да придобият терените с изтекъл срок, лишавайки ги от възможност за планиране и за реализиране на инвестиционните си намерения.</p> <p>В допълнение в много общини поради допуснатата масова реституция в реални граници в урбанизираните територии общините нямат възможност самостоятелно да се справят с придобиването на нужните и заложените в устройствените планове терени за обществени мероприятия. Според оценки стойността на имотите за придобиване от общините достигат до 10-годишния размер на собствените приходи на общината, което дори при досега действащите текстове за до 15-годишен срок за отчуждаване е невъзможно да бъде постигнато без държавен механизъм за справяне с този проблем.</p> <p>Така вместо да решават проблеми, предложените текстове ще създадат хаос и допълнително напрежение в обществото като напълно negliжират обществения интерес.</p> <p>Уважаеми г-н министър,</p> <p>Във връзка с изложеното настояваме за незабавно оттегляне на предложените изменения и допълнения на Закона за устройство на територията до предлагането и приемането от страна на МРРБ и Народното събрание на механизъм за справяне с проблема с придобиването на терени за публични нужди за озеленяване и социална, транспортна и инженерна инфраструктура от общините в България. Моля да извършите и предоставите подробен анализ по общини на терените, които следва да бъдат придобити, съгласно</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Със законопроекта се предлагат промени в ЗУТ в изпълнение на Решение № 14/15.10.2020 г. по конституционно дело № 2/2020 г. на КСРБ. Целта на предложените изменения на чл. 208 от ЗУТ е да се възстанови баланса между нуждите на общия интерес и защитата на основните права на гражданите, като се определи справедлив и изпълним срок за обезщетяване на собствениците на имоти, предназначени за обществени нужди. По тази причина е предложено да се възстанови общия 5-годишен срок за отчуждаване, установен с приемането на ЗУТ. Започването на отчуждителните процедури на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична общинска собственост е в правомощията на общинските органи, но практиката сочи, че от страна на общините е налице бездействие, включително на най-големите от тях, за отчуждаване на необходимите поземлени имоти. По този начин доброто намерение да се осигури приложен план за регулация при реализиране на строителството води до блокиране на инвестиционната активност и на развитието на териториите.</p>

	действащите общи и подробни устройствени планове, сроковете за тяхното придобиване и приблизителен размер на средствата необходими за това.		
Илиян Пламенов	<p>Уважаеми г-н служебен министър Шишков, на основание чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове (ЗНА), във връзка с чл. 26, ал. 2 от ЗНА, по повод обявената обществена консултация на проект на Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за устройството на територията (ЗУТ), представям на Вашето внимание следното становище с предложения и коментари:</p> <p>1. Бих искал да изразя подкрепа за действията на Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), с които се цели да се намери законово разрешение на тежкия проблем с незаконния ремонт и с незаконното строителство на язовири, магистрали и други инфраструктурни обекти – държавна или общинска собственост, извършено както през изминалите десетилетия, така и през последните няколко години от правителствени и общински органи на властта, от държавни предприятия и държавни търговски дружества, от общински предприятия и общински търговски дружества, както и от наетите от тях изпълнители и подизпълнители. Обикновено нормативната уредба съдържа разпоредби как се извършва „законен строеж“ и как се извършва „законен ремонт на законен строеж“. Поради многобройни случаи от практиката в нашата страна очевидно е необходимо ЗУТ и подзаконовата нормативна уредба към него да се детайлизира, като се разработят разпоредби за правила и процедури при установяване на случаи на: „незаконен ремонт на законен строеж“, „законен ремонт на незаконен строеж“, „незаконен ремонт на незаконен строеж“. Както стана ясно от информацията от МРРБ и от медиите има немалко такива обекти в нашата страна. Предлаганите разпоредби би трябвало да са такива, че да не насърчават органите на властта и наетите от тях изпълнители и подизпълнители незаконни действия при ново строителство и ремонти. Мисля, че предлаганият от МРРБ проект на закон не регламентира в пълна степен и изчерпателно как да се процедира при изброените по-горе три хипотези.</p> <p>По данни от МРРБ, съобщени пред медиите, на държавната компания „Монтажи“ АД през юли 2018 г. е възложен ремонт на 418 язовира. Към септември 2022 г. ремонтните работи по 209 язовира са завършили. Немалка част от язовирите са празни, както и по множество от тях ремонта е извършен без разработена и одобрена строителна документация. Извършените ремонти на язовири, т. е. на язовирни стени, неправилно и незаконно са били проведени по процедурата за аварийни ремонти. Стана ясно, че незаконни ремонти има и на участъци от магистрала „Хемус“ и магистрала „Тракия“. Известно, че изпълнението на аварийен ремонт се извършва в условията на спешност, при която се заобикалят обичайните процедури по Закона за обществените поръчки и се работи с фирма, предпочитана от възлагащия орган. Съответно, възнаграждението по такъв договор, ако въобще има договор, е неконкурентоспособно, т. е. неизгодно за възложителя, и по-високо от обичайното му равнище. Очевидно незаконните ремонти на язовирни стени са поредна проява на социално-икономически паразитизъм, извършен от органи на властта, подчинени техни фирми, и държавни служители. Явен е алгоритъма на тези действия: първо създават хаос при изпълнение на служебните си задължения. Докато създават този хаос получават високо възнаграждение като държавни служители. На второ място, започват да поправят хаоса, които самите те са създали. Докато поправят хаоса, получават високо възнаграждение като държавни служители. За тези порочни административни методи и практики, които през няколко години се повтарят, би следвало да носят отговорност определени служители от МРРБ, от Министерството на икономика, от другите министерства, както и от политическата полиция „ДС-ДАНС“. Известно е, че служителите на политическата полиция ръководят и манипулират поведението и дейността на служителите в министерствата, ведомствата, общините и фирмите в нашата страна като им дават неявни задължителни заповеди за изпълнение.</p> <p>2. С параграф 9 от проекта на ЗИД на ЗУТ се въвежда понятието „търпими строежи“. Чрез обявяване на строеж за търпим, юридически и фактически се постига легализиране на незаконно построени през изминалите десетилетия, както и през последните няколко години, инфраструктурни обекти, както и извършени незаконни ремонти по тези обекти. Логично е и оправдано МРРБ да търси и предложи начин за урегулиране на състоянието и обстоятелствата, свързани с тези обекти. Относно параграф 9 от проекта, бих искал да предложа той да се допълни, така че, за да бъде обявен един строеж за търпим, задължително да се изисква изготвяне на пълната документация, която към момента на започване или изпълнение на строежа е била задължителна. Ако не е възможно изготвянето на пълна документация за завършен строеж съгласно действащото законодателство към момента на установяването му като незаконен, то тогава задължително би трябвало да се разработи документацията в най-високата възможна степен като изчерпателност. Бих искал да предложа да се допълнят разпоредбите в параграф 9, така че да се изисква изготвяне на строителни книжа, извършаване на архитектурно заснемане, обследвания, и изготвяне на технически паспорт. В такива случаи по отношение на липсващата документация би следвало да се приложи принципа „По-добре късно, отколкото никога.“</p> <p>3. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗУТ да се създадат нови параграфи 9, 10, 11, с които да се разреши екологичния проблем с използването на неместни за нашата страна растителни видове в публичните озеленени площи от зелената система на населеното място, в т. ч. и в озеленените площи за широко обществено ползване. Проблемът е сериозен, тъй като на много места в страната, поради некомпетентност на съответни общински и държавни служители, се засаждат цветя, храсти и дървета, които не са характерни за съответния регион или за страната като цяло. В средносрочен план такива растителни видове изменят флората на населените места чрез своето разпространение по естествен път чрез вятъра и дъжда. Отделно от това, някои от видовете съдържат или изпускат</p>	<p>Приема се по принцип.</p> <p>Приема се по принцип.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Разпоредбата е редактирана.</p> <p>Разпоредбата е редактирана.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по</p>

	<p>вещества, които отблъскват местните насекоми, птици и други животински видове. Например, дървесният вид китайския ясен, също известен с латинското си наименование „айлант”, съдържа вещества, които отблъскват всички насекоми. Освен това, този дървесен вид расте изключително бързо – нови издънки израстват за около две-три седмици. Това го прави изключително агресивен и лесно разпространяващ се вид. Неговото въвеждане в нашата страна е започнало след Освобождението. В допълнение, преди няколко години Европейската комисия призна важността на местните видове и борбата с инвазивните чужди видове като прие законодателство и списък с такива растителни и животински видове. Ето защо, използването единствено на местни за България растителни видове е много важно не само за хората, но и за природната екосистема в нашата страна. Понастоящем ЗУТ не съдържа правила в това отношение. Затова бих искал да предложа да се създадат следните нови параграфи:</p> <p>„Параграф 9. В част първа „Основи на устройството на територията”, глава трета „Устройство на териториите и поземлените имоти”, раздел XI „Устройство на озеленени площи”, в чл. 61, ал. 4, да се добави второ изречение със следното съдържание: „В тях се засаждат местни за страната видове.”</p> <p>Параграф 10. В чл. 68 се създава нова ал. 3 със следното съдържание: „Мероприятията за озеленяване по ал. 1 се извършват с местни за страната видове.”</p> <p>Параграф 11. В чл. 69 се създава нова ал. 3 със следното съдържание: „Мероприятията за озеленяване по ал. 1 се извършват с местни за страната видове.””</p> <p>4. Бих искал да предложа проекта на ЗИД на ЗУТ да се допълни с нов параграф 12, който да въведе задължение собствениците закупили застроен поземлен имот, независимо дали той е в населено място или извън него, когато строежът е проектиран преди 1 януари 2007 г. да се изисква в три годишен срок от придобиването му чрез покупка или от наследяването му, да се извърши архитектурно заснемане, обследване, и изработване на технически паспорт. При така формулирана разпоредба не би се стигнало до претоварване на архитектите и другите правоспособни технически лица с поръчки за извършване на услугата, и съответно нейната цената няма да се повиши. Оправдано би било строежи с площ под определена стойност, например до 10 квадратни метра, или изградени от конкретен материал, или представляващи преместваеми постройки, да бъдат са освободени от това задължение. С оглед успешно приложение на разпоредбата е много важно и задължително да се посочи, че разходите по изготвянето на документацията могат да бъдат заплатени на няколко равни месечни вноски, например до шест вноски. По този начин плавно и постепенно в годините напред би се решил многогодишният проблем с липсата на строителни книжа и документация за голяма част от строежите в страната.</p> <p>5. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗУТ да се добави нов параграф 13, който да въведе задължение за държавните органи, общините, частните юридически лица, и физически лица, които са собственици на недвижими културни ценности (наричани преди години застроен недвижим имот със статут „паметник на културата”) да имат изготвена документация за извършено архитектурно заснемане, обследване, и изработен технически паспорт. Изпълнението на задължението би следвало да бъде в срок три години от влизане в сила на закона. Задължението би следвало да се прилага, включително по отношение на по-стари сгради и други архитектурни обекти, изградени във времето преди 20-ти век. С оглед успешно приложение на разпоредбата е много важно и задължително да се посочи, че разходите по изготвянето на документацията могат да бъдат заплатени на няколко равни месечни вноски, например до шест вноски. Наличието на тази документация е свързано и с планиране и изпълнение на политиката по управление на недвижимото културно наследство, включително провеждането на реставрационните дейности.</p> <p>6. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗУТ да се добави нов параграф 14, който да регламентира вписването в общите устройствени планове (ОУП) и в подробните устройствени планове (ПУП) на населените места изградените през 20-ти век укрития и бомбоубежища, предназначени за ползване от населението. Независимо какво е тяхното актуално състояние: годни за ползване или негодни за ползване. Тези обекти са държавна, или общинска, или частна собственост. С оглед по-доброто им управление и поддържане е необходимо да има публично достъпна информация за тях, известна както на служителите на съответните ведомства, така и на жителите на населеното място. Вероятността за възникване на война и появата на необходимост за използване на тези обекти понастоящем клони към нула, но въпреки това те би трябвало да се поддържат в годно състояние, с оглед ползване при природни бедствия, аварии, антропогенни катастрофи, и други извънредни ситуации. Някои от тези обекти могат да имат гражданско и стопанско приложение като складове, хранилища, работилници, производствени площи, медицински центрове, и т. н. Алтернативният вариант е вписването да бъде направено единствено за негодните за използване обекти.</p> <p>7. С оглед предложението в т. 6 по-горе, бих искал да предложа да добави нов параграф 15, който да регламентира вписването на укритията и бомбоубежища, предназначени за ползване от населението, в кадастъра, в кадастралния регистър на недвижимите имоти, и в кадастралната карта. Това ще позволи по-добро управление на тези застроени недвижими имоти, както и ще се постигне публичност на информацията относно тях. Алтернативният вариант е вписването да бъде направено единствено за негодните за използване обекти.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p>
--	---	---	--

	<p>8. Бих искал да предложа проекта на ЗИД на ЗУТ да се допълни с нов параграф 16, с разпоредба, която да разреши един разпространен проблем при благоустрояването на населените места. В нашата страна масово тротоарите се асфалтират. Вероятно може би това е по-евтино и по-бързо за изпълнение. Но със сигурност е много неестетично и грозно. Известно е, че на много места в страната асфалтиранията на улици и тротоари се правят с главна цел политическа реклама на съответния кмет и усвояване на осигурено финансиране. Поради това, естетичният вид на градската среда не се взема предвид. А това е неправилно и недопустимо. Известно е, че голяма част от кметовете и от общинските служители са посредствени лица, интересувачи се единствено от реномето си, заплащането си, личните си интереси, и безропотно изпълняващи всяка заповед, която им бъде възложена от техните ръководители и водещи офицери от политическата полиция „ДС-ДАНС“. Отделно от това, може да се види, че в страната има исторически обекти с недвижими културни ценности (постройки) от минали исторически периоди, около които тротоарите и улиците са асфалтирани, вместо да бъдат положени плочки по тротоарите и паваж по улиците. Такива обекти са известни на гражданите по места в страната. Подобна несъобразеност на прилежащите площи с архитектурния стил на културната ценност не съответства на желанието и претенцията на кметовете по места да създават условия за развитие на културно-исторически туризъм. Тези неадекватни съвременни архитектурни и строителни работи са организирани и възложени от общински служители. Ето защо бих искал да предложа проекта на закон да включи изрична разпоредба, според която:</p> <ul style="list-style-type: none"> - тротоарите в населените места се изграждат чрез полагане на бетонни плочки; - подстъпите към и прилежащите зони около недвижими културни ценности, построени преди 1950 година, както и в кварталите с историческо значение в населените места, тротоарите се изграждат чрез полагане на бетонни плочки, а уличната настилка се изгражда чрез полагане на каменни павета. <p>9. Бих искал да предложа проекта на ЗИД на ЗУТ да се допълни с нов параграф 17, с който да се промени ЗУТ, или Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), или впоследствие отделно да се промени „Тарифа № 14 за таксите, които се събират в системата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и от областните управители“, така че при случай на заявено желание от собственик (физическо или юридическо лице) за съединяване на негови поземлени имоти, имащи обща граница, независимо дали те се намират в населено място или извън него, както и независимо дали са застроени или не са застроени, и представляват терен в регулация, или земеделска земя, или гори, той да не дължи заплащане на общински такси за промяната в ПУП и в ОУП, както и да не дължи държавни такси в полза на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) за извършване на тези промени в кадастъра, кадастралния регистър на недвижимите имоти, кадастралната карта, и имотния регистър (включително по чл. 53, ал. 1 и ал. 2, и чл. 53а от ЗКИР, както и по други приложими разпоредби от ЗКИР). Доколкото ми е известно, понастоящем държавни такси не се дължат единствено за случаите на влязъл в сила план за уедряване на земеделски земи, разработен съгласно чл. 37е от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ). Този промяна в нормативната уредба е много необходима, за да може да се насърчи и по-лесно да се преодолее тежкия структурен проблем с разпокъсаността и маломерността на поземлените имоти в нашата страна. По отношение на земеделието този проблем причинява неефективност, нерентабилност на дейността и ниска конкурентоспособност.</p> <p>10. Бих искал да предложа проекта на ЗИД на ЗУТ да се допълни с нов параграф 18, с който да се промени ЗУТ, или ЗКИР, или впоследствие отделно да се промени „Тарифа № 14 за таксите, които се събират в системата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството и от областните управители“, така че при случай на заявено желание от собственик (физическо или юридическо лице) за поправка на:</p> <ul style="list-style-type: none"> - явна фактическа грешка в ОУП или ПУП; - непълнота и грешка в ОУП или ПУП; - несъответствие на данни в ОУП или ПУП; - явна фактическа грешка в кадастъра, кадастралния регистър на недвижимите имоти, и кадастралната карта, съгласно чл. 53 б, ал. 1 от ЗКИР, както и съгласно други приложими разпоредби от ЗКИР; - непълнота, грешка, но и на несъответствие на данни в кадастъра, кадастралния регистър на недвижимите имоти, и кадастралната карта, съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗКИР, както и съгласно други приложими разпоредби от ЗКИР; - очевидна фактическа грешка, непълнота, но и на грешка и несъответствие на данни в имотния регистър, съгласно чл. 89, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР, както и съгласно други приложими разпоредби от ЗКИР; <p>той да не дължи заплащане на общински такси, както и да не дължи държавни такси в полза на АГКК за извършване на тази промяна.</p> <p>Известно е, че създаването на кадастъра и имотния регистър започна около 2002 г. чрез анкетиране на собствениците и въвеждане на данни от наети анкетьори, от общински служители, а по-късно и от служители на АГКК. При извършването на тази дейност през изминалите около двадесет години са допуснати много голям брой различни видове грешки, неточности и несъответствия в данните спрямо реалната обстановка и данни, което се установява навсякъде в страната. В някои от случаите това се дължи на неволни грешки, но в друга част от случаите – е умишлено въвеждане на грешни данни или са умишлени пропуски. Тези неправомерни действия са форма на административен тормоз и административен терор спрямо политически, идеологически и религиозно неудобни и нежелани български граждани. Известно е, че почти всички държавни служители, включително тези в общините и в АГКК са членове на агентурно-терористичната мрежа на политическата полиция „ДС-ДАНС“, и са обучени и инструктирани за начините как да извършват административен тормоз, административен терор, административно отмъщение, и как да прилагат в дейността си църковно-масонско-</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Предложеният е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложеният е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложеният е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p>
--	---	--	--

	<p>агентурните догми за дискриминация, расизъм, нацизъм, апартейд, които са обичайно характерни за българските правителствени и общински ведомства. Обучени са как да манипулират и ощетяват законните права и интереси на българските граждани, включително чрез извършване на различни видове грешки, пропуски, и несъответствия при отразяване в регистрите фактическото състояние на имотите. Всичко това се потвърждава от огромния брой грешки и пропуски в ОУП-ве и в ПУП-ве в общините, в кадастралния и в имотния регистри. Ето защо поправянето на щетите в регистрите, породени от тези практики прилагани през десетилетията на отминалия комунистически режим и на настоящия псевдо-демократически режим изисква като минимум да не се събират такси за поправяне на всякакви видове грешки, пропуски и несъответствия. Има основателни предположения, от които може да се направи извод, че политическата полиция „ДС-ДАНС“ от десетилетия, както и понастоящем, изготвя и поддържа списъци с политически, идеологически и религиозно неудобни и нежелани български граждани. Тези граждани са подлагани на ежедневен тормоз, терор и незачитане на техните граждански права и свободи от страна на правителствените ведомства, общинските ведомства, и правоохранителните ведомства. В тези списъци понастоящем са включени няколко десетки хиляди или няколко стотин хиляди български граждани.</p> <p>11. С оглед на казаното в точка 10 по-горе, бих искал да обърна внимание, че в Допълнителните разпоредби на ЗУТ няма легална дефиниция за понятията „явна фактическа грешка“ в ОУП или ПУП, „непълнота и грешка“ в ОУП или ПУП, „несъответствие на данни“ в ОУП или ПУП. В Допълнителните разпоредби на ЗКИР се съдържат легални дефиниции единствено за две от понятията за видовете несъответствия: в т. 9 се съдържа легална дефиниция на понятието „явна фактическа грешка“ в кадастрална карта, а в т. 16 – на понятието „непълнота и грешка“ в кадастрална карта. Ето защо бих искал да предложа проекта на ЗИД на ЗУТ да се допълни с нов параграф 19, с който:</p> <ul style="list-style-type: none"> - В Допълнителните разпоредби на ЗУТ да се регламентират три легални дефиниции за: <ul style="list-style-type: none"> - „явна фактическа грешка“ в ОУП и ПУП; - „непълнота и грешка“ в ОУП и ПУП; - „несъответствие на данни“ в ОУП и ПУП. - В Допълнителните разпоредби на ЗКИР да се регламентират шест легални дефиниции за: <ul style="list-style-type: none"> - „явна фактическа грешка“ в кадастъра и кадастралния регистър на недвижимите имоти; - „непълнота и грешка“ в кадастъра и кадастралния регистър на недвижимите имоти; - „несъответствие на данни“ в кадастъра, кадастралния регистър на недвижимите имоти, и кадастралната карта; - „очевидна фактическа грешка“ в имотния регистър; - „непълнота и грешка“ в имотния регистър; - „несъответствие на данни“ в имотния регистър. <p>Регламентирането на посочените понятия ще създаде по-високо равнище на правна сигурност и ще допринесе за повишаване на доверието в данните в ОУП, ПУП, в кадастралните и в имотните документи.</p> <p>12. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗУТ да се добави нов параграф 20, който да създаде разпоредба в ЗУТ, или в ЗКИР, или в Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), която да постави краен срок за изпълнение на задължението на министерства, областни управители и кметове за възлагане на подизпълнители съгласно параграф 4к, ал. 1 от Преходите и заключителните разпоредби (ПЗР) на ЗСПЗЗ разработването на помощни планове и планове на новообразувани имоти за земите, които са предоставени за ползване на граждани.</p> <p>13. Общинските власти периодично организират търгове за продажба на поземлени имоти по параграф 4к от ПЗР на ЗСПЗЗ, които са частна общинска собственост. В търговете участват както дългогодишните ползватели на тези имоти, така и други заинтересовани лица. Немалка част от дългогодишните ползватели са пенсионери, социално слаби, бедни, и онеправдани лица, които разполагат с ограничени доходи. Въпреки това, те имат интерес да закупят и да продължат да стопанисват съответните поземлени имоти. Липсата на възможност за заплащане на няколко вноски на достигнатата в търга или в пряката продажба цена, сериозно ограничава участието и интереса на досегашните ползватели. Това води до масова неудовлетвореност от условията, при които се провеждат тези процедури, което рефлектира на отношението към местната и правителствената власти. Поради тази причина за немалко от поземлените имоти не е възможно да се намерят купувачи и стопани, което ги обрича на изоставяне. Ето защо бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗУТ да се добави параграф 21, който да създаде разпоредба в Закона за общинската собственост или в ЗСПЗЗ, която да позволи заплащане цената на спечелен търг или процедура за пряка продажба на дългогодишен ползвател (или на неговите наследници, ако е починал), при закупуване на поземлен имот (земеделска земя или гора) на равни вноски в срок до три години. Такава промяна ще възобнови интереса на десетки хиляди дългогодишни ползватели и техните наследници към закупуване и те ще могат да продължат да стопанисват тези малки поземлени имоти – семейни градини, разположени около населените места.</p> <p>14. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗУТ да се добави параграф 22, който да създаде разпоредба в ЗУТ, която да</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p>
--	---	--	---

	<p>постави краен срок за изпълнение на задължението на общинските власти да изготвят и приемат ОУП-ове на всички населени места на своя територия. Известно е, че няколко десетки общини продължават да нямат влезли в сила ОУП-ове, въпреки, че задължението за разработването им е от преди години, както и въпреки, че всяка година МРРБ предоставя целево финансиране на общински власти за разработването на тези документи.</p> <p>15. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗУТ да се добави параграф 23, който да създаде разпоредба в ЗУТ, която да задължи общинските власти да публикуват на своя Интернет адрес влезлите в сила ОУП-ове на населените места на своя територия. Понастоящем символично малък брой от всички 265 общини са публикували тези документи на своя Интернет адрес, въпреки че мнозинството от общините имат влезли в сила ОУП-ове за част или за всички населени места на своята територия. Публикуването им, освен, че е проява на прозрачност и компетентност при работа, би спестило внимание, време, и ресурси на общинските служители, в случай на необходимост от предоставяне на тази информация по реда на Закона за достъп до обществената информация. Плановите би следвало да се публикуват най-малко в популярен и лесно достъпен компютърен файлов формат като PDF или JPG.</p> <p>16. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗУТ да се добави параграф 24, който да създаде разпоредба в ЗУТ, която да задължи общинските власти при разработване на устройствените документи за пространствено развитие на местно равнище задължително да насочват строителната и инвестиционната дейност на юридическите и физическите лица, и създаването на нови урегулирани имоти – към свободните и неусвоени пространства в рамките на населените места, а не към границите на населените места и площите извън тях. Досегашната практика на разширяване на границите населените места и приобщаване на нови площи е концептуално неправилна и неефективна, и освен всичко друго, води и до унищожаване на земеделски и горски площи, и природни местообитания. В мнозинството от населените места немалък процент от площта в рамките на границите им стои неусвоена, въпреки че е отредена за застрояване и реализиране на инвестиционни намерения. Например, в рамките на град София тази площ е няколко квадратни километра. Уточнявам, че в тази стойност не се включват озеленените площи, в т. ч. парковете, които е важно да бъдат запазени. Подобни свободни неизползвани пространства, подходящи за създаване на урегулирани имоти има почти във всички населени места в страната.</p> <p>17. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗУТ да са добави параграф, с който да се разреши един дългогодишен, тежък и структурен проблем на българското земеделие. Проблемът е по отношение на собствеността на физическите лица върху земеделски поземлени имоти, намиращи се както в населените места, но така също и най-често извън тях, когато е необходимо да се извърши делба при наследяване. Действащата разпоредба на чл. 72 от Закона за наследството (ЗН) разпорежда: „При съставяне на дяловете не се допуска разделянето на нивите на части, по-малки от 3 декара, на ливадите на части, по-малки от 2 декара, и на лозята и овощните градини на части, по-малки от 1 декар.”, https://lex.bg/laws/ldoc/2121542657 . Тази разпоредба е дословно повтаряне на чл. 246, изречение второ, от ЗН от 1890 г., което разпорежда: „При съставянето на дяловете не се допуска да се делят нивите на части по-малки от три декари – ливадите на части по-малки от два декара, а гюловете и лозята на части по-малки от един декар.”. Разпоредбата е приета през 1896 г., https://www.ciela.net/svobodna-zona-darjaven-vestnik/document/2106075648/issue/3924 . На съвременният етап на развитие на земеделието действащата разпоредба на чл. 72 от ЗН има ясно изразено вредно и щетно действие върху българските земеделие и икономика. Тя не е съобразена с естеството на земеделската дейност и изискваните от нея внимание, време, инвестиции и механизация на дейностите. Поради това, считам, че още след падането на комунистическия режим тя е трябвало да бъде променена, като размерите на дяловете да бъдат завишени. Вместо това, целият процес на възстановяване на поземлената собственост е съобразен с тази разпоредба, утвърдил я и я умножил стотици хиляди пъти в практиката. Така се е стигнало до настоящата ситуация с огромен брой маломерни земеделски имоти. Те, от своя страна, са довели до незаинтересованост на собствениците им да ги стопанисват и обработват, поради нерентабилност на дейността. Вина за настоящото състояние носят Народното събрание, Министерския съвет, Министерството на земеделието, и Министерството на правосъдието, МРРБ, които вече около 32 години пропускат да приведат разпоредбата на чл. 72 от ЗН към съвременната икономическа действителност. Така понастоящем възможността за делене на един поземлен имот между наследници е възможно да се извърши до размери, които са далеч от икономическата логика за 21-ви век. През 2020 г. България е сред първите страните в Европейския съюз с най-висока разпокъсаност на собствеността и маломерност на земеделските площи. Това е резултатът от действието на 126-годишната разпоредба и той вече е ясен и видим за всички. Ето защо бих искал да предложа нов параграф 25 в проекта на ЗИД на ЗУТ със следното съдържание:</p> <p>„Параграф 25. Чл. 72 от Закона за наследството се променя както следва: „При съставяне на дяловете не се допуска разделянето на нивите, ливадите, лозята и овощните градини на части, по-малки от 1 хектар.””</p> <p>18. С оглед на изброените предложения по-горе в настоящото становище, параграфи 9 и 10 от публикувания проект на ЗИД на ЗУТ следва да се преномероват на параграфи 26 и 27.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p>
--	--	--	---

	<p>19. Бих искал да заявя, че съм запознат със становището на Камарата на архитектите в България, което е подадено в рамките на настоящата обществена консултация за обсъждане на проекта на ЗИД на ЗУТ. Напълно споделям и подкрепям изразените техни предложения, коментари и мотиви конкретно по точка 2.4.1. на становището, които визират параграф 9 от публикувания проект на ЗИД на ЗУТ, с който МРРБ предлага регламентиране на статут „търпимост“ за незаконно строителство на инфраструктурни обекти, извършено от държавни и общински органи, държавни предприятия и държавни търговски дружества, общински предприятия и общински търговски дружества, както и от изпълнители и подизпълнители, които те са наели.</p> <p>20. Бих искал да предложа МРРБ да предприеме действия за търсене на административна и наказателна отговорност от органи на властта, длъжностни лица, и изпълнители, организирани и осъществили незаконосъобразните строежи и незаконосъобразните ремонти на язовирни стени, участъци от магистрали, и други публични инфраструктурни обекти.</p> <p>21. На основание на чл. 26, ал. 5, изречения 1 и 2 от ЗНА след завършване на обществената консултация ще очаквам да публикувате на Интернет сайта на Портала за обществени консултации и на Интернет сайта на МРРБ, справка за отразяване на получените предложения, заедно с обосновка за неприетите. Справката е особено важна за всички организации от гражданското общество и от икономиката, които са участвали в консултацията.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Приема се</p>	<p>подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Предложението не е предмет на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията.</p> <p>Предложението е извън предметния обхват на проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и не е подлагано на процедура по обществено обсъждане.</p> <p>Справките от проведените обществени обсъждания ще бъдат публикувани</p>
<p>арх. Радко Тодоров</p>	<p>Във връзка с публикувания на официалната страница на МРРБ проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията, предоставен за обществено обсъждане, по-долу изразявам становище <u>по отношение на първия параграф § от преходните разпоредби, предвиждащ следното:</u></p> <p><i>„§... . (1) Строежи или части от тях, представляващи обекти на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3, 5 и 9 започнати до влизане в сила на този закон, за които няма строителни книжа, но са били допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване или забрана за ползване.</i></p> <p><i>(2) Наличието на условията по ал. 1 се удостоверява чрез всички доказателствени средства, допустими по Административнопроцесуалния кодекс.</i></p> <p><i>(3) За строежите по ал. 1, които са завършени се изготвя проект-заснемане и се извършва обследване по реда на чл. 176в.</i></p> <p><i>(4) Строителни и монтажни работи за незавършените строежи или за частите от тях по ал. 1 могат да се разрешат след одобряването на инвестиционен проект за незавършените части от строежа и издаване на разрешение за строеж по общия ред на този закон. В този случай към документацията се представя проект-заснемане на извършеното строителство и обследване по реда на чл. 176в.“</i></p> <p>Предлаганият нормативен текст ще задълбочи проблема, а няма да доведе до неговото решаване. Защо:</p> <p>1.Търпимият строеж е НЕЗАКОНЕН!!! Прогласяването на строежа за търпим не го прави законен.</p> <p>2.Търпимият строеж не подлежи на въвеждане в експлоатация. По този начин не може да се гарантира неговата безопасност и съответно е спорна отговорността по гаранционните срокове, както и дали такива ще бъдат признавани. Създават се редица затруднения в работата на държавните органи, натоварени с контрола върху техническото състояние на язовирните стени и техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях.</p> <p>3.Съгласно константната практика на ВКС, търпимостта има доказателствена тежест единствено и само при прехвърлителна сделка. Поради това, при всяко едно последващо административно производство /обикновено инициирано след подадена жалба/ насочено към прогласените за търпими строежи, административният орган и съдът не са обвързани от удостоверението за търпимост и самостоятелно преценяват дали конкретният строеж може да се счете за търпим.</p> <p>4.Въвеждането на търпимост само за един вид строежи, изключвайки всички останали, би довело до основание за обжалване на тези промени пред Конституционния съд, тъй като по този начин, в противоречие с основни конституционни начала, конкретни обекти и конкретни лица се поставят в привилегировано положение. Законът, както посочва чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България трябва да е еднакъв за всички, а не да зависи от моментната политическа конюнктура. В противен случай се подкопават основите на правовата държава.</p> <p>5.В предложения параграф се смесват понятия от действащия към момента ЗУТ /търпимост, проект-заснемане,</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Със създадения преходен параграф се установяват нови условия за търпимост, различни от условията за търпимост, регламентираните в § 16 от преходните разпоредби на ЗУТ и в § 127, ал. 1 от преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗУТ (обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г.), продиктувани от необходимостта за защита на обществения интерес.</p> <p>Липсата на правна уредба, която да урежда строежите или части от тях, представляващи елементи на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 5 от ЗУТ, които отговарят на техническите правила и норми, но са изградени, реконструирани, ремонтирани без изискваните се строителни книжа - одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж води до невъзможност за регламентиране на необходимите ред и условия за определяне на статута им, а тяхното премахване е нецелесъобразно и икономически необосновано в случаите, в които същите са допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно действащия ЗУТ. Посочените</p>

	<p>одобряване на последващ инвестиционен проект/, което води до сериозни противоречия. Всички тези действия по ЗУТ са условия за узаконяване, а не за прогласяване на търпимост.</p> <p>6.Обявяването на търпимост на обекти на техническа инфраструктура, води до усложнения при осчетоводяването им, включването им в активите на експлоатационни дружества и ползватели. Експлоатирането им е изключително затруднено, а експлоатацията е основата цел на тези обекти – задоволяване на обществените потребности.</p> <p>7.Техническа инфраструктура е много обширно понятие и включва само по себе си и обекти от национално и общинско значение. Такива обекти, които се ползват от обществото, е недопустимо да бъдат оставени незаконни и да не се гарантира тяхното безопасно ползване.</p> <p>ПЪЛЕН АБСУРД Е ДА СЕ МИСЛИ И ПРЕДЛАГА ТЪРПИМОСТ НА ТЕХНИЧЕСКА ИНФРАСТРУКТУРА. „Търпимостта“ не е узаконяване. Строежът си остава незаконен. Само законният строеж подлежи на въвеждане в експлоатация и издаване на разрешение за ползване. Само законният строеж има пълноценно съществуване.</p> <p>За язовирните стени и съоръженията към тях, като вид техническа инфраструктура, обхваната от предложениния параграф, е налице съществуваща нормативна уредба: <i>Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние.</i> Наредбата отчита, че язовирите крият значителен риск от наводнение, от увреждане на имущество и от човешки жертви, и затова определя, че аварийна ситуация е не само тази, при която е настъпила авария, но и ситуацията, при която има опасност от настъпване на авария. Целта е ясна – да се предотврати аварията, да се избегнат човешки жертви и да се опази имуществото.</p> <p>При всички 416 язовира, определени за ремонт, категорично е установено, че техническото им състояние е неработоспособно и при тях е налице опасност от авария. Това е констатирано в протоколи на специални комисии към областните управители, в протоколи на ДАМТН, в доклади от техническо обследване на екипи от инженери със специализация в областта на хидроинженерството. Следователно, тези язовири са били в аварийна ситуация, при първо се извършват СМР, а след това се комплектуват строителните книжа.</p> <p>С приемане на предложениния параграф ще се игнорира съществуващата нормативна уредба и законни строежи, извършени в условия на аварийна ситуация, ще бъдат обявени за търпими.</p> <p>Надявам се предлаганите промени в тази си част да се преразгледат основно от компетентни лица и да не се стига до внасянето им в Народното събрание.</p>		<p>строежи по естеството си са с предназначение за трайно задоволяване на обществени нужди и са изцяло публична собственост, като голяма част от тях представляват национални обекти и/или обекти с национално значение, както и обекти с първостепенно общинско значение. Поради това със законопроекта се предвижда преходна разпоредба, която да определи необходимите условия за регламентиране статута „търпимост“ на горепосочените строежи, в резултат на което същите няма да подлежат на премахване и забрана за ползване и ще се защити обществения интерес.</p> <p>Разпоредбата, която регламентира новите условия за търпимост е доразвита и предвижда, че след извършено заснемане, статут на търпимост ще получат само тези строежи, за които чрез извършено обследване по реда на чл. 176в от ЗУТ се докаже, че отговарят на съществените изисквания към строежите, установени в чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ.</p> <p>С новата търпимост се цели да удовлетвори публичния интерес като се създадат нормативни условия такива строежи на техническата инфраструктура да бъдат завършени и въведени в експлоатация.</p>
<p>Божидар Рашковски; Михаела Едрева; Мая Паскалева; Боян Христов; Бояна Василева; Гергана Шопска; Петър Кръстев; Надежда Чонева; Николай Цветанов; Явор Иванов; Иглика Александрова; Габриела Ангелова; Недко Стефанов; Румяна Баева; Райна Попова; Ростислава Тренкова; Даниел Вълков; Румен Баев;</p>	<p>Уважаеми Госпожи и Господа,</p> <p>Предложеният от Вас Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията се опитва да разреши последиците от обявената за противоконституционна разпоредба на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ, в частта „а за имоти, предвидени за озеленени площи по чл. 61, ал. 4 – петнадесет години“, с Решение № 14/15.10.2020 г. по конституционно дело № 2/2020 г. на КСРБ. За съжаление механичното определяне на срок от пет години от одобряване на ПУП и една година от започване на отчуждителното производство не решава проблема, а само го задълбочава. Предложеното от Вас право собствениците на недвижимите имоти могат да поискат изменение на съответния подробен устройствен план за отпадане на предвижданията в обществена полза след тези срокове, не разрешава и проблемите на собствениците, доколкото за населените места с ОУП подобна възможност не би могла да се реализира без съответното изменение на ОУП и извършването на екологична оценка на изменението.</p> <p>Доколкото предвижданията на ПУП за имоти в обществена полза са основно за озеленяване, улична мрежа, екологични, здравни и образователни дейности, посочената в Частична предварителна оценка на въздействието на предложениния законопроект, че не се очакват „отрицателни икономически, социални и екологични въздействия“ е много далеч от истината. Ще посоча, че това касае само при площите за озеленяване 3257 декара само в София.</p> <p>Във връзка с горепосоченото предлагам:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Да оттеглите своите предложения в параграфи 5, 8 и двата параграфа от ПЗР - Да извършите оценка на размера на проблемът „частни имоти с ПУП за обществена полза“ - Да предложите механизъм за осигуряване на необходимите средства от бюджета на държавата и общините с график за изпълнението му - И след разработването на нови текстове на ЗИД за ЗУТ отразяващ възможностите за реално изплащане на средствата да изготвите и 	<p>Не се приема.</p>	<p>Със законопроекта се предлагат промени в ЗУТ в изпълнение на Решение № 14/15.10.2020 г. по конституционно дело № 2/2020 г. на КСРБ. Целта на предложените изменения на чл. 208 от ЗУТ е да се възстанови баланса между нуждите на общия интерес и защитата на основните права на гражданите, като се определи справедлив и изпълним срок за обезщетяване на собствениците на имоти, предназначени за обществени нужди. По тази причина е</p>

<p>Олена Еребакан Борислава Мановлова; Яна Барзова; Ася Станчева; Лиана Захарина; Иво Митев; Владислав Русанов; Антоанета Четрафилова Ангелова; Иван Станчев; Леонора Щъркова; Стефан Рафаилов; Александра Белчева; Катерина Крумова; Андрей Герасков; Борислав Георгиев; Нели Дончева; Лилия Костова; Милена Петрова- Карджова; Ралица Ефтимова; Севастина Хрисопулова; Веселин Цветанов; Ради Стоев; Мирослав Илиев; Младен Ганев; Тонка Шаренкова; Андриан Милкотев; Цветелина Богданова; Емануил Емануилов; Ива Христова; Стефан Шопов; Михаил Палатов; Илза Христова; Деница Класанова; Пламена Ламбова; Петър Златарев; Марта Георгиева; Слави Анастасов; Петър Балтов; Филип Георгиев; Пламен Никифоров; Даниел Неделчев; Магдалена Манолова; Катя Златкова; Маруш Денчев; Венелин Гепев; Кръстьо Калъчев; Вардина Начева; Сотир Иванов; Калина Жечева; Владислава Маврова; Искра Георгиева; Матьо Георгиев; Борислав Мавров; Любо Стефанов; Десислава Кузманова; Силвия Падалска;</p>	<p>предварителна оценка на въздействието на проекта за нормативен акт. Като подчертавам, че предложеният от Вас законопроект ще унищожи зелените площи в населените места, ще затрудни изграждането на техническа инфраструктура за водоснабдяване, канализация и пречистване на водите и ще затвори някои улици в големите градове, настоявам отново да преразгледате своите предложения в параграфи 5, 8 и двата параграфа от ПЗР.</p>		<p>предложено да се възстанови общия 5-годишен срок за отчуждаване, установен с приемането на ЗУТ. Започването на отчуждителните процедури на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична общинска собственост е в правомощията на общинските органи, но практиката сочи, че от страна на общините е налице бездействие, включително на най-големите от тях, за отчуждаване на необходимите поземлени имоти. По този начин доброто намерение да се осигури приложен план за регулация при реализиране на строителството води до блокиране на инвестиционната активност и на развитието на териториите.</p>
--	---	--	---

<p> Георги Ангелов; Здравка Чертянова; Георги Стоянов; Станислав Станев; Никола Беловеждов; Георги Пичуров; Мариана Стоилова; Митко Попов; Радослав Стайков; Ивалина Владимирова; Крум Йорданов; Стефан Николов; Вяра Пейчева; Апостол Апостолов; Славка Тодорова; Мария Станимирова- Хаздай; Ангел Димитров; Иван Николов; Михаил Праматаров; Велина Панамска; Кузман Белев; Димитър Тасев; Вера Стаевска; Десислава Серева; Мария Иванова; Момчил Панайотов; Васил Василев; Николай Хаджийски; Петър Панев; Светослав Чанков; Деяна Христова; Иванина Хлебарова; Росица Хаджийска; Румяна Дренска; Татяна Стефанова; Ружена Кочева; Асен Класанов; Яна Дакова; Деница Кюранова; Весела Стоянова- Костадинова; Христо Христов; Николай Зъбов; Марин Абаджимаринов; Мартин Граматиков; Полина Славчева; Мария Лалева; Христо Данчев; Силвия Петрова; Венета Станева; Мирослава Бурнева (Р. Николаев подпис) Ана Стефанова; Ния Станева; Любомир Никифоров; Лили Ценова; Лъчезар Гьорев; </p>			
---	--	--	--

<p>Пенка Касъров; Ваня Рашкова; Никола Райков; Владимир Бошнаков; Златина Гергова Енчо Донков; Валя Елицина; Стефка Четрафилова- Вайсилова;</p>			
<p>ПОСТЪПИЛИ СТАНОВИЩА И ПРЕДЛОЖЕНИЯ СЛЕД СРОК</p>			
<p>Здравко Календеров; Петя Станчева; Захари Карелски; Асен Тахчийски; Венера Николова; Петя Димова; Александър Костов; Калоян Радев; Павлина Ван Ден Бош; Валерия Фол; Дияна Йорданова; Димитър Рафаилов; Димитър Герасимов; Милена Пехливанова; Николай Танчев; Даниела Стоянова; Стефан Стоянов;</p>	<p>Уважаеми Госпожи и Господа, Предложеният от Вас Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията се опитва да разреши последиците от обявената за противоконституционна разпоредба на чл. 208, ал. 1 от ЗУТ, в частта „а за имоти, предвидени за озеленени площи по чл. 61, ал. 4 – петнадесет години“, с Решение № 14/15.10.2020 г. по конституционно дело № 2/2020 г. на КСРБ. За съжаление механичното определяне на срок от пет години от одобряване на ПУП и една година от започване на отчуждителното производство не решава проблема, а само го задълбочава. Предложеното от Вас право собствениците на недвижимите имоти могат да поискат изменение на съответния подробен устройствен план за отпадане на предвижданията в обществена полза след тези срокове, не разрешава и проблемите на собствениците, доколкото за населените места с ОУП подобна възможност не би могла да се реализира без съответното изменение на ОУП и извършването на екологична оценка на изменението. Доколкото предвижданията на ПУП за имоти в обществена полза са основно за озеленяване, улична мрежа, екологични, здравни и образователни дейности, посочената в Частична предварителна оценка на въздействието на предложеният законопроект, че не се очакват „отрицателни икономически, социални и екологични въздействия“ е много далеч от истината. Ще посоча, че това касае само при площите за озеленяване 3257 декара само в София. Във връзка с горепосоченото предлагам: - Да оттеглите своите предложения в параграфи 5, 8 и двата параграфа от ПЗР - Да извършите оценка на размера на проблемът „частни имоти с ПУП за обществена полза“ - Да предложите механизъм за осигуряване на необходимите средства от бюджета на държавата и общините с график за изпълнението му - И след разработването на нови текстове на ЗИД за ЗУТ отразяващ възможностите за реално изплащане на средствата да изготвите и предварителна оценка на въздействието на проекта за нормативен акт. Като подчертавам, че предложеният от Вас законопроект ще унищожи зелените площи в населените места, ще затрудни изграждането на техническа инфраструктура за водоснабдяване, канализация и пречистване на водите и ще затвори някои улици в големите градове, настоявам отново да преразгледате своите предложения в параграфи 5, 8 и двата параграфа от ПЗР.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Със законопроекта се предлагат промени в ЗУТ в изпълнение на Решение № 14/15.10.2020 г. по конституционно дело № 2/2020 г. на КСРБ. Целта на предложените изменения на чл. 208 от ЗУТ е да се възстанови баланса между нуждите на общия интерес и защитата на основните права на гражданите, като се определи справедлив и изпълним срок за обезщетяване на собствениците на имоти, предназначени за обществени нужди. По тази причина е предложено да се възстанови общия 5-годишен срок за отчуждаване, установен с приемането на ЗУТ. Започването на отчуждителните процедури на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична общинска собственост е в правомощията на общинските органи, но практиката сочи, че от страна на общините е налице бездействие, включително на най-големите от тях, за отчуждаване на необходимите поземлени имоти. По този начин доброто намерение да се осигури приложен план за регулация при реализиране на строителството води до блокиране на</p>

			инвестиционната активност и на развитието на териториите.
Весела Станчева	<p>Предложения за изменение на Закона за устройство на територията – септември 2022 публикувани за обществено обсъждане</p> <p>Чл. 2а. (1) Общите правила за организацията на административното обслужване по този закон се определят с ~~наредба~~ наредбата по чл. 5а от Закона за администрацията, приета от Министерския съвет.</p> <p>Чл. 56. (3) Обектите по ал. 1 могат да се свързват с временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, когато това е необходимо за нормалното им функциониране по реда на чл. 147, ал. 1, т. 18.</p> <p><i>Да се допълни, че след отпадане на необходимостта от временната връзка, тя се премахва от собственика на имота, освен ако няма друга разпоредба на общинско ниво.</i></p> <p>Чл. 64. (1) Елементи на техническата инфраструктура са:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. транспортната техническа инфраструктура и съоръженията към нея (мостове, тунели, надлези, подлези, прелези и др.); 2. преносните (довеждащите и отвеждащите) проводни (мрежи) и съоръженията към тях в неурегулирана територия; 3. преносните (довеждащите и отвеждащите) проводни (мрежи) и съоръженията към тях в урегулирана територия; 4. разпределителните проводни и разпределителните устройства и съоръженията към тях (трансформаторни постове, електрически подстанции, пречиствателни станции за питейни и отпадъчни води, понижителни и разпределителни станции и др.), включително присъединителните проводни към сградните инсталации и общите средства за измерване; 5. хидромелиоративните преносни (довеждащите и отвеждащите) проводни (мрежи) и съоръженията към тях и хидромелиоративните строежи, изградени за предпазване от вредното въздействие на водите; 6. приемно-предавателни станции и останалата физическа инфраструктура, предназначена за разполагане на електронни съобщителни мрежи; 7. брегоукрепителните, брегозащитните и геозащитните строежи; 8. съоръженията и инсталациите за третиране на отпадъци. 9. хидротехнически съоръжения, в т.ч. язовири и прилежащите им съоръжения и временно строителство. <p>~~Чл. 87. (1) В населени места и селищни образувания или в части от тях без канализация битовите отпадъчни води в имоти, предвидени с подробен устройствен план за ниско застрояване, се заустват във водоплътни изгребни ями или се заустват и пречистват в съоръжения за пречистване на образуванията в имотите отпадъчни води. Водоплътните изгребни ями и съоръженията за пречистване на образуванията в имотите отпадъчни води следва да отговарят на изискванията на чл. 41 и чл. 47, ал. 2, както и на санитарно-хигиенните и екологичните изисквания, както и на техническите изисквания, определени в наредбата на министъра на регионалното развитие и благоустройството за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации.~~</p> <p>(1) В населени места и селищни образувания или в части от тях без канализация битовите отпадъчни води в имоти, предвидени с подробен устройствен план за ниско застрояване, се заустват и пречистват в съоръжения за пречистване на образуванията в имотите отпадъчни води. По изключение за жилищни сгради с до три жилища и вилни сгради битовите отпадъчни води могат да се заустват във водоплътни изгребни ями. Водоплътните изгребни ями следва да отговарят на изискванията на чл. 41 и чл. 47, ал. 2. Съоръженията за пречистване на образуванията в имотите отпадъчни води следва да отговарят на санитарно-хигиенните и екологичните изисквания, както и на техническите изисквания, определени в наредбата на министъра на регионалното развитие и благоустройството за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации.</p> <p><i>Предложеният текст е неточен и двусмислен и не отразява всички възможности на европейските добри практики и законодателство по опазване на околната среда, които са свързани със събиране, третиране и пречистване на битовите отпадъчни води от имотите.</i></p> <p><i>Редакцията на разпоредбата по същество не делегира цялостна концепция за регулация, отговорности и срок за изпълнение и въвеждане на действията посочени в текста.</i></p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Премахването следва да се случи едновременно с премахването на временния обект.</p> <p>Изменението на чл. 87 е отпаднало от законопроекта.</p>

Предложените текстове няма да доведат до подобряване на екологичния статус на населените места, тъй като липсващият елемент при прилагането на действащия закон е липсата на контрол и регистрационен режим на съоръженията в имотите.

Празнотата в закона е липсата на поднормативната уредба свързана с реда за проектиране, изграждане експлоатация и поддръжка на съоръженията, които са част от канализационната мрежа в имота, и са предназначени за съхранение, подходящо пречистване, последващо третиране или отнемане на утайки.

Необходима е индивидуална наредба, като примери за работещи такива могат да се намерят за целия Европейски съюз (прибалтийските страни и английските регулации са действащи и достъпни).

България няма нормативна уредба, която подробно да посочва техническите изисквания и разстояния до граница на имот, път, сгради и т.н., строителни изисквания и други за канализационни съоръжения в имотите на потребителите.

Налице е двусмислие и непрецизност в изказа, което ще доведе до противоречие при приложението на закона, както и до различна съдебна практика.

Използваният израз „без канализация“ не е ясен относно обхвата на действие на закона.

Използваният израз „три жилища“ не е ясен относно количествения и качествен товар, който едно жилище генерира като битова отпадъчна вода.

Теорията посочва жител/обитател като норма за еквивалент, а в някои страни практиката посочва брой на жилищни спални помещения.

Предлагам към нормата да се включат и сгради със смесено предназначение, които генерират само битови отпадъчни води.

Предложена е редакция съобразена с горното.

Нормата не обхваща всички отпадъчни води, които се генерират в имотите.

Не е решен въпросът относно събирането, съхранението и последващо отвеждане на дъждовните води от имотите, които не са присъединени към канализационната мрежа.

Липсва яснота и за отвеждането на пречистените отпадъчни води след пречиствателните съоръжения.

Не е направена икономическа обосновка за тежестта върху собствениците от прилагането на новите текстове за пречиствателна станция във всеки имот без канализация, предвид задължението на държавата, общините и операторите да осигурят изграждането на канализационна мрежа в населените места.

Разпоредбата е неясна до степен на неразбираемост, което поставя под съмнение възможността ѝ да регулира устройствени и екологични изисквания, за които се отнася.

(1 редакция) В имоти, които не са присъединени към канализационна мрежа, която се поддържа и експлоатира от оператор по смисъла на Закона за водите, образуваните битови отпадъчни води се подлагат на подходящо събиране, третиране и пречистване чрез съоръжения, които са част от канализационната мрежа на имота.

По изключение, до изграждане на уличната разпределителна канализационна мрежа в населените места, за жилищни, вилни сгради и сгради със смесено предназначение, които имат общ брой на помещенията за жилищни функции до 10, но са с не повече от 20 обитатели/жители/служители, битовите отпадъчни води могат да се съхраняват във водоплътни изгребни ями/резервоари до тяхното последващо извозване и оползотворяване.

Съоръженията за съхраняване и пречистване на отпадъчните битови води в имотите отговарят на санитарно-хигиенните и екологичните изисквания, както и на техническите изисквания за проектиране, изграждане, експлоатация и поддръжка, определени в наредбата на министъра на регионалното развитие и благоустройството и МОСВ.

Специфични изисквания за прилагане на разпоредбата могат да определят и общинските устройствени съвети съобразно спецификата на територията.

Чл. 134. ...

(2) Влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато:

~~1. в съответния срок по чл. 208 не е започнала процедурата за отчуждаване;~~

1. в срока по чл. 208, ал. 1 не е започнала процедурата за принудително отчуждаване по реда на Закона за държавната собственост или на Закона за общинската собственост или отчуждителното производство не е приключило с обезщетяване в 1-годишен срок от започването му.

Чл. 144. Инвестиционните проекти се съгласуват и одобряват след писмено заявление на възложителя и след представяне на:

...

~~9. данни за положително становище на органите на държавния здравен контрол за инвестиционни проекти за обекти по Закона за храните и обекти с обществено предназначение по смисъла на § 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за здравето.~~

9. данни за положително становище на органите на официалния контрол върху храните - за инвестиционни проекти за обекти по Закона за храните, и на органите на държавния здравен контрол - за инвестиционни проекти за обекти с обществено предназначение по смисъла на § 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за здравето

Чл. 147. (1) Не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за:

1. постройките на допълващото застрояване, с изключение на постройките, предназначени за производство, обществено обслужване или търговия и постройките по чл. 151, ал. 1;

...

18. временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1.

~~(2) За строежите по ал. 1, т. 1, 3, 4, 5, 6, 7 и 17 се представя становище на инженер-конструктор с указания за изпълнението им, а в случаите по т. 14 се представят становища на инженер-конструктор, на електроинженер и/или на инженер по топлотехника с чертежи, схеми, изчисления и указания за изпълнението им и становище, с което са определени условията за присъединяване към разпределителната мрежа.~~

(2) Разрешението за строеж по ал. 1 се издава по заявление на възложителя и след представяне на документите по чл. 153, ал. 1, както и на:

1. становище на инженер-конструктор с указания за изпълнението им - за строежите по ал. 1, т. 1, 3, 4, 5, 6, 7 и 17. 2. становища на инженер-конструктор, на електроинженер и/или на инженер по топлотехника с чертежи, схеми, изчисления и указания за изпълнението им, а в случаите, когато съоръжението ще се присъединява към електроразпределителната мрежа и документ с предоставени изходни данни и условия за присъединяване от експлоатационните дружества – за строежите по ал. 1, т. 14. 3. становище на инженер-конструктор и/или електроинженер с чертежи, схеми, изчисления и указания за изпълнението им и допълнително споразумение към договора за достъп и пренос, сключено между крайния клиент и оператор на електропреносната или на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа - за строежите по ал. 1, т. 14а. 4. становище на правоспособен проектант за присъединяване към съответната мрежа, придружено от необходимите чертежи, схеми и изчисления и указания за изпълнението им и документ с предоставени изходни данни и условия за присъединяване от експлоатационните дружества към мрежите на техническата инфраструктура - за строежите по ал. 1, т. 18.

~~Чл. 208. (1) Срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти – публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 – публична собственост на държавата и общините, а за имоти, предвидени за озеленени площи по чл. 61, ал. 4 – петнадесет години от влизане в сила на плановете. След изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл. 134, ал. 2, т. 4.~~

(1) Срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени с подробен устройствен план за публични държавни или публични общински нужди, е пет години от влизане в сила на плана. След изтичане на този срок или в случай, че започнатото отчуждително производство не приключи с обезщетяване в едногодишен срок, собствениците на недвижимите имоти могат да поискат изменение на съответния подробен устройствен план за отпадане на предвижданията в обществена полза.

Преходни разпоредби

§... . (1) Строежи или части от тях, представляващи обекти на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, т. 1, 2, 3, 5 и 9 започнати до влизане в сила на този закон, за които няма строителни книжа, но са били допустими по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване или забрана за ползване.

В обхвата на техническата инфр-ра трябва да се включи и точка 4 от Чл. 64, ал. 1., за ВиК мрежи, по които се предоставят публични услуги.

Това ще реши нормативната празнота с разпределителна инфраструктура, по която се предоставят публични услуги, но са без строителни книжа.

Предлагам и всички съоръжения за третиране и пречистване на отпадъчни води от имоти да бъдат допълнени в §...(1) в синхрон с мерките, които въвежда редакцията на чл. 87.

Не е посочен срок за удостоверяване на търпимостта и отговорни органи за нейното изпълнение. Срокът за удостоверяване на търпимостта на техническа инфр-ра разположена в публична собственост трябва да е по малък от този определен в чл. 208, ал. 1

(2) Наличието на условията по ал. 1 се удостоверява чрез всички доказателствени средства, допустими по Административно процесуалния кодекс.

Не се приема.

Предложението не е относимо към предмета на уреждане на предлагания нормативен акт, тъй като строежите, регламентирани в законопроекта по естеството си са с предназначение за трайно задоволяване на обществени нужди и са изцяло публична собственост,

	<p>(3) За строежите по ал. 1, които са завършени се изготвя проект-заснемане и се извършва обследване по реда на чл. 176в.</p> <p>(4) Строителни и монтажни работи за незавършените строежи или за частите от тях по ал. 1 могат да се разрешат след одобряването на инвестиционен проект за незавършените части от строежа и издаване на разрешение за строеж по общия ред на този закон. В този случай към документацията се представя проект-заснемане на извършеното строителство и обследване по реда на чл. 176в.</p> <p>§... Сроктът за започване на производства за принудително отчуждаване по реда на Закона за държавната собственост или на Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени за публични държавни или публични общински нужди с действащ към деня на влизане в сила на този закон подробен устройствен план се смята за започнал от момента на влизане в сила на плана</p>	<p>като голяма част от тях представляват национални обекти и/или обекти с национално значение, както и обекти с първостепенно общинско значение.</p>
--	---	--